និយាយថា “មែនហើយ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី?”

3 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ប្រហែលជាអ្នកផ្តល់កាតខ្លះប្រសើរជាងនៅយប់នេះ ប្រហែលប្រាំមួយ-សាមសិប ដូច្នេះកន្លែងដែលមនុស្សមិន...”

ហើយ ឃើញទេ វាកកស្ទះនៅទីនេះ យើងអាចដឹងពីរបៀបនាំពួកគេ ម្តងមួយៗ ដូច្នេះអ្នកអាចហៅតាមលេខកាតរបស់អ្នក ហើយដូច្នេះវានឹងមិនមានការកកស្ទះទេ។ យើងគ្រាន់តែអាចហៅពួកគេម្តងមួយៗ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេឆ្លងកាត់បន្ទាត់ ដូចដែលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។

4 ដូច្នេះ បើអ្នកឈឺ ឬមានមនុស្សជាទីស្រឡាញ់ឈឺហើយចង់នាំពួកគេចូលមកមកប្រហែលម៉ោងប្រាំមួយ-សាមសិប អ្វីមួយដូចនោះ ម៉ោងប្រាំពីរ ហើយទទួលបានកាតអធិស្ឋាន។ គាត់នឹងនៅមាត់ទ្វារ ឬទោះជាគាត់ឲ្យពួកគេចេញ ដូចដែលអ្នកចូលមក។

5 ហើយបន្ទាប់មក នេះប្រហែលជាពេលចុងក្រោយដែលខ្ញុំត្រលប់មកវិញពេលណាមួយ ព្រោះខ្ញុំមានកាលវិភាគច្រើនណាស់ឥឡូវនេះ។ ចុះក្រោម ហើយនៅតែនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិករហូតដល់ចុង និទាឃរដូវនេះ។ ដូច្នេះ យើង យើងនឹងត្រលប់មកវិញម្តងទៀតពេលក្រោយទៀតនៅរដូវក្តៅនេះ។

ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់ ប្រសិនបើយើងមាន—កន្លែងនៅទីនេះប្រសិនបើវាជាម៉ាស៊ីនត្រជាក់។ ខ្ញុំនឹងសួរប៊ីលី។ ខ្ញុំចង់និយាយអំពីត្រែទាំងប្រាំពីរ មាន-...ការប្រជុំនៅទីនេះសម្រាប់ត្រែទាំងប្រាំពីរ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ។ សម្រាប់ នោះ—សម័យកាលព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរ និងត្រាទាំងប្រាំពីរ ហើយឥឡូវនេះត្រែទាំងប្រាំពីរ។ ហើយអាចមានពេលវេលាខ្លះដូចជានៅខែមិថុនាដែលមនុស្សមានវិស្សមកាលរបស់ពួកគេ ផ្តល់ពេលវេលាដល់ពួកគេដើម្បីឱ្យពួកគេអាចចូលបាន។

6 ហើយខ្ញុំរីករាយដែលបានឃើញបងប្រុសសេបហ្វីតនៅទីនេះព្រឹកនេះ ពីមន្ទីរពេទ្យ។ ខ្ញុំបានចេញទៅជួបគាត់នៅថ្ងៃមុន។ ហើយបងស្រីសេបហ្វីត ខ្ញុំមិនបានហៅអ្នកកាលពីម្សិលមិញទេ។ ក្តីសុបិន្តដែលអ្នកបានបញ្ជូនខ្ញុំមកគឺល្អណាស់។ អ្នកបានឃើញ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុង—នៅលើ...ក្នុង—នៅលើមេឃលើសេះសនេះ ប៉ុន្តែត្រូវបានចង អ្នកឃើញទេ។ ប៉ុន្តែ មុនពេលដែលវារសាត់ទៅក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកទាំងអស់ត្រូវមើលវា។ ពី ការបកស្រាយសុបិន្ត គឺថាគ្រួសារ

របស់អ្នកបានឃើញកិច្ចការរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះមុនពេលវាកន្លងផុត តើវាជាអ្វី។ ដូច្នេះ វាជារឿងខាងវិញ្ញាណ និងជាពរជ័យល្អណាស់សម្រាប់អ្នក គ្រួសារអ្នក។ គ្រួសារនោះបានចេញពីទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង ដើម្បីមកកន្លែងដែលពួកគេនៅសព្វថ្ងៃនេះ។

7 ហើយឥឡូវនេះយើងមានអ្វីមួយ បន្តិចនៅផ្នែកខាងសោកសៅ នៅព្រឹកនេះ។ ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានជួបនៅទីនេះ...មិត្តភក្តិដ៏មានតម្លៃរបស់យើងម្នាក់ ហើយ—ហើយមករោងឧបោសថនេះ គ្រួសារខូត ដែលយើងទាំងអស់គ្នាស្រឡាញ់ពួកគេ។ ពួកគេចុះមកពីទិសខាងកើត និង ឬមកពីជុំវិញទីក្រុង ឈីកាហ្គោ។ ហើយបងស្រី ប៊ីលី ហាប៊ីប និង—និងប្អូនស្រីរបស់នាង ឈ្មោះ អាមស្ត្រង និងក្មេងស្រីទាំងអស់។ ពួកគេ...ខ្ញុំគិតថាពួកគេកាលពីមុនណាសារិន ហើយបានមកឯព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកគេជាមិត្តដ៏មានតម្លៃរបស់យើង។

ហើយបងប្រុសនិងបងស្រី ខូត ដែលឪពុកនិងម្តាយរបស់ពួកគេបាននៅតាមផ្លូវទៅផ្ទះនៅថ្ងៃមុន ពីភាគខាងលិច ហើយមាននរណាម្នាក់បានរអិលលើផ្លូវហើយ—ហើយបានសម្លាប់បងស្រី ខូត ភ្លាមៗ។ ហើយ—ហើយខណៈពេលដែលពួកគេបានហៅខ្ញុំចូល—នៅក្នុងតុកសុន ហើយខ្ញុំបានឮអំពីវា ខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅទីនោះជាមួយប្រអប់ស្ករគ្រាប់ដែលនាងទើបតែធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំ ដោយដាក់នៅលើ—នៅលើតុ។ ហើយអ្នកមិនដឹងថាវាធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថា អរគុណព្រះអម្ចាស់នៅព្រឹកនេះ នាងមិនចាំបាច់រងទុក្ខទេ។ នាងកាន់តែចាស់ទៅៗ ហើយនាងមិនចាំបាច់រងទុក្ខទេ។ ហើយនាងបានទៅផ្ទះដើម្បីនៅជាមួយព្រះ។

8 ខ្ញុំគ្រាន់តែគិត ហើយនិយាយជាមួយក្មេងស្រីពីរនាក់របស់នាង ឥឡូវនេះនៅក្នុងបន្ទប់នៅទីនោះ។ បងប្រុសខូតនៅទីនេះព្រឹកនេះ គាត់បាក់ឆ្អឹងជំនីខ្លះ។ ហើយខ្ញុំបានហៅគាត់ទៅមន្ទីរពេទ្យនិងកន្លែងដែលគាត់ទៅមន្ទីរពេទ្យ នៅមីសសួរី ហើយឆ្អឹងជំនីរបស់គាត់បានបាក់និងអ្វីផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែគាត់ពិតជាមានភាពក្លាហានពិតប្រាកដ ជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ ដោយដឹងថាមហាក្សត្រីតូចរបស់គាត់មិនស្លាប់ទេ នាងនៅរស់ជារៀងរហូតជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ហើយនឹងមានពេលវេលារួបរួម។

9 យ៉ូបបាននិយាយថា "អូ ទ្រង់នឹងលាក់ខ្ញុំនៅក្នុងផ្នូរ ហើយរក្សាទុកលបង្គំ

នៅកន្លែងសម្ងាត់ រហូតដល់ព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់បានកន្លងផុតទៅ។”

10 តើអ្នកធ្លាប់កត់សម្គាល់ពី ធម្មជាតិរបស់ព្រះ ធ្វើដូចគ្នាទេ? ដូចជាទឹកសាប ដែលមាននៅក្នុងដើមឈើនៅទីនេះ ជាប់លើស្លឹក ហើយមុនពេលរដូវរងាមកដល់ កំហឹងដែលបានបង្ហូរមកលើផែនដី...ឃើញទេ នៅពេលមួយផែនដីមិនមានរដូវរងាទេ។ ហើយនៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍ វានឹងមិនមានរដូវរងារទៀតទេ អ្នកឃើញទេ។ ដូច្នេះវាជាកំហឹងនៅលើផែនដី។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលវាកើតឡើង...ឃើញទេ មុនពេលសេចក្ដីក្រោធមកដល់ ព្រះនៅក្នុងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់បានបញ្ជូនទឹកនោះចុះទៅ...ក្រោមដីចូលទៅក្នុងឫសនៃដើមឈើនោះ ហើយរក្សាវានៅទីនោះរហូតដល់កំហឹងនៃរដូវរងារបានកន្លងផុតទៅ បន្ទាប់មកលើកវាឡើងម្ដងទៀត ឃើញទេ នៅនិទាឃរដូវ។

“អូ ទ្រង់នឹងលាក់ទូលបង្គំនៅក្នុងផ្នូរ ហើយរក្សាទូលបង្គំនៅកន្លែងសម្ងាត់ រហូតដល់កំហឹងរបស់ទ្រង់កន្លងផុតទៅ។” នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់ប្អូនស្រីរបស់យើង។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់ធ្វើសម្រាប់គ្រីស្ទានទាំងអស់។

11 បងប្រុស ខូត សូមព្រះប្រទានពរអ្នក។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលបានដឹង ថាត្រារបស់ព្រះគ្រប់គ្រងនៅក្នុងពេលវេលានៃបញ្ហា។ ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលគាត់កំពុងឆ្លងកាត់ ព្រោះខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ជាមួយអ្វីដែលស្រដៀងគ្នាកាលពីឆ្នាំមុន។ ប៉ុន្ដែខ្ញុំ...ម្ដងមួយៗ យើងត្រូវឆ្លងកាត់ទន្លេដ៏អស្ចារ្យនេះ ហើយ ខ្ញុំ ហើយវានឹងក្លាយជាពេលវេលារបស់ខ្ញុំ មួយក្នុងចំណោមថ្ងៃនេះ និងពេលវេលារបស់អ្នក មួយក្នុងចំណោមថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្ដែដូចដាវីឌបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិនខ្លាចសេចក្ដីអាក្រក់ណាឡើយ ដ្បិតទ្រង់គង់នៅជាមួយទូលបង្គំ។ ព្រនង់ហើយនិងដំបងរបស់ទ្រង់កំសាន្ដចិត្តទូលបង្គំ។”

12 ឥឡូវនេះ ក្នុងការរំលឹកដល់បងស្រី ខូត ដែលជាប្អូនស្រីដ៏មានតម្លៃរបស់យើងដែលបានទៅឯព្រះ។ ខ្ញុំ...ជាការរំលឹកតិចតួចដល់នាង នៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យក្រុមជំនុំឈរមួយភ្លែត។

ចូរយើងឱនក្បាលចុះ ហើយគិតពីមនុស្សម្នាក់ដែលកាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃមុនបានដើរចូល—នៅក្នុងរោងឧបោសថនេះ នៅក្នុងនិងក្រៅក្នុងចំណោមពួកយើង ចាប់ដៃរបស់យើង ជាគ្រីស្ទានគួរឱ្យស្រឡាញ់ ឥឡូវនេះគឺនៅកន្លែងនោះដែលព្រះអម្ចាស់

បានអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំឃើញមិនយូរប៉ុន្មានទេ ស្ត្រីវ័យក្មេងម្នាក់ម្តងទៀតកំពុងរង់ចាំគ្រួសាររបស់នាង។

13 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់ការចងចាំរបស់បងស្រីខូត។ ជាបងស្រីជាទីស្រឡាញ់! ហើយឥឡូវនេះពេលវេលាបានមកដល់នៅពេលដែលយើងរស់នៅក្រៅវិសាលភាពរបស់យើងនៅក្នុងជីវិត ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់យើង យើងត្រូវតែឆ្លងកាត់ទន្លេ។ យើងសូមអរគុណទ្រង់ពីព្រោះនាងមិនចាំបាច់រងទុក្ខទេ។ មិនត្រូវមានអ្វីប្រឆាំងនឹងនាងនៅទីនេះទេ ដែលនាងត្រូវរងទុក្ខ។ នាងគ្រាន់តែចូលទៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះ មួយភ្លែត។

14 ប្តីរបស់នាង កូនៗរបស់នាងនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ត្រឡប់ទៅមុខតំណែងរបស់ពួកគេវិញ។ តើយើងអរព្រះគុណទ្រង់យ៉ាងណា ចំពោះសេចក្តីជំនឿដ៏ក្លាហាននោះ! "ជំនឿរបស់ពួកព្ឋយុកោរបស់យើងនៅស្មៀមជំនួសឱ្យគុកងងឹត អណ្តាតភ្លើង និងដាវ។" យើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់រឿងទាំងអស់នេះ។

15 សូមសម្រាកព្រលឹងដ៏មានតម្លៃរបស់នាង ព្រះអម្ចាស់។ នាងជាប្អូនស្រីរបស់យើង។ ទុក្ខព្រួយ តំណក់ទឹកភ្នែកធ្លាក់ក្នុងចិត្តរបស់យើង សម្រាប់អវត្តមានរបស់នាង ប៉ុន្តែសេចក្តីអំណរផុសចេញពីតំណក់ទឹកភ្នែក អនុញ្ញាតឱ្យយើងដឹងជាមួយនឹងការធានានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថានាងរស់នៅក្នុងជីវិតអមតៈដែលមិនអាចស្លាប់បាន។ ហើយមិនដែលមានឧបទ្ទវហេតុដែលនាងមាននៅពេលនេះទេ គឺរង់ចាំតែអ្នកដែលមកជាមួយនាងប៉ុណ្ណោះ។

16 ប្រទានពរដល់បងប្រុស ខូត ហើយប្រទានពរដល់ក្មេងស្រីនិងគ្រួសាររបស់នាង ព្រះអម្ចាស់ និងមនុស្សជាទីស្រលាញ់ទាំងនោះ និងអ្នកដែលស្រឡាញ់នាង។ ហើយថ្ងៃណាមួយ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំទុកចិត្តនឹងជួបនាងនៅទីនោះនៅក្នុងដ៏អស្ចារ្យ ប៊ីយ៉ន់ ជាកន្លែងដែលគ្មានជំងឺ ទុក្ខព្រួយ ឬការស្លាប់។ រហូតដល់ពេលនោះ សូមរក្សាយើងទាំងអស់គ្នាឱ្យមានសុខភាពល្អ និងបម្រើទ្រង់ ហើយទន្ទឹងរង់ចាំថ្ងៃនោះ។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងសូមវា។ អាម៉ែន។

17 សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យដែលទាក់ទងនឹងយើងនៅទីនេះនៅឯរោងឧបោសថ ក្នុងការបើកសម្តែងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ សូមទ្រង់បានសម្រាក

ព្រលឹងដ៏ក្លាហានរបស់នាងបានដោយសន្តិភាពរហូតដល់យើងបានជួបនាង។

18 ឥឡូវនេះវាមានភាពកក់ក្តៅនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ ពីព្រោះវាជារាងកាយអ្នកដឹងទេថាជាកំដៅនៃរាងកាយមនុស្ស។

19 ឥឡូវនេះ យើងចង់ធ្វើការប្រកាសឥឡូវនេះ។ ពេលខ្លះកម្មវិធីរបស់យើងនៅទីនេះ មានរយៈពេលយូរ នៃ—ពេលព្រឹក ហេតុផលវាគឺ...វាពិតជាមិនត្រឹមត្រូវទេដែលរៀបចំកម្មវិធីយូរពេក ព្រោះ ម៉ោង មួយម៉ោងកន្លះ ឬពេលខ្លះពីរម៉ោង។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ ខ្ញុំកំពុងថតនៅទីនេះ ឃើញទេ ហើយខ្សែអាត់នេះទៅទូទាំងពិភពលោក។ ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំ...យើងប្រមូលផ្តុំនៅព្រឹកព្រលឹមយូរណាស់—គឺដោយសារតែខ្ញុំមកទីនេះដើម្បីធ្វើខ្សែអាត់ទាំងនេះ។ នោះគឺ...ខ្ញុំ...ពួកគេ...ឃើញទេ អ្នកអាចមើលឃើញនៅក្នុងបន្ទប់នៅទីនោះ—ខ្សែអាត់ដែលកំពុង—កំពុងត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ឥឡូវនេះ...ហើយពួកគេចេញទៅគ្រប់ទីកន្លែងនៅទូទាំងពិភពលោក។

20 ឥឡូវនេះ មិនយូរប៉ុន្មាន បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ការយាងមកនេះដរាបណាខ្ញុំចាកចេញពីទីនេះ...ខ្ញុំនឹងចាកចេញ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យនៅព្រឹកថ្ងៃស្អែក ពេលខ្លះត្រឡប់ទៅរដ្ឋអារីហ្សូណាវិញ ព្រោះខ្ញុំមានកិច្ចប្រជុំមួយ។ ហើយបន្ទាប់មកវាគ្រាន់តែឆ្លងកាត់ភាគខាងត្បូង។ ហើយអ្នកនៅភាគខាងត្បូងនៃរដ្ឋហ្សកហ្ស៊ី និងមីស៊ីស៊ីពី រដ្ឋតិចសាស់ និងអាឡាបាម៉ា យើងនឹងចុះមកទីនោះតាមផ្លូវចូលទៅក្នុងរដ្ឋផ្លរីដា ភ្លាមៗ។

21 ចេញពីទីនេះទៅផុននិក បន្ទាប់មកទៅកាលីហ្វ័រញ៉ា ហើយត្រឡប់ទៅដាឡាសវិញ ហើយ—ហើយប្រហែលជាចុះទៅសាន អានតូនីញ៉ូ ខ្ញុំគិតថាវាគឺ ហើយត្រលប់ទៅអាឡាបាម៉ា និងផ្លរីដា ហើយឆ្លងកាត់ទីនោះ។ ដូច្នេះយើងនឹងឃើញអ្នកនៅទីនោះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ភ្លាមៗ។

22 ហើយបន្ទាប់មកអ្នកបន្តអធិស្ឋានសម្រាប់យើង ហើយយើងនឹងប្រាប់អ្នកថានៅពេលណា ប្រសិនបើយើង...ព្រះអម្ចាស់ដាក់ក្នុងចិត្តរបស់យើងឥឡូវនេះដើម្បីរក្សា—ពីរបីថ្ងៃនៅទីនេះ រដូវក្តៅខាងមុខនេះ។

23 ខ្ញុំមានក្រុមប្រជុំដែលបានគ្រោងទុក។ ហើយមនុស្សជាច្រើននៅញូវយ៉កដឹងថានៅពេលដែលនិមិត្តមកដល់ ដែលបាននិយាយថាកិច្ចប្រជុំទាំងនោះនៅក្នុង

ប្រទេសស្តែនឌីណាវ...តើអ្នកចាំថាពួកគេបានគ្រោងទុកនៅទីនោះទេ? ហើយបន្ទាប់មក ខណៈពេលដែលខ្ញុំនៅញូវយ៉ក និមិត្តបានមកដល់ រាល់ការប្រជុំទាំងនោះនឹងលុបចោល ដោយហេតុផលមួយចំនួន។ ហើយខ្ញុំចាំថាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកមួយចំនួននៅទីនេះ នៅពេលដែលយើងនៅញូវយ៉ក។ នោះហើយជាអ្វីដែលបានកើតឡើង ពីព្រោះពួកគេទាំងអស់គ្នាចង់បាននៅថ្ងៃតែមួយ ហើយមិនអាចមានអគារនោះ។

ដូច្នេះ វាអាចនឹងចាកចេញពីចំណុចតូចមួយនៅទីនោះក្នុងខែមិថុនា។ វាអាចជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានគិតថា ប្រហែលជានឹងត្រលប់មកវិញសម្រាប់ត្រៃទាំងនោះនៅទីនេះ មុនពេលវាយឺតពេល។ ឃើញទេ? ដូច្នេះយើងដឹងថាអ្វីគ្រប់យ៉ាងដំណើរការត្រឹមត្រូវ។ ដូច្នេះវាគឺនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដូច្នេះវាប្រហែលជាអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឱ្យយើងធ្វើ។

24 ឥឡូវនេះខ្ញុំឃើញអ្នកកំពុងផ្លាស់ប្តូរកៅអីជាមួយគ្នា និង—និងនៅខាងក្រៅសាល ជាដើម។ យើងសង្ឃឹមថាយើងគ្រាន់តែមានកន្លែងអង្គុយចុះ។

ហើយឥឡូវនេះនៅពេលដែលយើងមានត្រៃទាំងនោះ នោះហើយជា...យើងចង់ទទួលបានកន្លែងហាត់ប្រាណនៅវិទ្យាល័យ។ ខ្ញុំគិតថាវាមានកៅអីប្រាំពាន់-ប្រាំរយ ហើយបន្ទាប់មកយើងក៏មានឱកាសដែរ គ្រប់គ្នាមានកៅអី ហើយអង្គុយចុះហើយស្តាប់ដោយស្ងៀមស្ងាត់ខណៈពេលដែលយើងកំពុង—ខណៈពេលដែលយើងកំពុងអធិប្បាយ។

25 ឬ នេះ ត្រៃ ពួកគេល្អណាស់ ល្អណាស់។ ខ្ញុំមើលវានៅថ្ងៃផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ នៅលើត្រាទីប្រាំមួយ ត្រៃទាំងប្រាំពីរបន្លឺឡើងនៅទីនោះនៅលើត្រាទីប្រាំមួយ ឃើញទេ មុនពេលត្រាទីប្រាំពីរបើកការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

26 ហើយនៅយប់នេះ ខ្ញុំមានសារដ៏សំខាន់មួយដែលខ្ញុំចង់និយាយនៅចំពោះមុខ—មុន—កម្មវិធីព្យាបាល។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនៅទីនេះ ហើយនឹងបន្តទៅមុខទៀត ល្អ យើងនឹងព្យាយាម ប្រសិនបើអាចចាប់ផ្តើមមុនបន្តិច ព្រោះនឹងមានបន្ទាត់អធិស្ឋាន។ ខ្ញុំនឹងមិនអធិប្បាយយូរពេកទេ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយដែលខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំ ពេលខ្លះ និងប្រភេទនៃការប្រកាសអ្នកនៅលើ—នេះ—នេះ—នេះ...របៀបដែលអ្វីៗកំពុងដំណើរការនៅពេលនេះ ហើយជាកន្លែងដែលយើងកំពុងឈរ និងជាចំណេះដឹងដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំតាមរយៈបទគម្ពីរ។

27 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកត្រលប់មកព្រឹកនេះជាមួយខ្ញុំ ប្រសិនបើអ្នកចង់កត់ចំណាំឬរក្សាកំណត់ត្រានៃកន្លែងដែលយើងកំពុងអាន ពីគម្ពីរអេសាយ។ ហើយខ្ញុំចង់អានពីអេសាយ ជំពូកទី៤២នៃអេសាយ។

28 យើងរីករាយណាស់នៅព្រឹកនេះ ដែលមានបងប្រុសឌុចអង្គុយជាមួយយើងនៅទីនេះ។ ខណៈពេលដែលអ្នកកំពុងងាក...អ្នកដឹងទេ ពួកគេគិតថាគាត់នឹងមិនរស់នៅទេ នៅទីនេះនៅស្រីវផតកាលពីថ្ងៃមុន។ ហើយគាត់ពិតជាមានជំនឿ។ មែនហើយ គាត់ឡើងចេញពីវា ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់គាត់ បាទ។ ឃើញទេ បងប្រុសដុកមានអាយុកៅសិបមួយឆ្នាំ ហើយមានជំងឺខ្សោយបេះដូងពេញលេញ និងការគាំងបេះដូងនៅលើវា។ ហើយគ្រូពេទ្យបាននិយាយថា ពួកគេមិនឃើញមានផ្លូវសម្រាប់គាត់រស់នៅទេ។ បងប្រុសដុកនៅរស់ ហើយគ្រូពេទ្យបានស្លាប់។ ឃើញទេ? ព្រោះគាត់...ឃើញទេ បងប្រុសឌុចអង្គុយនៅទីនេះ។

29 ហើយបន្ទាប់មក—បុរសម្នាក់អាយុកៅសិបមួយឆ្នាំមានជំងឺខ្សោយបេះដូងនិងគាំងបេះដូង។ ហើយនៅទីនោះ ពេលខ្ញុំឡើងទៅទីនោះ ខ្ញុំឃើញគាត់ដើរតាមផ្លូវមួយ ខ្ញុំបានឃើញគាត់នៅក្នុងព្រះវិហារ។ ហើយខ្ញុំបានទៅប្រាប់គាត់ នៅក្រោមតង់អុកស៊ីសែន "នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំចាប់ដៃរបស់អ្នកនៅក្នុង...ខ្ញុំនឹងជួបអ្នកនៅក្នុងព្រះវិហារម្តងទៀត ហើយចាប់ដៃរបស់អ្នកនៅតាមផ្លូវ។"

កម្មវិធីថ្វាយបង្គំបន្ទាប់ នៅទីនេះគាត់អង្គុយនៅទីនេះក្នុងព្រះវិហារ។ ហើយខ្ញុំបានទៅល្វីសវីល ជាកន្លែងដែលយើងញុំានៅជ្រូកខៀវនៅទីនោះ ដើម្បីញុំា ហើយពេលខ្ញុំចុះពីឡាន ចាប់ផ្តើមឡើងតាមផ្លូវ នៅទីនេះបងប្រុសឌុចដើរតាមផ្លូវ។ នៅទីនោះ វាល្អឥតខ្ចោះ។ ហើយរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់គាត់!

30 ឥឡូវនេះយើងនឹងនិយាយអំពីការព្យាបាល នៅយប់នេះ និងរឿងជាច្រើន ហើយមានរឿងលេចធ្លោពិតប្រាកដមួយចំនួនដើម្បីប្រាប់អ្នកសម្រាប់យប់នេះ។

31 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ដូច្នេះខ្ញុំអាចមានខ្សែអាត់ឥឡូវនេះ បន្ទាប់មកត្រៀមខ្លួនដើម្បីបើកវា ខ្ញុំចង់ចាប់ផ្តើមអានពីអេសាយជំពូកទី៤២ និងខទី១ដល់ខ៧។ ហើយម៉ាថាយជំពូកទី៤ ចាប់ផ្តើម ខ្ញុំជឿថា ១៥ និងខទី១៦។

32 ឥឡូវនេះ នៅក្នុង—នៅក្នុងជំពូកទី៤២នៃ—នៃអេសាយ យើងនឹងអាន។

មើល នេះនៃអ្នកបំរើរបស់អញ ដែលអញទប់ទល់ គឺជាអ្នកជ្រើសរើស

របស់អញ ដែលជាទីរីករាយដល់ចិត្តអញ អញបានដាក់វិញ្ញាណអញឲ្យសណ្ឋិតលើទ្រង់ៈ ហើយទ្រង់នឹងសំដែងចេញ ឲ្យគ្រប់ទាំងសាសន៍បានឃើញសេចក្តីយុត្តិធម៌។

ទ្រង់នឹងមិនស្រែក ឬបន្លឺឡើង ឬឲ្យអ្នកណាឮសំឡេងនៅក្នុងផ្លូវឡើយ។

ទ្រង់នឹងមិនផ្តាច់ដើមត្រែងដែលបាក់ទេ ក៏មិនលត់ប្រឆេះដែលនៅហុយដែរៈ ទ្រង់នឹងសំដែងចេញនូវសេចក្តីយុត្តិធម៌ ដោយសេចក្តីពិត។

ទ្រង់នឹងមិនដែលអន់ថយ ឬរសាយចិត្តដរាបដល់បាន...តាំងសេចក្តីយុត្តិធម៌ឡើងនៅផែនដីៈ ហើយកោះទាំងប៉ុន្មាននឹងសង្ឃឹមដល់ក្រឹត្យក្រមរបស់ទ្រង់។

ឯព្រះដ៏ជាព្រះយេហូវ៉ា...ជាព្រះដែលបានបង្កើតអស់ទាំងជាន់ផ្ទៃមេឃ ហើយបានលាតផង គឺជាព្រះដែលបានក្រាលផែនដី និងរបស់សព្វសារពើដែលចេញពីនោះមក គឺព្រះអង្គដែលប្រទានឲ្យប្រជាជាតិទាំងប៉ុន្មាន នៅផែនដីមានដង្ហើម ព្រមទាំងឲ្យមនុស្សទាំងឡាយដែលដើរក្នុងលោកមានវិញ្ញាណផង ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាៈ

អញនេះគឺជាយេហូវ៉ា អញបានហៅឯងមកដោយសេចក្តីសុចរិត អញនឹងកាន់ដៃឯង ហើយថែរក្សាឯង អញនឹងតាំងឯងឡើង ទុកជាសេចក្តីសញ្ញាដល់បណ្តាជន ហើយជាពន្លឺភ្លឺដល់អស់ទាំងសាសន៍

ដើម្បីនឹងធ្វើឲ្យភ្នែកមនុស្សខ្វាក់បានភ្លឺឡើង និងនាំពួកត្រូវចាប់ចងចេញពីគុកងងឹត ហើយឲ្យពួកអ្នកដែលអង្គុយនៅក្នុងដីងងឹតបានចេញរួចពីទីឃុំឃាំង។

33 ឥឡូវនេះនៅក្នុងដំណឹងល្អរបស់ម៉ាថាយ ជំពូកទី៤ ខ្ញុំចង់អានការបំពេញនៃទំនាយនោះដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអេសាយ។ នៅក្នុងជំពូកទី៤នៃម៉ាថាយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងចាប់ផ្តើមអាន។ បើអាច ចូរចាប់ផ្តើមនៅខទី១២ ជំនួសឲ្យខ១៥។

កាលព្រះយេស៊ូវឮថា គេបានបញ្ជូនយ៉ូហានទៅហើយ នោះទ្រង់យាងថយទៅ គង់នៅឯស្រុកកាលីឡេវិញ

...រួចទ្រង់ចេញពីណាសារ៉ែត ទៅគង់នៅឯក្រុងកាពើណិមវិញ ជាក្រុងនៅមាត់សមុទ្រ ត្រង់ព្រំប្រទល់ដែនខេត្តសាប់យូល៉ូន និងណែបថាលីៈ

ដើម្បីឲ្យបានសំរេចទំនាយ ដែលហោរាអេសាយបានទាយថា

មើល ស្រុកសាប់យូល៉ូន និងណែបថាលី តាមផ្លូវទៅឯសមុទ្រ ខាងនាយទន្លេយ័រដាន់ គឺជាស្រុកកាលីឡេរបស់សាសន៍ដទៃ

ឯបណ្តាជន...ដែលអង្គុយក្នុងសេចក្តីងងឹត គេបានឃើញពន្លឺយ៉ាងធំ មានពន្លឺរះឡើង បំភ្លឺដល់ពួកអ្នកដែលអង្គុយក្នុងកំលុង ហើយនឹងម្លប់នៃសេចក្តីស្លាប់។

តាំងពីគ្រានោះមក ព្រះយេស៊ូវក៏ចាប់តាំងប្រកាស ដោយព្រះបន្ទូលថា ចូរប្រែចិត្តឡើង ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ជិតដល់ហើយ។

34 សូមព្រះអម្ចាស់បន្ថែមព្រះពររបស់ទ្រង់ដល់ការអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់! ហើយឥឡូវនេះ អត្ថបទខ្លីមួយដែលខ្ញុំបានឮនរណាម្នាក់និយាយ បាននិយាយបែបនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់យកអត្ថបទនេះសម្រាប់ជាអត្ថបទមួយៈ *មានបុរសម្នាក់នៅទីនេះដែលអាចបើកភ្លើងបាន។* ហើយឥឡូវនេះយើងនឹងនិយាយអំពីប្រធានបទនៃពន្លឺ។

35 វាធ្វើតាមប្រធានបទបីដែលយើងទើបតែនិយាយ។

មួយក្នុងចំណោមពួកគេ នៅតុកសុន ឬនៅផុននិក អំពីមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកតាមផ្លូវបេថ្លេហិម។ គឺថា ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើដូច្នេះ ព្រោះទ្រង់ជាអ្នកបេថ្លេហិម។ បេថ្លេហិម! *បេ-ត*គឺជា "ផ្ទះ" *អែ-ល* "ព្រះ" *អេ-ហិ-ម* ជា "នំប៉័ង" នំប៉័ង។ "ផ្ទះនំប៉័ងរបស់ព្រះ។" ហើយគ្រីស្ទានម្នាក់ៗដែលកើតក្នុងព្រះគ្រីស្ទគឺកើតនៅបេថ្លេហិម ដែលជាផ្ទះនំប៉័ងរបស់ព្រះ។

36 បន្ទាប់មក នៅទីនោះ ឧទាហរណ៍របស់ដាវីឌ ដែលជាអ្នករត់គេចខ្លួននៅពេលនៃការបណ្តេញគាត់ចេញពីប្រជាជនរបស់គាត់។ គាត់ត្រូវបានគេដេញចេញ។ ហើយបេថ្លេហិមត្រូវបានឡោមព័ទ្ធ ហើយពួកភីលីស្ទីនត្រូវបានគេដាក់ពង្រាយនៅជុំវិញភូមិបេថ្លេហិម។ ហើយដាវីឌជាអ្នករត់គេចខ្លួន ប្រភេទនៃក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ ព្រះគ្រីស្ទជាអ្នករត់គេចខ្លួនចំពោះក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេមាន...អ្នក*រត់គេចខ្លួន*គឺជា "អ្វីមួយដែលត្រូវបានបដិសេធ។" ដាវីឌ

ត្រូវបានគេបដិសេធ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងឱ្យធ្វើជាស្តេច ប៉ុន្តែហោរាបាន ចាក់ប្រេងតាំងគាត់។

37 ហើយក្នុងអំឡុងពេលនេះ ក្នុងនាមជា—អ្នករត់គេចខ្លួនពីប្រជាជនរបស់គាត់ គាត់បានរើសយកសាសន៍ដទៃជាច្រើន។ មួយក្នុងចំណោមពួកគេបានសម្លាប់ មនុស្សប្រាំបីរយនាក់ ក្នុងមួយថ្ងៃដោយលំពែង ឬដាវ។ ហើយមួយទៀតលោត ចូលទៅក្នុងរណ្តៅហើយសម្លាប់សត្វតោមួយក្បាល នៅថ្ងៃដែលមានព្រិលធ្លាក់។ ហើយ—ហើយពួកគេបានប្រមូលសណ្តែក ដែលជាសណ្តែកគួ ឬសណ្តែកសៀង ឬអ្វីមួយ ហើយ—ហើយពួកគេទាំងអស់រត់ចេញ ហើយគាត់បានឈរហើយ សម្លាប់មនុស្សរហូតដល់ដៃរបស់គាត់អស់កម្លាំង។ ពួកគេក៏បានសម្លាប់បងប្អូន យក្សរបស់កូលីយ៉ាតផងដែរ។

បុរសក្លាហាន គ្រប់គ្រងដាវីឌ ព្រោះពួកគេដឹងថាគាត់នឹងមកដោយអំណាច។ ពួកគេដឹង មិនថានរណាម្នាក់និយាយអ្វីទេ។ ព្រះបានចាក់ប្រេងតាំងលើដាវីឌ ហើយពួកគេបានដឹង។ ពួកគេជាសាសន៍ដទៃ។ មិនថាពួកគេបានដេញគាត់ចេញ ប៉ុន្មានដងទេ ពួកគេនៅតែដឹងថាគាត់នឹងឡើងកាន់អំណាច។ ហើយថ្ងៃមួយនៅ ទីនោះ...

38 តើសព្វថ្ងៃនេះវាជាប្រភេទអ្វី—នៃព្រះគ្រីស្ទ អ្នករត់គេចខ្លួន! អ្នកនិយាយ ថា "ព្រះគ្រីស្ទជាអ្នករត់គេចខ្លួនឬ?" យោងទៅតាមព្រះគម្ពីរ ដែលយើង...ព្រះ បាននាំយើងឆ្លងកាត់សម័យកាលក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ។ ក្រុមជំនុំឡៅឌីសេនេះ ព្រះគ្រីស្ទជាអ្នករត់គេចខ្លួននៅខាងក្រៅព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ គេបានបដិសេធ ដោយព្យាយាមចូលម្តងទៀត។ ឃើញទេ? ទ្រង់ជាអ្នករត់គេចខ្លួន ចំពោះក្រុមជំនុំ របស់ទ្រង់។ ហើយមូលហេតុដែលទ្រង់ជាអ្នករត់គេចខ្លួន គឺដោយសារតែទ្រង់ជា ព្រះបន្ទូល ហើយពួកគេនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យព្រះបន្ទូលចូលមកឡើយ។ ពួកគេបាន ទទួលយកគោលលទ្ធិ ជំនួសវិញ។

39 ហើយយើងរកឃើញថា នៅក្នុងការតស៊ូដ៏អស្ចារ្យនេះ បុរសក្លាហានទាំងនោះ នៅជុំវិញ—ជុំវិញដាវីឌ ជាសាសន៍ដទៃ។

40 ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ពីរបៀបដែលបេថ្លេហិមត្រូវបានបង្កើតឡើង។ មិនចង់ចូលទៅក្នុងប្រធានបទនោះទេ ប៉ុន្តែតើបេថ្លេហិម...តាមពិត រ៉ាហាប ជាស្រីពេស្យា កូនប្រុសរបស់នាង គឺជាអ្នកដែលបង្កើតភូមិបេថ្លេហិម។ វាជា

មជ្ឈមណ្ឌលស្រូវសាលី ហើយមានទឹកល្អជាច្រើននៅទីនោះ។ ហើយគាត់បានបង្កើតទីក្រុងតូចមួយ។ ហើយវាជាទីក្រុងតូចបំផុតក្នុងចំណោមទីក្រុងទាំងអស់ ព្រោះហោរាបានចែង "ចេញ...បេថ្លេហិមនៃស្រុកយូដា តើឯងមិនតូចជាងគេក្នុងចំណោមចៅហ្វាយក្រុងយេរូសាឡិម...ឬស្រុកយូដាទេឬអី? ប៉ុន្តែអភិបាលដែលនឹងគ្រប់គ្រងប្រជាជនរបស់យើងនឹងចេញមក។" ចេញពីកូនតូច។

41 ដាវីឌ នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានជ្រើសរើសនៅទីនោះ។ បងប្អូនប្រុសដ៏អស្ចារ្យ នៅពេលដែលហោរាសាំយូអែលឡើងទៅដើម្បីចាក់ប្រេងតាំង ពួកគេទាំងអស់កំពុងឈរនៅទីនោះ។ អស្ចារ្យណាស់ ជាបុរសក្លាហាន មើលទៅដូចជាស្តេច ដែលមើលទៅស្រស់សង្ហារ។ ប៉ុន្តែអ្នកដែលត្រូវគេបដិសេធគឺដាវីឌ ដែលបានចាក់ប្រេងមកលើគាត់។ ទីក្រុងដែលត្រូវបានបដិសេធគឺជាទីក្រុងដែលព្រះគ្រីស្ទ...

វាជាការបដិសេធដែលព្រះគ្រីស្ទរើសឡើង ឃើញទេ អ្នកដែលត្រូវបានបដិសេធ។

42 បន្ទាប់មកយើងរកឃើញ បន្ទាប់ពីគាត់មកអូបេដ។ ហើយបន្ទាប់ពីលោកបូអូសមក។ ហើយមានសាសន៍ដទៃម្នាក់ទៀតចូលមក ដែលគាត់ចូលមកដោយនាងរស់។ ហើយចេញពីទីនោះមកអ៊ីសាយ។ ហើយដាវីឌចេញពីអ៊ីសាយ។ ហើយមានក្រោលភ្នំតូចមួយនៅទីនោះបាននាំមកនូវស្តេចលើស្តេច ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ដាវីឌ ជាព្រះរាជបុត្រាខាងវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។

43 ឥឡូវនេះ គាត់គឺដាវីឌខ្លួនឯងបានកើតនៅក្នុងទីក្រុងនេះ គាត់ត្រូវតែមកកន្លែងតូចនេះ។ ហើយវាត្រូវបានគេហៅថាបេថ្លេហិម ដែលមានន័យថា "ផ្ទះ—ផ្ទះនំប៉័ងរបស់ព្រះ។" ហើយទ្រង់គឺជាផ្ទះនៃនំប៉័ងរបស់ព្រះ។

44 ដាវីឌដេកនៅលើភ្នំនៅថ្ងៃនោះ ហើយគាត់បានមើលចុះហើយឃើញជនជាតិភីលីស្ទីនឈរយាមនៅជុំវិញនោះ ច្បាស់ជាក្តៅនិងស្រេក។ គាត់បាននិយាយថា "អូ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចផឹកទឹកពីអណ្តូងនោះម្តងទៀត!" ហេតុអ្វី គំនិតរបស់គាត់តិចតួចបំផុតគឺជាបញ្ហារបស់គាត់ អ្នកដែលស្រឡាញ់គាត់។

45 ដូច្នេះតើថ្ងៃនេះ ជាគំនិតរបស់ព្រះយេស៊ូវតិចតួចបំផុត ឬយ៉ាងណាចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ គួរតែជាបញ្ហាដល់យើងជាសាសន៍ដទៃដែលស្រឡាញ់ទ្រង់។ ដ្បិតយើងដឹងថាទ្រង់នឹងឡើងកាន់អំណាច ទោះបីទ្រង់ត្រូវបានគេបដិសេធ

យ៉ាងណាក៏ដោយ។ ស្ថានសួគ៌និងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែការនេះនឹងនៅតែសោយរាជ្យដដែលនៅពេលដែលផ្ទៃមេឃនិងផែនដីទាំងអស់ត្រូវបានបាត់បង់។ ហើយយើងដឹងថាទ្រង់នឹងឡើងកាន់អំណាច ពីព្រោះគ្មានអ្វីនឹងរារាំងវាពីការកើតឡើងនោះទេ។ *នេះ*គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាការបើកសម្ដែងរបស់ទ្រង់ ហើយរឿងនេះនឹងកើតឡើងតាមរបៀបដែលព្រះបន្ទូលបានចែង ពីព្រោះទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល។ ហើយបទបញ្ជារបស់ទ្រង់តិចតួចបំផុតនៅទីនោះ មិនថាវាតូចប៉ុណ្ណាទេ ប្រសិនបើវា "ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើងវិញ" ឬអ្វីក៏ដោយ យើងនឹងធ្វើវា ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ វាជាបញ្ជារបស់ទ្រង់។

46 ហើយការគិតតិចតួចបំផុតរបស់ដាវីឌគឺជាបញ្ជាដល់សាសន៍ដទៃទាំងនោះសម្រាប់ ពួកគេ ប្រភេទនៃក្រុមជំនុំសាសន៍ដទៃសព្វថ្ងៃនេះ។ បុរសក្លាហាន! ឃើញទេ បុរសទាំងនោះដែលឈរក្បែរដាវីឌគឺជាសាសន៍ដទៃ ប៉ុន្តែជាមនុស្សក្លាហាន។ ពួកគេមិនភ័យខ្លាចទេ។ ពួកគេមិនដឹងថាអ្វីជាការភ័យខ្លាច។

47 បុរសម្នាក់បានយកដាវហើយសម្លាប់មនុស្សប្រាំបីរយនាក់ ហើយពួកគេនៅជុំវិញគាត់។ តើបុរសនោះជាអ្វី! ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ...

បុរសម្នាក់ផ្សេងទៀត។ មានអ្នកចម្បាំងអេហ្ស៊ីបម្នាក់រត់ឡើង ដោយមានលំពែងវែង។ គាត់មានតែដំបងមួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ គាត់បានយកដំបងហើយគោះលំពែងចេញពីដៃរបស់គាត់ យកលំពែងមកសម្លាប់ខ្លួនឯង។ ឃើញទេ?

48 យក្សមួយក្នុងចំណោមយក្សទាំងនោះមានម្រាមដៃ-ដប់បួនអ៊ីញ ដូចនោះ។ ឥឡូវនេះ ដប់បួនអ៊ីញ ម្រាមដៃរបស់អ្នកគឺវែងដូចដៃរបស់អ្នក ក្តាប់ លាតវាឡើងនោះនឹងជាដៃម្ភៃប្រាំបីអ៊ីញ។ ហើយដោយលំពែង! ហើយលោតចូលទៅក្នុងនោះហើយសម្លាប់គាត់។ ឃើញទេ? ហេតុអ្វី? គាត់ជាមនុស្សក្លាហាន ជាសាសន៍ដទៃសម្លឹងមើលអ្នកចាក់ប្រេងតាំងដែលគាត់ដឹងថាកំពុងឡើងកាន់អំណាច។

49 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ ពួកគេមានចិត្តក្លាហានចំពោះដាវីឌ នៅពេលដែលដាវីឌឡើងកាន់អំណាច ទ្រង់បានតែងតាំងពួកគេជាអ្នកគ្រប់គ្រងទីក្រុង? តើព្រះយេស៊ូវមិនបានសន្យាដូចគ្នាទេឬ? រឿងដដែលនេះ ធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រង។

50 បន្ទាប់មក នៅទីនោះ នៅពេលដែលដាវីឌចង់ផឹកទឹកស្រស់។ គាត់ប្រហែលជាមានទឹកស្អុយចាស់ ខ្លះនៅទីនោះ គាត់កំពុងផឹក។ ប៉ុន្តែគាត់បានគិតអំពីទឹកសាបនៅទីនោះនៅឯបេថ្លេហិម ដែលជាផ្ទះនំប៉័ងរបស់ព្រះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "ប្រសិនបើខ្ញុំបានផឹកតែពីអណ្តូងនោះ!" ហើយបុរសទាំងនោះបានទាញដាវរបស់ពួកគេ ហើយប្រយុទ្ធនឹងពួកភីលីស្ទីនដប់ប្រាំម៉ាយ មិនមែនដោយសារតែគាត់បានសុំពួកគេទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែពួកគេដឹងថាគាត់ចង់បានវា។ ហើយពួកគេបានកាត់ពួកភីលីស្ទីន រហូតទៅដល់អណ្តូង។ ខណៈពេលដែលពួកគេពីរនាក់បានប្រយុទ្ធគ្នា ម្នាក់ទៀតចាប់—ធុងទឹករបស់គាត់ ហើយបានច្បាំងតាមផ្លូវរបស់ពួកគេខាងក្រោយ ហើយប្រគល់វាទៅដាវីឌ។ និយាយពីភាពក្លាហាន!

51 ដាវីឌ ជាបុរសដែលកោតខ្លាចព្រះបាននិយាយថា "ព្រះហាមមិនឲ្យខ្ញុំផឹកវាពីមិត្តទាំងនេះ ដែលធ្វើឲ្យជីវិតរបស់ពួកគេមានគ្រោះថ្នាក់។" គាត់បានថ្វាយតង្វាយស្រា ចាក់វាទៅលើដីថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ "ថ្វាយវាទៅព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលសក្តិសមនឹងការនោះ មិនមែនខ្ញុំទេ។" ពួកគេដាក់...

52 ប្រភេទនៃព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់ ជាមួយនឹងជីវិតអស់កល្បរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់នៅក្នុងទ្រង់ ថ្មដែលបានវាយ ចាក់ព្រះជន្មរបស់ទ្រង់លើដី ជាតង្វាយលោះបាបសម្រាប់យើង ដែលព្រះបន្ទូលនេះអាចរស់បាន។

53 អូ សាសន៍ដទៃ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ តើអ្នកណានឹងទាញដាវនោះមកជាមួយខ្ញុំ? គាត់ចង់បានភេសជ្ជៈស្រស់ៗ នៅព្រឹកនេះ មិនមែនព្រះវិហារសាសនាចាស់ដែលជាប់គាំងនិងអ្វីដែលយើងកំពុងបញ្ឆោតជាមួយទេ។ ទ្រង់ចង់បានជំនឿពិតប្រាកដលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលនឹងជឿគ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់វា។ តោះទៅអណ្តូងហើយយកទឹកមកវិញ ភាពស្រស់ស្រាយ ការថ្វាយបង្គំដែលបង្កើតឡើងមិនមែនលើគោលលទ្ធិនិងនិកាយទេ។ ប៉ុន្តែការថ្វាយបង្គំព្រះវិញ្ញាណពិត ជាមួយព្រះគ្រីស្ទក្នុងចំណោមយើង រស់នៅតាមជីវិតរបស់ទ្រង់តាមរបៀបដែលទ្រង់ចង់ក្នុងចំណោមយើង នោះ—នោះមិនមែនជាមួយនឹងគោលលទ្ធិនិងរឿងផ្សេងគ្នាទេ។ ចូរ—គ្រាន់តែទទួលទ្រង់តាមវិធីនោះ។

54 ឥឡូវនេះ បន្ទាប់មកគឺជារបៀបដែលព្រះបានប្រព្រឹត្តជាមួយមនុស្សតាមរយៈសុបិន្តមួយ នៅក្នុងថ្ងៃនៃ—យ៉ូសែប។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? ក្តីសុបិន្ត

គឺជាទីពីរ។ វាជាវិធីទីពីររបស់ព្រះធ្វើការ។ មនុស្សខ្លះអាចមានសុបិន មិនមានន័យអ្វីទាំងអស់។ អ្នកអាចញ៉ាំច្រើនពេកហើយសុបិន្តអាក្រក់។ ហើយក្តីសុបិន្តគឺជាវិធីទីពីរ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាព្រះការពារព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់តាមរយៈវិធីទីពីរ? ទ្រង់បានលេចមកឯយ៉ូសែប។ សុខុមាលភាពនៃកូនរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានបញ្ជូនតាមវិធីទីពីរ។ តើអ្នកធ្លាប់គិតទេ? ព្រោះគ្មានហោរានៅក្នុងស្រុកទេ។ ទ្រង់ត្រូវធ្វើការតាមរយៈសុបិន្ត។ ហើយវាមិនមែនជាសុបិន្តដែលត្រូវតែបកស្រាយទេ។ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយថា "យ៉ូសែបអើយ កុំខ្លាចនឹងយកនាងម៉ារីជាប្រពន្ធរបស់អ្នកឡើយ ដ្បិតអ្វីដែលមានគភ៌ក្នុងនាង នោះមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។"

55 វាជារឿងមិនធម្មតាដែលវាកើតឡើង។ យ៉ូសែបជាមនុស្សសុចរិត គាត់... វាមិនធម្មតាទេ។ ព្រះគឺមិនធម្មតាទេ។ ហើយអ្វីដែលមិនធម្មតាគឺពិបាកយល់ណាស់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលវាពិបាកយល់ការពិតនៅថ្ងៃនេះ វាមិនធម្មតាទេ។ ស្ត្រីម្នាក់មានកូនដោយមិនស្គាល់បុរសណាសោះ នោះគឺមិនធម្មតាទេ។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកស្មោះត្រង់និងសុចរិត ព្រះអាចបង្ហាញដល់អ្នកនៅក្នុងសុបិន្ត។ វាបង្ហាញថាអ្វីដែលអ្នកមាន មិនថាវាជាគំនិតរបស់អ្នកទេ ថាតើអ្នកអាចហួច ច្រៀង ថ្លែងទីបន្ទាល់ ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកអាចធ្វើបាន ប្រសិនបើមនុស្សទាំងមូលរបស់អ្នកប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះព្រះ នោះព្រះអាចប្រើវាប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ធ្វើវា។

56 បន្ទាប់មកនៅយប់បន្ទាប់នៅទីនេះ បងប្រុសនេវីលបានអធិប្បាយលើប្រធានបទ "ការរត់គេចខ្លួន" របៀបដែលបុរសនោះ—រត់គេចខ្លួន។ ហើយខ្ញុំគិតថាវាគួរឱ្យកត់សម្គាល់។

ហើយនៅព្រឹកនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហាក់ដូចជាមានខ្ញុំដើម្បីដោះស្រាយលើប្រធានបទនៃពន្លឺបន្ទាប់។ ទៅចុះ នៅដើមដំបូង របៀបដែលជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានចាប់ផ្តើមនៅឯស្នូកសត្វ យើងកំពុងដើរឆ្លងកាត់វាម្តងទៀតនៅក្នុងអត្ថបទរបស់យើង។ ហើយគាត់មិនបានដឹងទេ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ហើយនៅទីនេះវាត្រឹមត្រូវនៅរឿងដូចគ្នា។ ឃើញទេ រឿងបន្ទាប់គឺជាកន្លែងដែលទ្រង់ចូលក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់។ ហើយយប់នេះយើងមានអ្វីមួយដែលនឹងលាយបញ្ចូលគ្នាបាន

ត្រឹមត្រូវ ដើម្បីបន្តនៅយប់នេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។

57 ឥឡូវនេះ ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ! "សាសន៍ដទៃដែលអង្គុយនៅក្នុងតំបន់នៃស្រមោលនៃសេចក្ដីស្លាប់ ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យបានផុសឡើងក្នុងចំណោមពួកគេ។ នៅសាប់យូល៉ូននិងណែបថាលី នៅក្នុង...តាមផ្លូវកាលីឡេនៃសាសន៍ដទៃ ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ ពួកគេបានឃើញពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ។"

58 ឥឡូវនេះពន្លឺ ពន្លឺជាលើកដំបូង យើងរកឃើញវានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១:៣។ វាគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានបង្កើតពន្លឺ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" លោកុប្បត្តិ ១:៣ ហើយមានពន្លឺ។

59 ឥឡូវនេះសូមចាំថា ពន្លឺមកដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយពន្លឺគឺជាការបើកសម្ដែង ឬប្រធានបទដែលទ្រង់មានបន្ទូល គឺជាពន្លឺ នៅពេលដែលពន្លឺហោះហើរ បង្ហាញថា (ព្រះមានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ។" គ្មានពន្លឺទេ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" ហើយមានពន្លឺ។ នោះជាភស្ដុតាង។) ពន្លឺគឺជាការបញ្ជាក់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ រឿងដដែលនៅថ្ងៃនេះ ជាការបញ្ជាក់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

60 ឥឡូវនេះនៅពេលដែលអ្នកឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបើកសម្ដែង ឬ ពាក្យផ្សេងទៀត ធ្វើឱ្យគេស្គាល់ បានបង្ហាញ នោះគឺជា—ពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយបើគ្មានពន្លឺ គ្មានអ្វីអាចរស់នៅដោយគ្មានពន្លឺបានទេ។ គ្មានជីវិតនៅលើផែនដីដូចសព្វថ្ងៃនេះទេបើអ្វីដែលត្រូវកើតមកគឺដោយ—ពន្លឺនៃព្រះអាទិត្យ នៅក្នុងជីវិតរុក្ខសាស្ត្រ ជាដើម។ ហើយគ្មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចក្រៅពីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះឡើយ។ ឃើញទេ? ទ្រង់ជាពន្លឺ។

61 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញ ខ្ញុំជឿថា ដូចដែលយើងសិក្សាឥឡូវនេះ ហើយពន្លឺនេះ..."ផែនដីគឺគ្មានទម្រង់។"

62 ឥឡូវនេះ មនុស្សមួយចំនួនជជែកគ្នានៅថ្ងៃនេះនៅក្នុងសាលារបស់យើងជាដើម អំពីពិភពលោកមានអាយុច្រើនលានឆ្នាំ ហើយព្យាយាមថ្កោលទោសព្រះគម្ពីរហើយនិយាយថាវាខុស។ ពួកគេមិនដែលអានព្រះគម្ពីរទេ។ ហ្នឹងហើយ។ ពីព្រោះ ព្រះគម្ពីរមិនប្រាប់យើងថាលោកិយមានអាយុប៉ុន្មានទេ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "កាលដើមដំបូងព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី។"

សម័យកាល! ពេលណា យ៉ាងម៉េច នោះហើយជា យើងមិនដឹងទេ។ ឥឡូវនេះ នោះជាលើកដំបូង។ ហើយនោះជាសម័យកាល នោះជាចុងបញ្ចប់នៃប្រយោគនោះ។

63 "កាលដើមដំបូងព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី។" វាប្រហែលជាមួយរយលាន ឬពាន់លាន ឬអ្វីក៏ដោយ។ ហើយរបៀបដែលទ្រង់ធ្វើវា នោះអាស្រ័យលើទ្រង់ដើម្បីដឹង ឃើញទេ មិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំទេ។

ប៉ុន្តែលោកិយ "ផែនដីគឺគ្មានទម្រង់ និងទទេ ហើយទឹកគឺនៅលើ—ផែនដី។ ហើយព្រះ" បាននិយាយថា "បានធ្វើដំណើរលើទឹក។" ហើយបានមានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ។"

64 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿថាព្រះអាទិត្យជាដើម មានរួចហើយ ខ្ញុំជឿថា ព្រះច័ន្ទ។ ដូចដែលវាបន្ត លោកុប្បត្តិជំពូក៣ ដើម្បីពន្យល់វា...ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថា អ្វីដែលនៅទីនេះ ពិភពលោក យើងនឹងប្រើវា ហើយដូច្នេះ...ហើយវាបានផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុង មានអ័ព្ទនិងអ័ព្ទពាសពេញផែនដី ធ្វើឱ្យវាងងឹត។ ហើយព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" ហើយភាពងងឹតក៏រសាត់ទៅ ហើយមានមេឃគ្មានពពក។

65 ហើយខ្ញុំជឿថានោះជាវិធីរបស់ព្រះក្នុងការធ្វើអ្វីៗ។ ទ្រង់...នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ខបន្ទាប់និយាយថា ខទី៤ និយាយថា "ហើយទ្រង់បានញែកពន្លឺចេញពីភាពងងឹត។ ហើយពន្លឺដែលទ្រង់ហៅថា 'ថ្ងៃ' និងភាពងងឹតទ្រង់ហៅថា 'យប់។'" ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះតែងតែញែកពន្លឺចេញពីភាពងងឹត។ ឃើញទេ? វាជាព្រះបន្ទូលដែលធ្វើការញែក ឃើញទេ ពន្លឺពីភាពងងឹត។

66 ព្រះធ្លាប់ធ្វើដូចគ្នា នៅពេលដែលទ្រង់ត្រៀមខ្លួនដើម្បីប្រើអ្វីទាំងអស់។ ដូចជាទ្រង់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីប្រើផ្កាយចាស់នេះ ឬអ្វីក៏ដោយ ពិភពលោកនេះ ទ្រង់ត្រូវតែញែកពន្លឺចេញពីភាពងងឹត។ នៅពេលដែលទ្រង់ត្រៀមខ្លួន—ដើម្បីប្រើ—ក្រុមមនុស្ស ទ្រង់ត្រូវញែកពន្លឺចេញពីភាពងងឹត។ នៅពេលដែលទ្រង់ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីប្រើបុគ្គល ទ្រង់ញែកពន្លឺចេញពីភាពងងឹត។ ឃើញទេ?

67 ពន្លឺមកដោយព្រះ។ ហើយ...សូមចាំថា ពន្លឺមកដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបាននិយាយថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" នៅពេលដែលគ្មានពន្លឺ ហើយទ្រង់បានបញ្ជូនពន្លឺដើម្បីញែកភាពងងឹតចេញពីពន្លឺ។

68 ព្រះបន្ទូលនៃបញ្ហានេះបានជម្រះមេឃដូច្នេះព្រះអាទិត្យអាចភ្លឺចូលមក។ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃនេះគឺជាអ្វីដែលជម្រះបរិយាកាសទាំងអស់នៃការមិនជឿ។

69 ខ្ញុំកំពុងនិយាយ មាន—ខ្ញុំគិតថា បទសម្ភាសន៍ ១១ មុនខ្ញុំទៅដល់វេទិកានៅព្រឹកនេះ នៅទីនោះ។ អាក្រក់ណាស់...

70 នៅថ្ងៃមុនមិត្តតូចរបស់ខ្ញុំគឺ ជីម ពូល កូនប្រុសតូចរបស់គាត់ ពួកគេគិតថាគាត់គាំងបេះដូង ក៏ប្រញាប់បញ្ជូនគាត់ទៅមន្ទីរពេទ្យ។ វាជាស្ថានភាពជំងឺហឺតបានបោះមិត្តតូច...គាត់មិនអាច...បេះដូងតូចរបស់គាត់លោត និងដកដង្ហើមហើយ—ហើយគាត់ស្រែកហើយមិនអាចដកដង្ហើមបាន ហើយមិត្តតូចហាក់ដូចជាគាត់ជិតស្លាប់ នៅពេលដែលពួកគេនាំគាត់មកទីនេះ។ ហើយខ្ញុំកំពុងរៀបចំទៅមន្ទីរពេទ្យ ពួកគេបាននាំគាត់មកទីនេះ។ ហើយចាប់ដៃតូចរបស់គាត់ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្វីដែលបានធ្វើវា កញ្ជ្រឹលបានវាយប្រហារក្មេង។ ហើយ ជំងឺកញ្ជ្រឹលគ្រុនក្តៅបានវាយប្រហារមិត្តតូច។ អ្នកមើលគាត់។ ពីរបីថ្ងៃទៀតខ្ញុំចង់ជួបគាត់ម្តងទៀត។ គាត់នឹងពេញដោយជំងឺកញ្ជ្រឹល។" ហើយនៅទីនេះគាត់ពោរពេញដោយជំងឺកញ្ជ្រឹល អ្នកឃើញទេ។ ឃើញទេ?

71 ឥឡូវនេះ អ្វី? ព្រះញែកភាពងងឹតចេញពីពន្លឺ ឬពន្លឺពីភាពងងឹត។ ហើយទ្រង់បានញែកសេចក្តីស្លាប់ចេញពីជីវិត ហើយទ្រង់ធ្វើវាដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាអ្វីដែលតែងតែនាំមកនូវការនេះ។

72 ឥឡូវនេះ ពន្លឺ! មែនហើយ ឥឡូវនេះ គ្រាប់ពូជមាននៅលើផែនដីរួចហើយ។ ខ្ញុំជឿថាព្រះបានដាំគ្រាប់ពូជ។ ហើយដរាបណាព្រះអាទិត្យអាចទៅដល់គ្រាប់ពូជនោះ វាចាប់ផ្តើមលូតលាស់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលវាត្រូវការពេលប៉ុន្មានថ្ងៃដើម្បីនាំមកនូវរបស់ទាំងនេះ ពីព្រោះគ្រាប់ពូជមាននៅលើផែនដីរួចហើយ។ អ្វីដែលវាត្រូវការគឺពន្លឺ។

73 ហើយនោះជារបៀបដែលព្រះមាននៅថ្ងៃនេះ។ ពូជរបស់ទ្រង់មានរួចហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ រឿងតែមួយគត់ដែលវាត្រូវការគឺពន្លឺនៅលើវា។ ហើយទ្រង់គឺជាពន្លឺនោះ ដ្បិតទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ព្រះបន្ទូលនិងពន្លឺគឺដូចគ្នា។ ជីវិតនៅទីនោះគឺជាពន្លឺនៃព្រះបន្ទូល ឃើញទេ គឺជាជីវិត។ មេជីវិតនៅក្នុងគ្រាប់ធញ្ញជាតិ និងគ្រាប់ធញ្ញជាតិ...ជីវិតគឺជាអ្វីដែលពន្លកចេញហើយបង្កើត

ជីវិតចេញពីគ្រាប់ធញ្ញជាតិ។ នោះជាវិធីដែលព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងព្រះបន្ទូល ធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលធ្វើអ្វីដែលវាត្រូវបានសន្មត់ថាត្រូវធ្វើ។ ដូចជាជីវិតនៅក្នុងគ្រាប់ស្រូវសាលី ឬអ្វីក៏ដោយ វាធ្វើឱ្យស្រូវសាលីធ្វើអ្វីដែលវាត្រូវបានគេសន្មត់ថាធ្វើព្រោះវាជាជីវិតដែលមាននៅក្នុងវា។ អស់មួយជីវិត!

74 ដូច្នេះ ជីវិតគឺគ្រាន់តែដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញ។ ជីវិតកើតឡើងដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញ។ ដរាបណាវាគ្រាន់តែនៅក្នុងសៀវភៅដូចនេះ វានៅតែអាចចោទសួរបាន។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាត្រូវបានបង្ហាញ នោះអ្នកឃើញផលនៃអ្វីដែលវាបាននិយាយ ត្រូវបានបង្ហាញ នោះគឺជាពន្លឺនៅលើ—នៅលើព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? នោះហើយជាអ្វីដែលនាំ...ព្រះបន្ទូលបាននិយាយដូច្នេះ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលវាកើតឡើង នោះគឺជាជីវិតនៅក្នុងពន្លឺ ពន្លឺនាំមកនូវជីវិត។ ពន្លឺនាំមកនូវជីវិត។

75 ដាំស្រូវសាលីនៅទីនេះ វានឹង...ហើយដាក់វានៅក្នុងបន្ទប់ក្រោមដី គ្របវាទាំងអស់ ហើយវានឹង—វានឹងមិននាំមកនូវអ្វីទេ ព្រោះវាមិនអាច។ មិនមានពន្លឺនៅទីនោះទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពន្លឺមកប៉ះវា នោះវានឹងនាំមកនូវជីវិតប្រសិនបើវាជាគ្រាប់ពូជដំណុះ។

នោះជារឿងដូចគ្នាដែលមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ ព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ ហើយនៅពេលដែលជីវិតប៉ះនឹងវា វានាំមកនូវវា...ពន្លឺវាយប្រហារវា វានាំមកនូវព្រះបន្ទូលឱ្យមានជីវិតម្តងទៀត។ គ្រប់សម័យកាលតែងតែមានបែបនោះ។ អូរបៀបដែលយើងដឹងគុណរឿងដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះ របៀបដែលព្រះបន្ទូលដែលត្រូវបានបើកសម្តែងគឺជាពន្លឺនៃព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ?

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ។"

76 ឥឡូវនេះ ចុះបើទ្រង់គ្រាន់តែមានបន្ទូលហើយគ្មានពន្លឺមក? បន្ទាប់មកយើងមិនដឹងថាវាពិតឬអត់ទេ។ យើងមិនដឹងថាតើទ្រង់មិនអីទេ។ យើងមិនដឹងថាតើទ្រង់ជាព្រះឬអត់ទេ ព្រោះទ្រង់គ្រាន់តែមានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមាន" ហើយមិនមានទេ។ ឃើញទេ?

ដូច្នេះនៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូលហើយយើងឃើញវា នោះជាពន្លឺដែលភ្លឺចេញ ជាសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? មានពន្លឺនិងជីវិត។

77 ជីវិតធម្មជាតិទាំងអស់កើតឡើងដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយព្រះអាទិត្យគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់បានបង្កើតពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនៅលើមេឃ សម្រាប់ពេលថ្ងៃ និងពន្លឺតិចសម្រាប់ពេលយប់។ ឃើញទេ? ហើយជីវិតធម្មជាតិទាំងអស់ត្រូវតែមកដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ផ្កាមិនអាចដុះឡើងដោយគ្មានពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបំភ្លឺលើវាទេ សម្រាប់ព្រះអាទិត្យ គឺ ព្រះ-អា-ទិ-ត្យ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ។" ឃើញទេ? វាជាព្រះបន្ទូលជីវិតរបស់ព្រះ។ ហើយមិនថាមនុស្សព្យាយាម—និយាយ*នេះ នោះ* ឬ*ផ្សេងទៀត*ទេ វានៅតែដដែល។ អ្នកត្រូវតែមានព្រះអាទិត្យនោះ ដូច្នេះជីវិត ធម្មជាតិ អាចមកបានតែតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

78 ហើយជីវិតខាងវិញ្ញាណ ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច អាចមកបានតែតាមរយៈព្រះបន្ទូលនៃជីវិតរបស់ព្រះ។ ជីវិតគឺ ព្រះ-បុ-ត្រា នៅពេលនេះ។ នៅក្នុងទ្រង់គឺជាពន្លឺ ហើយនៅក្នុងទ្រង់គ្មានភាពងងឹតទេ ហើយទ្រង់គឺជាពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ តើវាត្រូវទេ? ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដ្បិត "កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺនៅជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។" ហើយវាជាព្រះជារៀងរហូត។ ឃើញទេ?

ហើយវាត្រូវការពន្លឺនៃព្រះដើម្បីវាយប្រហារព្រះបន្ទូល ដើម្បីធ្វើឱ្យវារស់នៅ។ *នេះ*ជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល ឥឡូវនេះសូមឲ្យពន្លឺចែងចាំង! អាម៉ែន! សូមឱ្យពន្លឺចែងចាំង ហើយពន្លឺនឹងនាំគ្រប់ព្រះបន្ទូលទៅកាន់ទីតាំងត្រឹមត្រូវរបស់វា នៅក្នុងរដូវកាលរបស់វា។ អាម៉ែន! អូ! អ្នកឃើញទេ ពេលវាមកដល់!

79 ពេលខ្លះគ្រាប់ធញ្ញជាតិនោះដាក់នៅលើផែនដី ស្ងប់ស្ងាត់ពេញមួយ—រដូវរងារដូចជាគ្រាប់ពូជ ស្រូវសាលីរដូវរងាបានព្រួសនៅក្នុងដី។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះអាទិត្យរះត្រង់មក អូ វាត្រូវតែរស់នៅ។ ឃើញទេ? ហើយវាមិនអាចរស់នៅដោយគ្មានព្រះអាទិត្យបានទេ។

ហើយព្រះបានសន្យាសម្រាប់គ្រប់សម័យកាលនិងរាល់ថ្ងៃ។ ហើយនៅពេលដែលពន្លឺបានត្រឹមត្រូវ ហើយចាំងមកលើនោះ វានឹងបង្កើតនូវអ្វីដែលព្រះបន្ទូលបានចែង ព្រោះទ្រង់ជាពន្លឺនិងជាជីវិត។

80 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះកើតឡើងដោយព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ

គឺជា—ទម្រង់បោះពុម្ពនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ពីព្រោះព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា វាជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ វាជាព្រះដែលបង្ហាញអង្គទ្រង់តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះបន្ទូល។ ហើយវាត្រូវការពន្លឺនៃព្រះដើម្បីបំភ្លឺលើព្រះបន្ទូលនោះ ដើម្បីបង្ហាញវា ដើម្បីបង្ហាញថាព្រះនៅតែមានបន្ទូលអំពីជីវិត ជីវិតអស់កល្ប។ ទ្រង់មានបន្ទូលពីពន្លឺធម្មជាតិ នាំមកនូវជីវិត។ ជីវិតកើតឡើងដោយពន្លឺ ព្រះបន្ទូលបានបើកសម្តែង ឬក្លាយជាសាច់ឈាម។ នៅពេលដែលការសន្យាទាំងអស់បានក្លាយទៅជា នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ក្លាយជាការបង្ហាញ គឺជាពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះបន្ទូល បានក្លាយជាសាច់ឈាមក្នុងចំណោមយើង។ ព្រះតែងតែធ្វើការតាមរយៈមនុស្ស។ មនុស្សគឺជាអ្នកចុះចូលរបស់ព្រះ។

81 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវាមានភាពកក់ក្តៅបន្តិចនៅទីនេះសម្រាប់អ្នក អ្នកអាចទាញបង្អួចចុះក្រោម ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់បន្ថយចង្ក្រានចុះ។ ប្រហែលជាអ្នកយាមនឹងបន្ថយចង្ក្រានអាំងចុះបន្តិច។ ខ្ញុំឃើញមនុស្សជាច្រើនមានភាពក្តៅ។ ហើយវាមានភាពក្តៅនៅទីនេះផងដែរ ដូច្នេះ—ដូច្នេះសូមចងចាំ។ ខ្ញុំរីករាយដែលវាក្តៅជំនួសឱ្យត្រជាក់ ព្រោះខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តភាពកក់ក្តៅ។ ខ្ញុំ...ភាពកក់ក្តៅតែងតែនាំមកនូវពន្លឺ ជីវិត ត្រូវការភ្លើង។

82 សូមកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះ "ក្លាយជាសាច់ឈាម។" នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលក្លាយជាសាច់ឈាម វាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ដូចជាយកព្រះបន្ទូលហើយដាក់វានៅក្នុងទីតាំងត្រឹមត្រូវនិងប្រភេទដីត្រឹមត្រូវ វានឹងនាំមក។ គ្រាប់ពូជ—គ្រាប់ពូជនឹងបង្កើតផលរបស់វា។ ហើយព្រះបន្ទូលបាននាំចូលទៅក្នុងប្រភេទត្រឹមត្រូវនៃចិត្ត វានឹងបង្ហាញដោយខ្លួនឯង។ វានឹងនាំមកនូវពន្លឺ។ វានឹងផ្ទុះឡើងលើវា។ ត្រូវហើយ។

83 គ្មានអ្វីធម្មជាតិ គ្មានអ្វីធម្មជាតិឬខាងវិញ្ញាណអាចរស់នៅដោយគ្មានពន្លឺរបស់ព្រះទេ។ ជីវិតអាចមកបានតែដោយពន្លឺប៉ុណ្ណោះ។ គ្មានអ្វីដែលធម្មជាតិឬគ្មានអ្វីខាងវិញ្ញាណអាចរស់នៅដោយគ្មានពន្លឺរបស់ព្រះទេ។ គិតពីរឿងនោះ។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់បញ្ជូនពន្លឺមកយើង ឃើញទេ ហើយធ្វើរឿងទាំងអស់នេះ ហើយបន្ទាប់មកយើងបដិសេធវា ឥឡូវនេះជាផ្នែកដ៏គួរឱ្យអាណិត គឺនៅពេលដែលពន្លឺត្រូវបានបដិសេធនៅពេលដែលវាត្រូវបានបញ្ជូនមកយើង។

84 ឥឡូវនេះអ្នកអាចស្រមៃមើលបុរសម្នាក់នៅថ្ងៃនេះនិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែ

បដិសេធមិននិយាយថាមានរឿងដូចជាព្រះអាទិត្យ។ ខ្ញុំមិនជឿថាមានព្រះអាទិត្យទេ"? ហើយគាត់រត់ចុះទៅបន្ទប់ក្រោមដី ហើយ—ហើយបិទទ្វារទាំងអស់ ហើយត្រលប់ទៅក្នុងភាពងងឹតវិញ ហើយបាននិយាយថា "មិនមានរឿងដូចព្រះអាទិត្យទេ។ មិនមានអ្វីដូចជាពន្លឺទេ។" អ្នកនឹងដឹងភ្លាមៗថា មានអ្វីខុសខាងផ្លូវចិត្តជាមួយមនុស្សនោះ។ ឃើញទេ? មានអ្វីខុស នៅពេលដែលគាត់រត់ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ក្រោមដីងងឹត ហើយបដិសេធមិនទទួលយកអត្ថប្រយោជន៍នៃពន្លឺដែលព្រះប្រទាន។ មានអ្វីខុសជាមួយគាត់។ គាត់មិនចង់បានកាំរស្មីក្តៅរបស់វាទេ។ គាត់មិនចង់បានសារធាតុដែលផ្តល់សុខភាពទេ។ គាត់មិនចង់បានពន្លឺទេ ដើរចូល។ គាត់សុខចិត្តអង្គុយក្នុងភាពងងឹត។ វាបង្ហាញ ផ្លូវចិត្ត អ្វីមួយខុសធម្មជាតិ ជាមួយបុរសនោះ។

85 ហើយខ្ញុំនិយាយនេះដោយក្តីស្រឡាញ់និងការគោរពទាំងអស់។ ដូច្នេះតើមានអ្វីខុសខាងវិញ្ញាណជាមួយបុរសម្នាក់ដែលនឹងរត់ចូលទៅក្នុងនិកាយនៃគោលលទ្ធិរបស់គាត់ ហើយបដិសេធមិនឃើញពន្លឺព្រះគម្ពីរនៅពេលដែលវាភ្លឺនៅចំពោះមុខគាត់។ មានអ្វីខុសជាមួយគាត់។ ឃើញទេ ត្រឡប់ទៅក្នុងគោលលទ្ធិនិងទម្រង់របស់គាត់ ហើយបិទទ្វារហើយនិយាយថា "មិនមានរឿងបែបនេះទេ។ ថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យបានកន្លងផុតទៅហើយ។ មិនមានរឿងដូចជាការព្យាបាលដ៏ទេវភាពទេ មិនមានរឿងទាំងនេះទេ។ នោះគឺសម្រាប់សាវ័កម្នាក់។" បុរសនោះឆ្កួតខាងវិញ្ញាណ។ ឃើញទេ? មានអ្វីខុសជាមួយគាត់។ គាត់—គាត់—គាត់បានទាញវាំងននចុះហើយបដិសេធព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលអាចមកសណ្ឋិតលើគាត់។ ប្រសិនបើគាត់អាច...

"បើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក នោះពន្លឺដែលចាំងមកលើព្រះបន្ទូលនេះ ចូរសុំអ្វីដែលអ្នកប្រាថ្នាចុះ។" ឃើញទេ? ឃើញទេ?

86 មានអ្វីខុសដែលគាត់នឹងបដិសេធប្រភពដែលព្រះបានប្រទានមកយើងដើម្បីរស់នៅតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ "មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅដោយជំនឿ។"

"ហើយមនុស្សនឹងមិនរស់នៅដោយនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដោយគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល" មិនមែនជាផ្នែកមួយនៃព្រះបន្ទូល "គ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះ។" ហើយនៅពេលដែលបុរសម្នាក់នឹងគ្រាន់តែបដិសេធការនោះគឺមានអ្វីខុសជាមួយមនុស្សនោះ មានអ្វីខុសជាមួយបទពិសោធន៍របស់គាត់ ដែល

គាត់អះអាងថាស្រឡាញ់ព្រះ ហើយបន្ទាប់មកបដិសេធព្រះ។ មានអ្វីខុសជាមួយមនុស្ស។ យើងដឹង ដោយគ្មានស្រមោលនៃការសង្ស័យ។ គាត់បដិសេធវា រត់ចូលទៅក្នុងកន្លែងនេះ ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំមិនចង់ដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីវាទេ។ កុំប្រាប់ខ្ញុំអ្វីទាំងអស់អំពីរឿងទាំងនេះ។ ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនជឿអ្វីទាំងអស់អំពីវា។ អ្នក មិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកនិយាយទេ!"

87 មិត្តម្នាក់បាននិយាយថា មិនយូរប៉ុន្មានទេ។ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកអំពីវា។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកនឹងនាំជំងឺមហារីកហាសិប ហើយនាំគ្រូពេទ្យហាសិបនាក់មកធ្វើទីបន្ទាល់អំពីពួកគេទេ ខ្ញុំមិនជឿទេ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកនឹងប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញទេ នៅចំពោះមុខខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនជឿទេ។" ឃើញទេ មានអ្វីខុសជាមួយមនុស្សនោះ។ នៅទីនោះ—នៅទីនោះ—មាន។ ហើយ—ហើយ បុរសនោះគឺជាអ្នកបម្រើព្រះ ឃើញទេ ឃើញទេ សន្មត់ថាជាអ្នកបម្រើព្រះ។

ប៉ុន្តែដោយសារតែអង្គការនោះមិនជឿលើ—អំណាចរបស់ព្រះ កុំជឿព្រះបន្ទូលវាមានន័យដូចអ្វីដែលវានិយាយ បុរសនោះរត់ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ក្រោមដីនេះ បន្ទប់ក្រោមដីចាស់ កខ្វក់ កខ្វក់នៃអង្គការ ហើយបដិសេធភាពកក់ក្តៅនិងកាំរស្មីផ្តល់ជីវិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលនៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ បន្ទាប់មកមានអ្វីខុសជាមួយមនុស្សនោះ។ ឃើញទេ?

គាត់សុខចិត្តរស់នៅក្នុងភាពងងឹត ជាដើម ជាងរស់នៅក្នុងពន្លឺនៃព្រះនិងព្រះគម្ពីរដែលបាននិយាយថា ថា "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺនៅដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនឹងធ្វើដែរ។ អ្នកនឹងធ្វើធំជាងនេះទៅទៀត ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា។" មានអ្វីខុសជាមួយមនុស្សនោះ។ ដោយគ្មានសំណួរអ្វីទាំងអស់ មានអ្វីខុស។

88 ហើយចំពោះអ្នកដែលស្តាប់រឿងនេះ ជុំវិញពិភពលោក មិនថាអ្នកនៅទីណាក៏ដោយ មានអ្វីខុសជាមួយបទពិសោធន៍របស់អ្នក នៅពេលអ្នកនិយាយថាអ្នកស្រឡាញ់ព្រះ ហើយបដិសេធព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ មានអ្វីមួយ...អ្នកបដិសេធ...កុំឆ្ងល់ថាអ្វីៗមិនអាចទេ ក្រុមជំនុំស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពរបស់វា ហើយអ្វីៗមិនអាចសម្រេចដូចព្រះបានសន្យា គឺដោយសារតែអ្នកនឹងមិនបានទទួលព្រះបន្ទូល

ឬដើរក្នុងពន្លឺ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ចូរយើងដើរក្នុងពន្លឺ ដូចជាទ្រង់នៅក្នុងពន្លឺ បន្ទាប់មកព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ សំអាតយើងពីអំពើបាបទាំងអស់។" អំពើបាបគឺ "ការមិនជឿ។"

89 បើយើងដើរក្នុងពន្លឺដែលព្រះប្រទានមក បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់យកព្រះបន្ទូលដែលបានផ្តល់ឱ្យសម្រាប់ម៉ោងហើយបញ្ជាក់វា។

ដូចជាទ្រង់បានធ្វើនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១:៣ បាននិយាយថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" ហើយពន្លឺចេញមក។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានចេញទៅ ហើយពន្លឺបានធ្វើតាមវា ហើយបានសម្អាតអ័ព្ទ។ ហើយភាពងងឹតបានទៅជ្រុងមួយ ហើយពន្លឺបានភ្លឺនៅម្ខាងទៀត។

90 នោះជារបៀបដែលព្រះធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។ ទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់សម្រាប់ម៉ោងនេះ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក ហើយធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលនោះរស់។ និងភាពងងឹតបន្តទៅរកគោលលទ្ធិនិងនិកាយរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែពន្លឺចែងចាំងពីព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ថាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺពិត។ ឥឡូវនេះ គ្មានអ្វីប្រឌិតអំពីរឿងនោះទេ នោះគឺពិតជាបទគម្ពីរ។ ត្រូវហើយ។

91 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា—អ្នកប្រាជ្ញ អ្នកប្រាជ្ញពីសម័យបុរាណ បានធ្វើតាមវត្ថុដែលព្រះ-ប្រទាន។ ពួកគេបានធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ទៅកាន់ពន្លឺពីព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលដែលនាំមកនូវជីវិត។ ឥឡូវនេះអ្នកនិយាយថា "តើពួកគេបានធ្វើតាមដោយរបៀបណា?" មែនហើយ ពួកគេជាប្រភេទ វេទមន្ត យើងយល់។

92 ហើយបន្ទាប់មកយើងរកឃើញថាបាឡាមជាហោរា ត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងជនគណនា ២៤:១៧ បាឡាមគឺជាអ្នកចេះវេទមន្តខ្លួនឯង។ គាត់គឺជាហោរាពិតប្រាកដ ហើយគាត់បានទាយនៅទីនេះ ហើយបាននិយាយថាផ្កាយមួយនឹងងើបចេញពីយ៉ាកុប។

ហើយនៅពេលដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងនេះបានឃើញថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានមានបន្ទូលថាផ្កាយមួយនឹងងើបចេញពីយ៉ាកុប ពួកគេបានដើរតាមទីសំគាល់តូចដែលព្រះបានប្រទានដល់ប្រភពនៃពន្លឺដ៏អស់កល្ប។

ដូច្នេះ អ្នកប្រាជ្ញសព្វថ្ងៃនេះ ដែលមិនត្រូវបានខ្ទាក់ដោយគោលលទ្ធិ នឹងធ្វើតាមព្រះបន្ទូលដែលព្រះបានប្រទានរហូតដល់ពួកគេឃើញភាពពេញលេញនៃ

អំណាចរបស់ព្រះបានរីកដុះដាលនៅក្នុងម៉ោងនេះ។ ពួកគេ ពួកគេឃើញវា ហើយពួកគេដឹងថាវានៅទីនេះនៅក្នុងបទគម្ពីរ។ ព្រះបានសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។

93 មិនថាមានអ្នកសង្កេតការណ៍ប៉ុន្មាន ឬរឿងជាច្រើនទៀត បានប្រាប់អ្នកប្រាជ្ញថា "ហេតុអ្វី អ្នកចេញពីគំនិតរបស់អ្នក!" ពីរឆ្នាំដែលពួកគេធ្វើដំណើរ។ ពួកគេបានឆ្លងកាត់ប្រទេសជាច្រើន ហើយពួកគេនឹងនិយាយថា "តើអ្នកទៅណា?"

94 "អូ យើងបានឃើញផ្កាយរបស់ទ្រង់នៅទិសបូព៌ា ហើយយើងមកថ្វាយបង្គំទ្រង់។"

ហើយនៅពេលដែលពួកគេតម្រង់ជួរនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលជាទីស្នាក់ការកណ្តាលនៃនិកាយ ពួកគេមិនមានចម្លើយទេ។ ពួកគេឡើងចុះតាមផ្លូវដោយស្រែកថា "តើទ្រង់ជាស្តេចសាសន៍យូដាប្រសូតនៅឯណា?" ពួកគេមិនដឹងអ្វីអំពីវាទេ។

ដូច្នេះ ពួកគេបានហៅព្រះបន្ទូល ដើម្បីស្វែងរក។ ពួកគេបានដើរតាម ដោយដឹងថាផ្កាយកំពុងនាំពួកគេទៅកាន់ពន្លឺដ៏អស់កល្ប។ "នាំយើងទៅកាន់ពន្លឺដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់។" ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាអ្វីដែលនាំអ្នកទៅរកពន្លឺ ហើយពន្លឺគឺជាអ្វីដែលធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលបានបើកសម្តែង។ សូមកត់សម្គាល់ ពួកគេជាមនុស្សមានប្រាជ្ញា។

95 ហើយអ្នកប្រាជ្ញសព្វថ្ងៃនេះ មិនមែន..."ប្រាជ្ញានៃលោកិយនេះ គឺជាភាពល្ងង់ខ្លៅចំពោះព្រះ។" អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រទាំងអស់របស់អ្នក និងអ្នកដែលពឹងផ្អែកលើអាហារូបករណ៍ដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួន ឬអ្វីផ្សេងទៀត ប្រាប់អ្នកពីរបៀបបំបែកអាតូម វាមិនអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជីវិតបានទេ។ គ្មានអ្វីអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជីវិតក្រៅពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វាជាកន្លែងតែមួយគត់ដែលជីវិតអាចមក គឺតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

96 ហើយនោះជាការត្រឹមត្រូវ ដើម្បីដឹងពីរបៀបបំបែកអាតូម។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាពួកគេមិនបានរកឃើញវាទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើពួកគេ...ពួកគេត្រូវតែធ្វើវា ពីព្រោះពិភពលោកនេះកំពុងព្យួរនៅថ្ងៃនេះ...វាត្រូវតែកើតឡើង ដើម្បីបំបែករន្ធធំៗទាំងនេះនៅលើផែនដី ដើម្បីឱ្យកម្អែនោះចេញមកហើយធ្វើឱ្យពិភពលោកនេះមានភាពរស់ឡើងវិញម្តងទៀត ដើម្បីបង្កើតផែនដីថ្មី កន្លែងដែលមនុស្សសុចរិតនឹងដើរលើធូលីដីរបស់មនុស្សអាក្រក់ ជាកន្លែងដែលអំពើបាបនឹងត្រូវបំភ្លេចចោល។ អ្វីគ្រប់យ៉ាង

មានវិធីនៃការបន្តខ្លួនឯង។ ហើយមនុស្សដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដើម្បីរស់នៅលើផែនដីនេះដោយប្រាជ្ញាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ យកដើមឈើនៃចំណេះដឹងជំនួសឱ្យដើមឈើជីវិត គាត់នឹងបំផ្លាញផែនដីដែលព្រះប្រទានឱ្យគាត់រស់នៅ។ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលនៅលើដើមឈើជីវិត នឹងមកស្ថានសួគ៌ថ្មី និងផែនដីថ្មី ដែលជាកន្លែងដែលគ្មានជំងឺឬការស្លាប់។ ពន្លឺ! ពន្លឺ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបញ្ជូនពន្លឺមកយើង។

97 វាគឺជាទេវតានៃព្រះដែលបានបង្ហាញពន្លឺនៅលើភ្នំ ដើម្បីដឹកនាំអ្នកគង្វាលទៅកាន់ពន្លឺដ៏អស់កល្ប។ ឃើញទេ វាមកដោយពន្លឺប៉ុណ្ណោះ។ ជីវិតអាចមកដោយពន្លឺប៉ុណ្ណោះ។ អ្នកគង្វាល ចង់ដឹង។ អ្នកដឹងទេ ពេលស្តេចប្រសូតមក គេច្រៀងចំរៀងពិរោះៗ ពេលស្តេចប្រសូត។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានប្រសូតដោយសម្ងាត់ ហើយកើតនៅក្នុងក្រោលមួយ នៅក្នុង—ស្នូកសត្វដែលហ្វូងសត្វនិងសេះកំពុងស៊ី ប៉ុន្តែទ្រង់ជាស្តេច។ ហើយ—ទេវតាចុះមកច្រៀងទំនុកតម្កើងដល់អ្នកគង្វាល នៅក្នុងពន្លឺ។

ទេវតាខ្លួនឯង គឺជាពន្លឺដែលបង្ហាញដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ពួកគេមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយប្រាប់ពួកគេថា "ថ្ងៃនេះ នៅក្នុងទីក្រុងរបស់ដាវីឌ នៅបេថ្លេហិម បានប្រសូតជាព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ។" ទេវតាមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលបានមកដោយពន្លឺ ដើម្បីដឹកនាំ។ ហើយពួកគេបានធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទេវតា ទៅកាន់ពន្លឺដ៏អស់កល្ប។ ពួកគេបានរកឃើញទារកនៅទីនោះ រុំដោយក្រណាត់រុំដូចដែលពួកគេបាននិយាយ។ ដ្បិត អ្នកឃើញទេ ជីវិតបានមកដោយពន្លឺប៉ុណ្ណោះ។

98 សូមកត់សម្គាល់ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានបង្កើតពន្លឺ ឬក្លាយជាពន្លឺ។ ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងជំនាន់នោះ ទ្រង់គឺជាពន្លឺនៃជំនាន់នោះ ពីព្រោះហោរាពីបុរាណបាននិយាយអំពីទ្រង់ ហើយនៅទីនេះទ្រង់យាងមក ហើយបង្ហាញថាទ្រង់គឺជាពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ? ហោរាទាំងអស់មាន—បាននិយាយថាត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងទ្រង់ ឃើញទេ ហោរាត្រឡប់មកវិញនៅទីនេះជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។

ដូចជាព្រះនៅដើមដំបូង នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" ហើយពន្លឺបានមក។

ឥឡូវនេះ ហោរាបាននិយាយថា "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌ ប្រសូតបានបុត្រាមួយ។ ពួកគេនឹងហៅឈ្មោះរបស់ទ្រង់ថា អេម៉ាញូអែល ព្រោះវានឹងក្លាយជាព្រះនៅជាមួយយើង។" ឥឡូវនេះ ពួកគេបាននិយាយវា ព្រះបន្ទូលបានចេញទៅក្រៅ ប៉ុន្តែទ្រង់ជាពន្លឺ។ តើទ្រង់ជាអ្វី? ការបំពេញ។ ហាលេលូយ៉ា! ទ្រង់គឺជាការបំពេញនៃព្រះបន្ទូលនោះ។ ទ្រង់គឺជាការបើកសម្តែងនៃព្រះបន្ទូលនោះ។

99 ដូច្នេះហើយនៅថ្ងៃនេះ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវបានបំពេញនៅម៉ោងនោះ! នោះជាពន្លឺ។ វាជាព្រះដែលបង្ហាញអង្គទ្រង់។ ទ្រង់ជាពន្លឺនៃលោកិយ។

100 ហើយនៅពេលដែលពួកហោរា ត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាននិយាយថា "នឹងមានបុត្រម្នាក់កើតមកសម្រាប់យើង—ព្រះរាជបុត្រាមួយអង្គត្រូវបានប្រទានមក ឬបុត្រាមួយត្រូវបានប្រទានមក ហើយព្រះនាមទ្រង់នឹងត្រូវបានគេហៅថា 'ទីប្រឹក្សា ព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព ព្រះដ៏មានព្រះចេស្តា ព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ច'" នៅទីនោះ។ តើទ្រង់ជាអ្វី? ពន្លឺដែលបានបំពេញព្រះបន្ទូលនោះ អាម៉ែន ពន្លឺដែលបំពេញព្រះបន្ទូលនោះ។

101 នៅក្នុងម៉ាថាយ នៅក្នុងម៉ាថាយជំពូកទី២៨ យើងរកឃើញ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់ក៏ជាពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលរបស់ដាវីឌដែលបាននិយាយថា "ទូលបង្គំនឹងមិនទុកព្រលឹងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងនរកទេ ទូលបង្គំក៏នឹងមិនឲ្យព្រះដ៏វិសុទ្ធរបស់ទូលបង្គំឃើញភាពពុករលួយដែរ។" ការស្លាប់គឺនៅក្នុងភាពងងឹត។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានបំបែកត្រានៃសេចក្តីស្លាប់ ហើយបានយាងចូលទៅក្នុងនោះ ហើយត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ ទ្រង់ជាពន្លឺ ជាព្រះបន្ទូលដែលបានបញ្ជាក់ ថាមនុស្សស្លាប់អាចរស់បានបន្ទាប់ពីពួកគេស្លាប់។ គឺជាទ្រង់។

102 នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ នោះគឺជាពន្លឺដែលបានបង្ហាញនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមក។

អេសាយបាននិយាយថា នៅក្នុងជំពូកទី២៨នៃអេសាយ អេសាយបាននិយាយថាជាមួយ "ដ្បិតត្រូវបង្រៀនច្បាប់មួយម្តងៗ ហើយឃ្លាមួយម្តងៗ មុខនេះបន្តិច មុខនោះបន្តិច។" "ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវអ្វីដែលល្អ។" "ដ្បិតអញនឹងនិយាយទៅកាន់ប្រជាជននេះដោយសំដីរឡប់និងភាសាដទៃ។ ហើយនេះគឺជាអ្វីដែលនៅសល់ នេះគឺជាថ្ងៃសប្ប័ទដែលខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យ...ហើយការទាំងអស់នេះ គេមិនស្តាប់ទេ ដើរចេញ គ្រវីក្បាល។"

ហើយនៅពេលដែលនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសណ្ឋិតលើមនុស្សទាំងនោះ ហើយពួកគេធ្វើដូចជាស្រវឹងទាំងបុរសនិងស្ត្រី ស្រឡាំងកាំងក្រោមឥទ្ធិពលនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយពួកគេបានដើរចេញទៅហើយគ្រវីក្បាល ហើយនិយាយថា "ប្រជាជននេះស្រវឹងស្រាពេញហើយ" ជាដើម។ វាពិតជាពន្លឺ ជាព្រះបន្ទូលដែលបានទាយ បានបង្ហាញឲ្យឃើញ។

103 ដូច្នេះវាគឺនៅគ្រប់សម័យកាល ព្រះបន្ទូលបានបើកសម្ដែងមក មានជីវិត គឺជាពន្លឺនៃសម័យកាលនោះ នៅទីនោះព្រះបន្ទូលបានបើកសម្ដែង។ ដូចជានៅក្នុងលោកុប្បត្តិ១ នៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" ហើយមានពន្លឺ។ នៅពេលដែលព្រះបានមានបន្ទូលថានឹងមានព្រះរាជបុត្រាមួយ ហើយមានព្រះរាជបុត្រាមួយ។

104 នៅពេលដែលព្រះបានមានបន្ទូលនៅក្នុងយ៉ូអែល ២:២៨ "ក្រោយគ្រានោះអញនឹងចាក់វិញ្ញាណរបស់អញទៅលើគ្រប់ទាំងមនុស្ស នោះកូនប្រុសស្រីរបស់ឯងនឹងទាយ អញនឹងចាក់វិញ្ញាណរបស់អញទៅលើទាំងពួកទាសាទាសីដែរ ពួកចាស់ៗរបស់ឯងនឹងយល់សប្តិឃើញ ហើយពួកកំលោះៗរបស់ឯងនឹងឃើញការជាក់ស្ដែង។" ហើយការទាំងអស់នេះដែលទ្រង់បានសន្យា នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្លាក់ចុះ គឺជាពន្លឺលើព្រះបន្ទូលនោះ។ នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលត្រូវបានបើកសម្ដែង នោះវាក្លាយជាពន្លឺ។

ទ្រង់ជាពន្លឺ។ ទ្រង់គឺជាពន្លឺដែលយើងគួរតែដើរតាម។ ទ្រង់គឺជាពន្លឺតែមួយគត់។ ទេវតាបានរកឃើញពន្លឺ ហើយដើរតាមទ្រង់។

105 ឥឡូវនេះ នៅគ្រប់សម័យកាល ព្រះបានកំណត់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់យ៉ាងច្រើនសម្រាប់សម័យកាលនីមួយៗ។ ព្រះតែងតែបញ្ជូននរណាម្នាក់ដែលព្រះបន្ទូលនោះអាចចូលទៅក្នុងហើយបង្ហាញពន្លឺរបស់វា។ នោះគ្រប់សម័យកាលវាធ្វើដូចគ្នា តែងតែធ្វើបែបនោះ។

106 ទ្រង់គឺជាការបំពេញ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ នៃអំណាចដ៏បរិសុទ្ធទាំងអស់របស់ហោរា។ ពួកគេជាព្រះតូចៗ។ នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានមកដល់បុរសម្នាក់ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា ទ្រង់ផ្ទាល់ ថាគាត់ជាព្រះ។ អ្នកដឹងទេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រសិនបើច្បាប់របស់អ្នកនិយាយ ហើយបុព្វបុរសរបស់អ្នកនៅទីនោះ ហៅពួកគេថាអ្នកណាដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានមក ហៅពួកគេ

ថា ‵ព្រះ′ តើអ្នកអាចថ្កោលទោសខ្ញុំដោយរបៀបណា ពេលខ្ញុំនិយាយថា ‵ខ្ញុំជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនោះ′?″ ឃើញទេ?

នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ ដែលបានថ្លែងព្រះបន្ទូលតាមរយៈពួកហោរា ទ្រង់គឺជាការបង្ហាញនៃព្រះបន្ទូលដែលបាននិយាយនោះ។ ហើយប្រសិនបើហោរាត្រូវបានគេហៅថាជាព្រះ ពីព្រោះគាត់គឺជាការបង្ហាញពីព្រះបន្ទូលរបស់ហោរាម្នាក់ទៀត តើអ្នកអាចថ្កោលទោសទ្រង់ដោយរបៀបណា ពេលទ្រង់នៅដដែល? ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដូចដែលទ្រង់នឹងត្រូវបានហៅថាជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

107 ទ្រង់គឺជាព្រះមេស្ស៊ីដែលបានសន្យាជាយូរមកហើយដែលពិភពលោកបានរង់ចាំ។ ទ្រង់គឺជាការសន្យារបស់ព្រះមេស្ស៊ីដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។

108 សូមក្រឡេកមើលទ្រង់ពេលទ្រង់ឈរនៅទីនោះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ″បើខ្ញុំមិនធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំទេ ចូរកាត់ទោសខ្ញុំចុះ។″ ឃើញទេ? ″ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិនអាចជឿខ្ញុំទេ ចូរជឿកិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ។ ពួកគេថ្លែងទីបន្ទាល់ថាខ្ញុំជានរណា។ ពួកគេប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំជានរណា។″

អ្នកឃើញទេ ថាខ្វាក់ម៉ោងងងឹតដែលពួកគេរស់នៅ ពួកគេមិនអាចមើលឃើញវា។ ពួកគេគ្រាន់តែមិនអាចយល់បាន។ ″តើទ្រង់អាចក្លាយជាបែបនោះដោយរបៀបណា? តើទ្រង់អាចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដោយរបៀបណា នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រសូតនៅទីនេះនៅបេថ្លេហិម?″ ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែដឹង ព្រះបន្ទូលបាននិយាយថាវានឹងមកតាមវិធីនោះ។ ″ហេតុអ្វី ឪពុករបស់ទ្រង់ គឺយ៉ូសែប ជាជាងឈើ។ ម្តាយរបស់ទ្រង់ ហេតុអ្វី វាត្រូវបានជឿក្នុងចំណោមបងប្អូនរបស់យើងថាទ្រង់បានប្រសូតមកដោយខុសច្បាប់។″ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានមានបន្ទូលដូច្នេះ។

109 ទ្រង់មានបន្ទូលថា ″ស្វែងរកក្នុងបទគម្ពីរ ដ្បិតនៅក្នុងពួកគេ អ្នកគិតថាអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយពួកគេគឺជាអ្នកដែលបញ្ជាក់ថាខ្ញុំជានរណា។ ពួកគេគឺជាអ្នកដែលថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីខ្ញុំ បទគម្ពីរបរិសុទ្ធនេះ។″ បន្ទាប់មកតើទ្រង់ជាអ្វី? ពន្លឺរបស់ព្រះ។ កុំឆ្ងល់ថាទ្រង់មានបន្ទូលថា ″ខ្ញុំជាពន្លឺនៃលោកិយ។″

110 ទ្រង់មិនត្រឹមតែមានបន្ទូលថា ″ខ្ញុំជាពន្លឺ″ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា ″អ្នក

គឺជាពន្លឺ។″ ប្រសិនបើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅក្នុងអ្នក ដោយកត់ត្រាដោយខ្លួនឯង នោះអ្នកគឺជាពន្លឺនៃលោកិយ។ សូមកត់សម្គាល់ យើងរកឃើញពន្លឺនៃសម័យកាលនីមួយៗបានបង្ហាញឱ្យឃើញដូចគ្នា។

111 បន្ទាប់មកខ្ញុំចង់សួរសំណួរដូចជា…មុនពេលពេលវេលារបស់យើងទៅឆ្ងាយ។ ហេតុអ្វី ហេតុអ្វីបានជាពួកគេ…ពួកគេបានបដិសេធវា? តើពួកគេអាចធ្វើវាដោយរបៀបណា នៅពេលដែល…ព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេ ដែលពួកគេកំពុងអានកំពុងត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញនៅចំពោះមុខពួកគេ។ ឥឡូវនេះសិក្សាយ៉ាងលំបាកឥឡូវនេះ។

112 ឥឡូវចាំថា ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយមនុស្សជាច្រើននៅពេលនេះ អ្នកឃើញទេ។ មិនមែនត្រឹមតែបួនឬប្រាំរយទេនៅទីនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់មនុស្សរាប់ពាន់នាក់។

113 ឈប់មួយនាទី។ បញ្ឈប់ម៉ាស៊ីនថតសំឡេងរបស់អ្នកហើយសួរសំណួរ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកកាន់សាសនា មនុស្សល្អ…ហេតុអ្វីបានជាយ៉ូសែបសួរសំណួរ? ឃើញទេ? ហេតុអ្វី ច-…? ពីព្រោះគាត់មិនដែលស្វែងរកបទគម្ពីរទេ។

ហេតុអ្វីបានជាពួកសង្ឃសួរ? ហេតុផលមួយដែលពួកគេមិនបាន…ពួកគេបានដឹង។ នីកូដេមបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់។ គាត់បាននិយាយថា ″លោកគ្រូ យើងដឹងថាអ្នកជាគ្រូមកពីព្រះ។ គ្មានអ្នកណាអាចធ្វើអ្វីដែលទ្រង់ធ្វើបានឡើយ លើកលែងតែព្រះគង់នៅជាមួយគាត់។ យើងដឹងអំពីរឿងនោះ។″ ប៉ុន្តែតើវាជាអ្វី? ប្រពៃណីរបស់ពួកគេបានរារាំងពួកគេមិនឱ្យធ្វើវា។

114 ដូច្នេះហេតុអ្វីបានជាពួកគេបដិសេធព្រះមេស្ស៊ី? គឺ…ហេតុអ្វីបានជាគេបដិសេធពន្លឺនោះ? នេះគឺជាព្រះបន្ទូលដែលពួកគេដឹងថានឹងមកដល់ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះបន្ទូលត្រូវបានបើកសម្តែងដើម្បីបង្ហាញថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវបានបំពេញ (ប្រៀបធៀបជាមួយថ្ងៃនេះ។ ឃើញទេ?) នៅពេលដែលនៅទីនោះបានសរសេរនៅក្នុងព្រះបន្ទូល ដែលនឹងកើតឡើង ដូច្នេះហេតុអ្វីបានជាបុរសទាំងនោះបដិសេធវា? គ្រូបង្រៀន។ ដោយសារតែពួកគេរស់នៅក្នុងពន្លឺនៃពន្លឺផ្សេងទៀត។ នោះហើយជាវា។ ពួកគេរស់នៅក្នុងពន្លឺ។

នោះជារឿងដែលពួកគេកំពុងធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេកំពុងរស់នៅ…

មូលហេតុដែលពួកគេបដិសេធគឺដោយសារតែពួកគេរស់នៅក្នុងពន្លឺនៃពន្លឺផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ពួកគេកំពុងរស់នៅក្នុងពន្លឺនៃអ្វីដែលលោកម៉ូសេបាននិយាយ ពួកគេបានអះអាងវា។ ពួកគេរស់នៅក្នុងពន្លឺនៃអ្វី? សម័យកាលមួយទៀតដែលបានកន្លងផុតទៅ។

ហើយនោះជាហេតុផលនៅថ្ងៃនេះដែលសារនេះ ថា "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅតែដដែល" ត្រូវបានបដិសេធ ដោយសារតែមនុស្សកំពុងរស់នៅក្នុងពន្លឺនៃយុគសម័យផ្សេងទៀត។ ហេតុផលដូចគ្នា ពួកគេនឹងបង្វែរវាចុះ។ ឥឡូវនេះយើងកត់សម្គាល់។

115 ហើយលោក វេបស្ទើ និយាយថា "ពន្លឺចាំងគឺជាប្រភេទនៃពន្លឺមិនពិត។ ពន្លឺគឺជាពន្លឺមិនពិត គឺជាអ្វីដែលចាំង។"

ដូចជា—ដូចជាអព្ភូតហេតុនៅតាមផ្លូវ។ អ្នកទៅតាមផ្លូវ ភាគច្រើននៃអ្នកបើកឡាន ហើយមើលចុះពីមុខអ្នក។ នៅពេលដែលអ្នកឃើញព្រះអាទិត្យនៅលើដី វាឆ្លុះបញ្ចាំងពីពន្លឺមួយ ហើយដូចជាអព្ភូតហេតុ មើលទៅដូចជាមានទឹកពេញផ្លូវ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកទៅដល់ទីនោះ គ្មានអ្វីនៅទីនោះទេ។ វាគ្រាន់តែជាអព្ភូតហេតុក្លែងក្លាយ ជាពន្លឺនៃពន្លឺពិត។

នោះហើយជាអ្វីដែលអារក្សកំពុងធ្វើសព្វថ្ងៃនេះ កំពុងបង្ហាញមនុស្សនូវអព្ភូតហេតុ ក្រុមប្រឹក្សានៃព្រះវិហារ ក្រុមនៃនិកាយ ដែលនឹងប្រែទៅជាមិនពិត។ ពីព្រោះ វាដោយសារតែមានពន្លឺពិតចាំង។ ពន្លឺពិតនោះមិនភ្លឺទេ ពន្លឺមិនអាចនៅទីនោះបានទេ។ ពន្លឺពិតភ្លឺ។ ហើយនោះជា...ពួកគេកំពុងរស់នៅក្នុងពន្លឺនៃយុគសម័យមួយទៀត រឿងមួយទៀត វាត្រូវបានលាក់ទុកបានកន្លងផុតទៅ។

ឥឡូវនេះ ពន្លឺចាំង ពន្លឺនេះមិនពិតទេ។ វាជាពន្លឺនៃព្រះអាទិត្យ។

116 ហើយនោះជាវិធី ពួកគេបានធ្វើដូចគ្នា ពន្លឺមិនពិតនៃពន្លឺពិត។

117 ឥឡូវនេះ វាបានបង្ហាញថាទ្រង់គឺជាពន្លឺពិត។ ទ្រង់ជាពន្លឺ។ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេដឹងថាទ្រង់ជាពន្លឺ? តើអ្នកអាចដឹងថាទ្រង់ជាពន្លឺដោយរបៀបណា? ដោយសារតែព្រះបន្ទូលដែលបានសន្យាត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈទ្រង់ ដូច្នេះទ្រង់គឺជាពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលនោះ។ អាម៉ែន! អូ វាស្ទើរតែធ្វើឱ្យខ្ញុំ ពេនទីកុស្តបាទីស្ទ ស្រែក។ ចំណាំ គិតមើល!

118 ពន្លឺមួយ ឃើញទេ រស់នៅក្នុងពន្លឺមួយ! ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះបន្ទូលពិតកំពុងរស់នៅ នោះជាពន្លឺ អ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូល។

ឥឡូវនេះ តើមានអ្វីប្រសិនបើព្រះមានបន្ទូលនៅដើមដំបូងថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" ហ៊ឺ ល្អ ហើយមានអ្វីផ្សេងទៀតបានលេចចេញមក ឃើញទេ គ្រាន់តែជារូបភាព? ឃើញទេ វាមិនមែនជាអ្វី ដែល ព្រះមានបន្ទូលទេ។ ទេ វានឹងមិនមានទេ។ ចុះបើព្រះមានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" ហើយមានអំពូកាន់តែច្រើន? ឃើញទេ វានឹងមិនមានពន្លឺទេ។ ប៉ុន្តែ មូលហេតុដែលពន្លឺមក វាគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានបើកសម្តែង។

ហើយថ្ងៃនេះ នៅពេលដែលព្រះបានមានបន្ទូលរឿងបែបនេះនឹងកើតឡើងនៅពេលនេះ ហើយអ្នកឃើញវាកំពុងធ្វើអ្វី? វាជាពន្លឺនៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វាជាព្រះបន្ទូលត្រូវបានបង្កើតឡើងជាពន្លឺ បង្ហាញខ្លួនឯង។

119 ឥឡូវនេះ ពួកគេបាននិយាយថា "តើទ្រង់មានបន្ទូលថាយើងជានរណា? ហេតុអ្វី" គាត់បាននិយាយថា "អ្នកព្យាយាម...យើងដឹងថាអ្នកឆ្កួតហើយ។ ហេតុអ្វី អ្នកជាជនជាតិសាម៉ារី អ្នកមិនមានគំនិតត្រឹមត្រូវទេ។ មែនហើយ អ្នកនឹងព្យាយាម...តើអ្នកណាអាចប្រាប់...យើងដឹងថាទ្រង់បានកើតមកក្នុងអំពើបាប។ យើងមិនដឹងថាទ្រង់មកពីណាទេ។ យើងមិនមានកំណត់ត្រាអំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ទ្រង់នៅក្នុងក្រុមរបស់យើងទេ។ ហេតុអ្វី អ្នកឆ្កួត។ អ្នកមានអារក្សចូល។" ឃើញទេ? បាននិយាយថា "ហេតុអ្វី អ្នកចេញពីគំនិតរបស់អ្នក។" ប៉ុន្តែទ្រង់គឺជាពន្លឺដ៏ពិតនៃព្រះ ដែលភ្លឺ។

ហើយពន្លឺបានពន្លត់ ភ្នែករបស់ពួកគេចេញទៅ។ "យើងមានម៉ូសេជាអ្នកនាំផ្លូវរបស់យើង!"

120 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រសិនបើអ្នកនឹងជឿលោកម៉ូសេ អ្នកនឹងស្គាល់ខ្ញុំ។"

121 ហើយប្រសិនបើអ្នកនឹងជឿព្រះយេស៊ូវនិងព្រះគម្ពីរ អ្នកនឹងដឹងថាម៉ោងនេះដែលអ្នកកំពុងរស់នៅ។ ពួកគេនិយាយថា "មែនហើយ យើងជាគ្រីស្ទាន។ យើង..." បើអ្នកមែន អ្នកនឹងស្គាល់កិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។ ឃើញទេ អ្នកនឹងដឹង។

122 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ហោរាទាំងអស់នោះនិយាយអំពីខ្ញុំ។ ហើយ

ប្រសិនបើអ្នកជឿហោរាទាំងនោះ ហេតុនោះ អ្នកនឹងស្គាល់ខ្ញុំ។ ស្នាដៃរបស់ខ្ញុំកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ ដោយសារតែអ្វីដែលពួកគេបាននិយាយថាខ្ញុំនឹងធ្វើ ខ្ញុំធ្វើវា។ ហើយតើអ្នកណាអាចចោទប្រកាន់ខ្ញុំពីការមិនជឿបាន?"

123 ហើយពួកគេនៅតែមិនបានឃើញវា។ ហេតុអ្វី? ភ្នែករបស់ពួកគេត្រូវបានភ្លឺដោយពន្លឺ ឃើញទេ ពន្លឺនៃអ្វីផ្សេងទៀតដែលពួកគេបានយកពីអ្វីដែលជាព្រះបន្ទូលពិត។ ឥឡូវនេះសូមគិតពីវា។ គិតទៅ។ ពួកគេបានអះអាងថាពួកគេជឿព្រះបន្ទូលនោះ។ ប៉ុន្តែប្រពៃណីរបស់ពួកគេបានបង្វែរមុខរបស់ពួកគេចេញពីព្រះបន្ទូលពិត ទៅជាពន្លឺ ដូច្នេះពួកគេមិនអាចមើលឃើញរបស់ពិតទេ។

សព្វថ្ងៃនេះ។ ដូច្នេះវាមាននៅគ្រប់សម័យកាល។ ឃើញទេ—ព្រះបន្ទូលពិតចែងចាំង ប៉ុន្តែពួកគេបានក្លាយជាប្រពៃណី ដូច្នេះ ពួកគេមិនអាចមើលឃើញព្រះបន្ទូលនោះទេ។ ពួកគេកំពុងសម្លឹងមើលពន្លឺ ហើយពួកគេខ្វាក់។ ពន្លឺនឹងធ្វើឱ្យអ្នកខ្វាក់។ មានផ្លូវចេញពីវា។ វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកងងឹតភ្នែក។ ហើយ វានឹង នៅពេលដែល...

124 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកជាមនុស្សខ្វាក់ ដឹកនាំមនុស្សខ្វាក់។" ពួកគេគួរតែអាចមើលឃើញវា ដើម្បីមើលថាទ្រង់ជានរណា។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានឃើញទេ ព្រោះពួកគេរស់នៅក្នុងពន្លឺចាំងនោះ។

125 ឥឡូវនេះ ពន្លឺចាំង ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ គឺជាពន្លឺមិនពិត ពន្លឺភ្លើង គំនិតខុសឆ្គងនៃពន្លឺពិត។ គំនិតមិនពិត វាជាអ្វីដែល—ដែលសន្មត់ថាមើលទៅដូចជាវា ប៉ុន្តែវាមិនមែនបែបនោះទេ។

126 ឥឡូវនេះវិធីតែមួយគត់ដែលពួកគេអាចប្រាប់ពីភាពខុសគ្នា ដោយសារតែអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើបានបង្ហាញថាទ្រង់ជានរណា ថាទ្រង់គឺជាពន្លឺ។ ពួកគេគិតថាពួកគេនៅក្នុងពន្លឺ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែឈប់បន្តិចហើយពិចារណាថាអ្នកណានៅក្នុងពន្លឺ នោះអញ្ចឹង។

127 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃនេះ! ប្រសិនបើកំហុសឆ្គងបែបនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយពួកជំនុំនៅសម័យនោះ រឿងដ៏ធំធេងបែបនេះបានកើតឡើង បងប្អូនអើយ តើអ្នកមិនគិតថាវាដល់ពេលហើយដែលយើងឈប់ ហើយពិចារណាថាអ្វីជាពន្លឺ? ចូរយើងកុំធ្វើខុសឆ្គងបែបនេះ។ ប៉ុន្តែអ្នកកំពុងធ្វើវា។ អ្នកបានធ្វើវារួចហើយ ឃើញ

ទេ ហើយដឹងថាវាមិនដូចពួកគេនៅពេលនោះទេ។ ឥឡូវនេះសូមឈប់មួយភ្លែត ហើយរកមើលអ្វីដែលព្រះបន្ទូលនិយាយសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។

128 ប្រសិនបើពួកគេឈប់ហើយគិត "នៅទីនេះទ្រង់កំពុងបំពេញ លិខិតនេះពិតជាអ្វីដែលព្រះបន្ទូលទ្រង់នឹងធ្វើ។"

ហើយទ្រង់បានជំទាស់នឹងពួកគេ ដូចជាខ្ញុំកំពុងជំរុញអ្នក! ឃើញទេ? ឃើញទេ? ខ្ញុំកំពុងជំរុញអ្នកឱ្យរកមើលនៅក្នុងព្រះបន្ទូល ស្វែងរកបទគម្ពីរ មើលថាតើនេះមិនមែនជាពេលវេលាហ្នឹងទេឬ។ ឃើញទេ? "អ្នករាល់គ្នាស្ទង់មើលគម្ពីរ ដោយស្មានថា បានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចអំពីគម្ពីរនោះមក គឺជាគម្ពីរនោះឯង ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ" គម្ពីរនោះគឺជាអ្នកដែលថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីកិច្ចការនេះនៅថ្ងៃនេះ។ ការងារខ្លួនវាថ្លែងទីបន្ទាល់ថាវាកំពុងត្រូវបានធ្វើ ហើយបទគម្ពីរចែងថាវានឹងត្រូវបានធ្វើ ដូច្នេះវាជាពន្លឺនៃម៉ោង។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានមានបន្ទូលដូច្នេះ។

129 ប្រពៃណីនិងរឿងរបស់អ្នកគឺពិតជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ ដូចជាអ្នកដែលគ្រវីក្បាលហើយដើរចេញ។ "តុទាំងអស់ក្លាយជាកំអួត" ព្រះគម្ពីរបានចែង។ ហើយនោះជាកន្លែងដែលពួកគេនៅ។ ពួកគេនឹងមិនជឿទេ។ ពួកគេគ្រវីក្បាល។ ហើយសុភាពបុរស តើអ្នកដឹងទេ? ហើយបងប្អូនអើយ តើអ្នកដឹងទេថា នៅពេលដែលអ្នកកំពុងបដិសេធរឿងដែលព្រះកំពុងបង្ហាញនៅចំពោះមុខអ្នក ថាអ្នកកំពុងធ្វើដូចគ្នាដែលពួកគេបានធ្វើ ត្រលប់ទៅកំអួតនៃប្រពៃណីរបស់អ្នកវិញ?

130 "ដូចជាឆ្កែទៅស៊ីកំអួត។" ប្រសិនបើវាធ្វើឱ្យគាត់ឈឺលើកទីមួយ វានឹងធ្វើឱ្យគាត់ឈឺជាលើកទីពីរ។ ប្រសិនបើព្រះវិហារកាតូលិក ត្រូវបានរៀបចំនិងបង្កើតអង្គការដំបូង នាំមកនូវជំងឺដល់ក្រុមជំនុំ ដូច្នេះ លូធើរៀន មេតូឌីស្ទ និងពួកគេទាំងអស់ផ្សេងទៀត បាទីស្ទ ព្រីសប៊ីធើរៀន និងពេនទីកុស្ត។ "ឆ្កែត្រឡប់ទៅរកកំអួតរបស់វា ហើយពូជនោះក៏ត្រឡប់ទៅរកកំអួតរបស់នាងវិញ។" ឃើញទេ? យើងនឹងទៅដល់វាក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទីទៀត បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។

131 ពន្លឺចែងចាំង ដើរក្នុងពន្លឺ ឃើញទេ ពន្លឺភ្លើង ទស្សនៈខុសនៃពន្លឺពិត។ ទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់ជាពន្លឺ។

ពីព្រោះ ទ្រង់កំពុងនៅក្នុង...ផ្លូវនៅក្នុងជនជាតិភាគតិច អូ ខ្ញុំអើយ រាប់លាននាក់ប្រឆាំងនឹងទ្រង់! មិនមានមួយភាគប្រាំមួយនៃប្រជាជន មួយភាគដប់នៃ

ប្រជាជននៅលើផែនដី ធ្លាប់ដឹងថាទ្រង់នៅទីនេះ។ មិនមែន ខ្ញុំគិតថា មួយ—មួយរយនៃសាសន៍យូដា ឬស្ទើរតែមួយហាសិបនៃពួកគេ ឬសែសិបនៃពួកគេ ខ្ញុំនឹងនិយាយថា ប្រហែលជាតិចជាង ប្រទេសរបស់ទ្រង់ ដែលធ្លាប់ស្គាល់ទ្រង់នៅទីនោះ។ ហើយអ្នកដែលដឹងថាទ្រង់គង់នៅទីនោះ បានចាត់ទុកទ្រង់ជាអ្វីមួយមិនពិត ពីព្រោះនិកាយបានប្រាប់ពួកគេថានោះជាអ្វីដែលទ្រង់មាន។ ឃើញទេ?

ប៉ុន្តែទ្រង់ជាពន្លឺដ៏ពិតដែលត្រូវបាននិយាយតាំងពីលោកុប្បត្តិ នៅដើមដំបូង ហើយបានសុំឱ្យពួកគេស្វែងរកបទគម្ពីរហើយរកមើលថាតើទ្រង់មិនបានរស់នៅគ្រាន់តែនៅក្នុងពេលនោះទេ ប្រសិនបើទ្រង់ ដែលជាកិច្ចការដែលទ្រង់បានធ្វើមិនបានបំពេញនូវអ្វីដែលបានសន្យានៅពេលនោះ។ អាម៉ែន។ អូ!

132 តើវាធ្ងន់ធ្ងរយ៉ាងណា បងប្រុស! យើងកំពុងរស់នៅក្នុងពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ។

133 ទ្រង់បានបង្ហាញថាត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់គឺជាពន្លឺដែលពួកគេអះអាងថាពួកគេកំពុងថ្វាយបង្គំ។ ពួកគេបានអះអាងថាកំពុងថ្វាយបង្គំពន្លឺនោះ។

ហើយវាក៏ដូចគ្នាដែរនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេអះអាងថាពួកគេកំពុងថ្វាយបង្គំនោះ។ ពេនទីកុស្តអះអាងវា។ ពួកគេអះអាងថាពួកគេខ្វាក់ដូច្នេះពួកគេមើលមិនឃើញ។ ហេតុអ្វី? ពួកគេរៀបចំ និង ប៉ុន្តែមានពន្លឺនៅចំពោះមុខរបស់ពួកគេ។ ឃើញទេ? ប្រពៃណីគឺជាអ្វីដែលមនុស្សមួយចំនួនបានប្រមូលផ្តុំគ្នា ហើយនិយាយថា "យើងនឹងទៅបង្កើត*នេះ*និង*នេះ* ហើយ*នេះ*និង*នោះ*។" ឥឡូវនេះយើងនឹងមករកមូលហេតុដែលវាត្រូវតែកើតឡើង បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។

134 សូមកត់សម្គាល់ កិច្ចការរបស់ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដ៏រស់។ អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើគឺជាព្រះបន្ទូលដ៏រស់ផ្ទាល់ បង្ហាញថាទ្រង់គឺជាពន្លឺដែលត្រូវបានសន្យាតាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃពិភពលោក។ ទ្រង់គឺជាពន្លឺនោះ។ ពន្លឺរបស់ទ្រង់នៅលើព្រះបន្ទូលសន្យានៃសម័យកាលបានធ្វើឱ្យវារស់នៅយ៉ាងពិតប្រាកដនូវអ្វីដែលការសន្យាបាននិយាយថាវានឹងកើតឡើង ប៉ុន្តែពួកគេបានបើកវារហូតទាល់តែពួកគេមើលមិនឃើញ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែទ្រង់គឺជាពន្លឺនៃសម័យកាលនោះ។

135 ទ្រង់គឺជាពន្លឺដែលពួកគេអះអាងថាកំពុងថ្វាយបង្គំ។ ពួកគេគិតថាពួកគេកំពុងថ្វាយបង្គំព្រះនៃការបង្កើត។ ពួកគេកំពុងរស់នៅ ហើយថ្វាយបង្គំពន្លឺ ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកថ្វាយបង្គំខ្ញុំដោយឥតប្រយោជន៍ ដោយបង្រៀន

គោលលទ្ធិប្រពៃណីរបស់មនុស្ស មិនមែនព្រះបន្ទូលទេ។" ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ពួកគេគួរតែដឹង។

136 ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាអាចបំបែកបាន គ្រប់ទីកន្លែងដែលបានឮ ឃើញថា វាគឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានបើកសម្តែង។ "អូ" និយាយថា "អូ យើងមានព្រះបន្ទូល។" ហេតុអ្វីបានជាព្រះបន្ទូល អ្នករាល់គ្នាខ្ចប់ព្រះគម្ពីរ ដែលចង់បាន។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះបន្ទូលត្រូវបានបើកសម្តែង បានបង្ហាញឱ្យឃើញ!

ហេតុអ្វី និយាយថា "មែនហើយ យើងជឿ!"

137 បាទ ពួកគេបានជឿ គ្រប់វិធី។ សាតាំងក៏ដូចគ្នាដែរ។ ពួកផារិស៊ីទាំងនោះ តើអ្នកណាអាចថ្កោលទោសពួកគេ ដែលមិនជឿ? ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានជឿព្រះបន្ទូលសម្រាប់ម៉ោងនេះ។ ពួកគេកំពុងថ្វាយបង្គំដោយពន្លឺនៃអ្វីផ្សេងទៀត។

វាជារឿងដូចគ្នាដែលពួកគេកំពុងធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។ ឃើញទេ? ពួកគេកំពុងរក្សាការព្យាករណ៍របស់លូធើ-...ប្រពៃណី ឬ—ឬប្រពៃណីរបស់វេសលី និងអ្នកផ្សេងទៀតនៃពួកគេ ប្រពៃណីពេនទីកុស្ត។ ប៉ុន្តែតើសម័យណាហើយ?

ពួកផារិស៊ីកំពុងរក្សាប្រពៃណីរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែនៅពីក្រោយប្រពៃណីរបស់ពួកគេគឺជាព្រះបន្ទូលពិតរបស់ព្រះដែលចេញមក ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើង វាបានធ្វើឱ្យភ្នែករបស់ពួកគេខ្វាក់។ ពួកគេមិនអាចមើលឃើញវាទេព្រោះពួកគេកំពុងមើលអ្វីផ្សេងទៀត។

ដូច្នេះហើយថ្ងៃនេះ! សូមព្រះអនុញ្ញាតឱ្យវាត្រាំរហូតដល់វាពិតជាមកដល់ផ្ទះដល់មនុស្សដែលគួរជឿវា។ វាឃើតជាងអ្នកគិត។

138 កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ប៊ីលីប៉ូល គាត់និយាយនៅក្នុងដំណេករបស់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់មិនមានសុបិន្តញឹកញាប់ទេ។ គាត់មានយប់មួយទៀតដែលធ្វើឲ្យគាត់ញ័រ។ បាននិយាយថាគាត់សុបិន្តថាគាត់នៅក្នុងព្រះវិហារមួយ ហើយ—ហើយពួកគេ... ខ្ញុំមិនទាន់បានចូលមកទេ។

បាននិយាយថា នៅពេលដែលខ្ញុំចូលមក ភ្លើងបានហោះចេញពីភ្នែក ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ពេលវេលាគឺនៅទីនេះ។ វាចប់ហើយ។"

ហើយគ្រប់គ្នាចាប់ផ្តើមស្រែកថា "ខ្ញុំមិនអាចទេ! កូនៗរបស់ខ្ញុំ!"

139 ហើយសូម្បីតែប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចឲ្យសារ៉ាសុំពរជ័យនៅតុបានទេ" ជាដើម។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា...

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំត្រូវទៅយកឡូយនិង—និងទារក។"

140 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឡូយមិនអាចមកឥឡូវនេះបានទេ។ ទារកនៅក្មេងពេកមិនដឹងទេ។ ប៊ីលី ពេលវេលាគឺនៅទីនេះ។ យើងត្រូវតែទៅ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "វាពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រហើយ។ មុនពេលពន្លឺថ្ងៃរះ ព្រះយេស៊ូវនឹងនៅទីនេះ។ ប្រសិនបើវាមិនមែនទេ នោះខ្ញុំជាសាក្សីក្លែងក្លាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។"

ហើយមាននរណាម្នាក់និយាយឡើងថា "គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងពីនាទីឬម៉ោងនោះទេ។"

141 "ខ្ញុំមិនដែលនិយាយនាទីឬម៉ោងទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា 'ពេលខ្លះរវាងពេលនេះនិងពន្លឺថ្ងៃ។'" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "តោះ—តោះទៅ។"...?...ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែយើងនៅគ្រានោះ។ តោះទៅ។"

ហើយយើងចូលឡាន ហើយចាប់ផ្តើម ហើយយើងចាប់ផ្តើមឡើងលើភ្នំ។ ហើយនៅពេលដែលយើងទៅ វាមើលទៅដូចជាពន្លឺកំពុងមកលើមេឃ ប៉ុន្តែងងឹតនៅលើផែនដី។ គាត់បាននិយាយថា ខ្ញុំទាញចេញពីចិញ្ចើមផ្លូវ ហើយកាន់ដៃខ្ញុំបែបនេះ ភ្លើងនៅតែហោះចេញពីភ្នែក។ ហើយគាត់បាននិយាយថាខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានធ្វើការនេះតាមបញ្ជារបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំបានធ្វើបែបនេះដោយព្រោះទ្រង់បានប្រាប់ទូលបង្គំឱ្យធ្វើវាតាមវិធីនេះ។ ខ្ញុំបានធ្វើការទាំងនេះតាមអ្វីដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ។"

ហើយខ្ញុំបានរំកិលទៅភ្នំថ្មក្រានីតដ៏ធំមួយ ហើយ—ពន្លឺមួយដោយគ្មានដៃកាត់ថ្មចេញពីភ្នំមានទម្ងន់រាប់រយតោន ហើយវាបានមក។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ងាកក្បាលរបស់អ្នក កុំមើល។ វានឹងចប់តែប៉ុន្មាននាទីប៉ុណ្ណោះ។" បាននិយាយថា បន្ទាប់មកភាពបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យបានមកគ្រប់ទីកន្លែង ដូចជាថ្មនេះមកដល់កន្លែង។

142 វាអាចយឺតជាងយើងគិត។ នៅទីនោះ ឃើញទេ នោះពិតជាបទគម្ពីរ អ្នកឃើញទេ "ថ្ម កាត់ចេញពីភ្នំ ដោយគ្មានដៃ។"

ហើយដូច្នេះនៅថ្ងៃណាមួយវានឹងទៅជាបែបនោះ នៅពេលដែលអ្នកនឹងស្រែក

រកអ្វីមួយ។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា "អ្នកមានពេលនោះ។ ព្រះបានព្រមានអ្នកជានិច្ច ពីមួយពេលទៅមួយពេល។ បាទ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទោះបីជាវាជាកូនរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ ឬអ្នកណាក៏ដោយ ពេលវេលាគឺនៅទីនេះ។ ខ្ញុំអាចនិយាយបានតែអ្វីដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំឱ្យនិយាយ ហើយវានឹងនៅទីនោះ" ហើយវាគឺ។

ហើយ—ហើយភ្លាមៗនោះ [បងប្រុសប្រាណហាំទះដៃ—អេដ។] ទ្រង់យាងមក "ថ្មបានកាត់ចេញពីភ្នំដោយគ្មានដៃ។" ដានីយ៉ែលបានឃើញការនោះ អ្នកដឹងទេ កាលពីច្រើនឆ្នាំមុន។ ប៊ីលីមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីរឿងនោះ ប៉ុន្តែវាជា—វាជាសុបិន្តដែលបានបញ្ជូនមកគាត់ពីព្រះអម្ចាស់។

143 ឥឡូវនេះ ឃើញទេ ពួកគេអះអាងថាកំពុងថ្វាយបង្គំព្រះនោះដែលពួកគេកំពុងលេងសើច។ ហើយរឿងដដែលនេះបានបញ្ជាក់សម្តងទៀតនៅថ្ងៃនេះ ដោយហេតុផលដូចគ្នា រស់នៅក្នុងពន្លឺចាំងជំនួសឱ្យពន្លឺ។ ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យមានពន្លឺភ្លឺ។ ត្រូវហើយ។

144 រកមើលថាតើយើងស្ថិតនៅក្នុងភាពងងឹតយ៉ាងណានៅថ្ងៃនេះ! មើលតើមានអ្វីកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ! មើលឃាតកម្ម រំលោភ ជម្លោះ! ហេតុអ្វី វាបានកើតឡើង។ ខ្ញុំជឿថាវាជាប៊ីលីប្រ៉ាហាំបាននិយាយ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំចុងក្រោយរបស់គាត់ "ក្នុងរយៈពេលដប់ឆ្នាំចាប់ពីពេលនេះតទៅ ពលរដ្ឋនៃរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាគ្រប់រូបនឹងត្រូវខ្ចប់កាំភ្លើងដើម្បីការពារខ្លួន។ អ្នកមិនអាចដាក់ការអនុវត្តច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ទេ។" ប្រជាជនគ្រាន់តែឆ្កួត ការបាញ់ប្រហារ ឃាតកម្ម និងការរំលោភ អ្វីគ្រប់យ៉ាង ឃើញទេ។ វាគ្រាន់តែជាព្រៃ ឃើញទេ នៅតាមផ្លូវ។ ឃើញទេ វាជា—វាជាថ្ងៃដែលយើងកំពុងរស់នៅ ជាថ្ងៃសូដុម។ ឃើញទេ?

ប៉ុន្តែមានពន្លឺភ្លឺ! ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែមើល ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែឃើញ មើលទៅក្នុងព្រះបន្ទូល ហើយមើលអ្វីដែលសន្មត់ថានឹងមាននៅក្នុងម៉ោងនេះ ពួកគេនឹងដឹងពីអ្វីដែលកំពុងព្យាយាមធ្វើ។

145 ឥឡូវនេះ ពួកគេអះអាងថាពួកគេកំពុងថ្វាយបង្គំពន្លឺនោះ ដូច្នេះពួកគេអះអាងថាពួកគេកំពុងថ្វាយបង្គំពន្លឺនោះ ប៉ុន្តែពួកគេបានថ្វាយបង្គំនៅក្នុងពន្លឺនៃពន្លឺមួយផ្សេងទៀតជំនួសឱ្យការពិត។ ឃើញទេ? ទ្រង់ជាពន្លឺ។

146 គោលលទ្ធិនិងប្រពៃណី នៅក្នុងស្ថានភាពពិការភ្នែករបស់ពួកគេ បានបង្វែរ

ពួកគេចេញពីពន្លឺពិតនៃព្រះបន្ទូលសន្យា។ ព្រះបន្ទូលដែលព្រះបានបើកសម្តែងដោយព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ បានមក ហើយធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលនោះរស់នៅយ៉ាងត្រឹមត្រូវតាមរយៈពេលវេលារបស់ទ្រង់ យ៉ាងពិតប្រាកដដល់ថ្ងៃ។ "ទ្រង់នឹងត្រូវកាត់ផ្តាច់នៅពាក់កណ្តាលចិតសិបសប្តាហ៍ នោះជាការពិត ដែលជារយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះនៃទំនាយរបស់ទ្រង់។ ព្រះមេស្ស៊ីនឹងយាងមក ព្រះអង្គម្ចាស់ ហើយនឹងទាយ ហើយបីថ្ងៃកន្លះនៃការនេះ បន្ទាប់មកទ្រង់នឹងត្រូវបានកាត់ចេញពីការរស់នៅ ហើយធ្វើដង្វាយធួន។" ហើយនោះជាការពិត។ គាត់បានអធិប្បាយរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ។ ហើយ...របស់ពួកគេ

147 ហើយទំនុកដំកើងដែលដាវីឌបាននិយាយថា "ឱព្រះនៃទូលបង្គំ ព្រះនៃទូលបង្គំអើយ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បោះបង់ចោលទូលបង្គំ?" ទំនុកតម្កើងទី ២២ "ឆ្អឹងទាំងអស់របស់ខ្ញុំ ពួកគេសម្លឹងមកខ្ញុំ។ ពួកគេគ្រវីក្បាល។ ពួកគេឆ្លងកាត់ខ្ញុំ។" ប្រាំបីរយហាសិបឆ្នាំមុន នៅពេលដែលដាវីឌបានច្រៀងបទនោះដោយវិញ្ញាណ ហើយវាត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាទំនាយ ហើយបានផ្តល់ឱ្យ។ ពួកគេកំពុងច្រៀងចម្រៀងនៅក្នុងព្រះវិហារ នៅពេលដែលដង្វាយដូចគ្នាត្រូវបានព្យួរនៅលើឈើឆ្កាងដោយដៃរបស់ទ្រង់ ហើយបានចោះ។ "ហើយពួកគេបានចាក់ទម្លុះដៃនិងជើងរបស់ខ្ញុំ។" ឃើញទេ? ឃើញទេ? បន្ទាប់មក ហេតុអ្វី? ពួកគេរស់នៅក្នុងពន្លឺ។ ពួកគេមិនបានឃើញពន្លឺទេ។

148 តើអ្នកអាចស្រមៃមើលមនុស្សដែលមានប្រាជ្ញាធ្វើដូច្នេះទេ? មិនលើសពីខ្ញុំអាចស្រមៃឃើញមនុស្សដែលមានប្រាជ្ញារត់ចុះទៅបន្ទប់ក្រោមដីហើយចូលទៅក្នុងនោះ ហើយទាញទ្វារចូលគ្នា ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំបដិសេធមិនឃើញមានពន្លឺទេ។" វាជាភាពឆ្កួត។

ហើយខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់បានធ្លាក់ចុះនៅកន្លែងណាមួយ នៅពេលដែលបុរសម្នាក់ឃើញថាព្រះគម្ពីរបានសន្យានេះ ហើយឃើញវារស់នៅនៅចំពោះទ្រង់ ហើយបានបង្ហាញឱ្យឃើញ ហើយបន្ទាប់មកបន្តនៅក្នុងគោលលទ្ធិទាំងនោះនិងអ្វីៗនៅទីនោះដែលបដិសេធវា។ វាជាអំពើអាក្រក់ខាងវិញ្ញាណ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។

149 ទ្រង់គង់នៅទីនេះឥឡូវនេះ។ "ទ្រង់គឺជា—ទ្រង់ជាពន្លឺនៃលោកិយ ហើយពិភពលោកបានស្គាល់...ទ្រង់បានគង់ក្នុងលោកីយ៍ ហើយលោកីយ៍ក៏កើតមក

ដោយសារទ្រង់ តែមិនស្គាល់ទ្រង់ទេ ទ្រង់បានយាងមកគង់នៅផែនដីរបស់ទ្រង់ តែរាស្ត្រទ្រង់មិនបានទទួលទ្រង់សោះ។″ ឃើញទេ? ‶ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាដែលទទួលទ្រង់ គឺអស់អ្នកដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ នោះទ្រង់បានប្រទានអំណាច ឲ្យបានត្រឡប់ជាកូនព្រះ។″

150 សូមចាំថា យើងមិនអាចរស់នៅដោយពន្លឺថ្ងៃម្សិលមិញបានទេ។ ពន្លឺកាលពីម្សិលមិញបានបាត់ហើយ។ វាមិនមានទៀតទេ។ វាជាពន្លឺកាលពីម្សិលមិញគ្រាន់តែជាការចងចាំប៉ុណ្ណោះ។ ពន្លឺថ្ងៃម្សិលមិញគ្រាន់តែជាការចងចាំ ឬវាជាប្រវត្តិសាស្ត្រ។ យើងមិនអាចរស់នៅក្នុងពន្លឺកាលពីម្សិលមិញ ទៀតទេ។ ហើយដូចគ្នា ទោះបីវាជាព្រះអាទិត្យតែមួយ ព្រះអាទិត្យដូចគ្នា ប៉ុន្តែជារៀងរាល់ថ្ងៃ វាបញ្ចេញកម្លាំងរបស់វាកាន់តែខ្លាំងឡើង ដើម្បីធ្វើឲ្យស្រូវទុំច្រូតកាត់។ ឃើញទេ?

151 ព្រះអាទិត្យមកដល់ថ្ងៃនេះ កាន់តែខ្លាំងបន្តិច។ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ វានឹងកាន់តែខ្លាំង កាន់តែខ្លាំងបន្តិច ហើយរហូតដល់ទីបំផុតស្រូវសាលីដែលដាក់នៅទីនោះ វានឹង—វានឹងចាប់យកជីវិត។ មួយសន្ទុះក្រោយមក—ជីវិតនឹងកើតឡើងបន្ទាប់មករឹងមាំបន្តិចម្តង រឹងមាំបន្តិចម្តង។ ខែមីនា មេសា ឧសភា មិថុនា កក្កដា នាងកំពុងប្រមូលផលរួចហើយ អ្នកឃើញទេ។ ព្រះអាទិត្យដដែលរះនៅថ្ងៃនេះក្នុង—ក្នុងខែមករាឬខែធ្នូ ដែលនៅទីនោះងូតទឹកព្រិលហើយរលាយវានៅលើគ្រាប់ធញ្ញជាតិនោះ នាំទឹកមក វាជាព្រះអាទិត្យតែមួយ ប៉ុន្តែស្រូវសាលីនោះមិនអាចរស់នៅក្នុងពន្លឺថ្ងៃដដែលនោះក្នុងខែមិថុនាទេ។ ឃើញទេ វាមិនអាចធ្វើបានទេ។ ឃើញទេ ព្រះអាទិត្យមកខ្លាំងជាងមួយថ្ងៃៗ ហើយគ្រាប់ធញ្ញជាតិគួរតែចាស់បន្តិចដើម្បីទទួលពន្លឺព្រះអាទិត្យ។

152 នោះហើយជាបញ្ហានៅថ្ងៃនេះ។ គ្រាប់ធញ្ញជាតិដែលត្រូវបានសាបព្រួសនៅក្នុងបុព្វបុរសដំបូង នៅទីនោះនៅក្នុង—នៅក្នុងលូធើនិងវេសលីនិងពួកគេ វាតូច វាមិនអាចយកព្រះរាជបុត្រាបានទេ ព្រះរាជបុត្រានឹងសម្លាប់វា។ វាបដិសេធមិនលូតលាស់។ ឃើញទេ? វាបានកាត់វា វាបានយកខ្លួនវាចេញពីដើម ដូចជាហើយមក*ទីនេះ* ហើយបង្កើតដោយខ្លួនវាផ្ទាល់។ វាក្លាយជាអង្កាម ហើយគ្មានជីវិតនៅក្នុងវាទេ។ គ្រាប់ធញ្ញជាតិគួរតែចាស់ហើយរឹងមាំឡើង ព្រោះព្រះរាជបុត្រាកាន់តែរឹងមាំជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

153 ឥឡូវសូមមើលមួយនាទី។ យើងនឹងមើលសម័យក្រុមជំនុំ។ មានសម័យ

ព្រះវិហារប្រាំពីរ។ ហើយកាលពួកជំនុំទាំងនោះ ម្នាក់ៗមើលពីរបៀបដែលទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថានឹងធ្វើអ្វី របៀបដែលគ្រាប់ធញ្ញជាតិនឹងចាស់ទុំហើយចុះមកដល់ម៉ោងចុងក្រោយនេះនៅទីនេះ ម៉ោងចុងក្រោយដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ ដូច្នេះក្រុមជំនុំត្រូវតែធ្វើដូចគ្នា ឃើញទេ ក្រុមជំនុំ។

154 ឥឡូវនេះ មើល លូធើបានព្រួសគ្រាប់ធញ្ញជាតិមួយ ហើយលូធើគឺជាគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ហើយគាត់បានព្រួសវា។ ត្រូវហើយ។ វេសលីក៏ដូចគ្នាដែរ ហើយពេនទីកុស្តក៏ដូចគ្នាដែរ ក៏ដូចជាពួកបាទីស្ទ ណាសារិន។ ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ឥឡូវនេះ លូធើនឹងមិនត្រឡប់ទៅវិញ ហើយរស់នៅក្នុងពន្លឺនៃនិកាយទីមួយគឺកាតូលិក។ អត់ទេ បាទ គាត់គឺជាពន្លឺមួយផ្សេងទៀត។ នោះគឺជាព្រះដែលទុំអ្វីមួយ។ ឥឡូវនេះ ជនជាតិភាគតិចតូចមួយចេញពីនោះ ការប្រជុំរបស់លូធើរៀន។

155 បន្ទាប់មកមកតាមការរីកផុសផុលរបស់វេសលី ហើយបន្ទាប់មក នៅក្នុងនោះ ហេតុអ្វី ពួកគេមិនអាចត្រឡប់ទៅវិញ ហើយបង្កើតលូធើរៀន។ ឃើញទេ?

ហើយបន្ទាប់មកមកកើតជាពួកពេនទីកុស្ត។ ហើយបន្ទាប់មកពួកពេនទីកុស្តបានរៀបចំនិងធ្វើរឿងដូចគ្នា យកអង្កាម។ ចំណាំ។

156 ប៉ុន្តែគ្រាប់ធញ្ញជាតិនៅតែបន្ត។ ឥឡូវនេះយើងស្ថិតនៅក្នុងសម័យកាលមួយទៀត។ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនទទួលវា? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនឃើញថាគ្រាប់ធញ្ញជាតិចាស់ល្មម? *នេះគឺជាព្រះបន្ទូលសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។* ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនឃើញវា? ដោយសារតែពួកគេរស់នៅក្នុងពន្លឺលូធើរៀន ពន្លឺវេស្លៀន ពន្លឺបាទីស្ទ ពន្លឺពេនទីកុស្ត។ ពួកគេកំពុងរស់នៅក្នុងពន្លឺនៃពន្លឺផ្សេងទៀត។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេមិនអាចទទួលពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលសរុបដែលត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញដូចដែលព្រះបានសន្យា។ ត្រាទាំងប្រាំពីរ ដែលជាកន្លែងដែលអាថ៌កំបាំងទាំងមូលត្រូវបានបង្ហាញ នឹងត្រឡប់មកវិញ ហើយប្រាប់ពីមូលហេតុដែលអាថ៌កំបាំងទាំងនេះត្រូវបានធ្វើដូច្នេះ ហើយនៅពេលដែលវាចូលមក ពួកគេដើរឆ្ងាយពីវាជាងពេលណាៗទាំងអស់។ ពួកគេគ្មានលេសទេ។

157 ព្រះបានធ្វើវាតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណ តាមរយៈការបើកសម្តែង។ ទ្រង់—ទ្រង់បានបង្ហាញវាយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ដោយវិទ្យាសាស្ត្រនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត ថាវាជាសេចក្តីពិត ថាវាជាសេចក្តីពិត។ ហើយពួកគេនៅតែចង់រស់នៅក្នុងពន្លឺចាំងសម័យ

ពេនទីកុស្ត "ខ្ញុំជាក្រុមជំនុំ! ខ្ញុំជាវ៉ែនណេស! ខ្ញុំជាក្រុមជំនុំនៃព្រះ! ខ្ញុំ*នេះ*ហើយ!" ឃើញទេ រស់នៅក្នុងពន្លឺចាំងនៃសម័យសែសិប ហាសិបឆ្នាំមុន។ រស់នៅក្នុងពន្លឺនៃលូធើរៀន។ រស់នៅក្នុងវេសលី បាទីស្ទ ប្រេសប៊ីធើរៀន ឬណាសារិនខ្លះ ពន្លឺនៃសម័យក្រុមជំនុំផ្សេងទៀតដែលបានបន្តនិងរៀបចំនិងធ្វើរឿងដូចគ្នា ហើយបដិសេធនិងមិនទទួលស្គាល់ពន្លឺនៅពេលដែលវាពិតជាភ្លឺ។

158 ហើយអ្នកកំពុងរស់នៅក្នុងពន្លឺចាំង។ ខ្ញុំនិយាយដោយគោរព ឃើញទេ ប៉ុន្តែអ្នក...មិនមែនដើម្បីធ្វើឲ្យអ្នកឈឺចាប់ទេ ប៉ុន្តែដើម្បីដាស់អ្នកឲ្យភ្ញាក់ឡើង។ អ្នកកំពុងរស់នៅក្នុងពន្លឺចាំង។

ចុះបើព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វី អ្នកខ្វាក់ ហើយអ្នកកំពុងដឹកនាំមនុស្សខ្វាក់"? ពួកគេមិនអាច...ទ្រង់បានព្យាយាមប្រាប់ពួកគេ ហើយគេមិនបានធ្វើវាទេ។ បាននិយាយថា "ទុកឱ្យពួកគេនៅតែគេចុះ។ បើមនុស្សខ្វាក់ដឹកនាំមនុស្សខ្វាក់ ពួកគេនឹងធ្លាក់ក្នុងប្រឡាយ។" នោះជាម៉ោងដែលខ្ញុំមកដល់! ប្រសិនបើពួកគេនឹងរង្គោះរង្គើ ខ្ញុំមិនអាចជួយវាបានទេ។ ធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ ខ្ញុំបានធ្វើយ៉ាងពិតប្រាកដ។

ទូលបង្គំបានធ្វើការនេះតាមបញ្ជារបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទ្រង់គឺជាសាក្សី។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣៣ ចុះតាមទន្លេ នៅពេលដែលពន្លឺនោះអ្នកឃើញ ភ្លឺចុះមក វានៅទីនេះនៅក្នុងរោងឧបោសថ ហើយបានធ្វើជាសាក្សីដល់អ្នក ជាច្រើនឆ្នាំមកនេះ។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលវាបាននិយាយបានកើតឡើង។ ហើយពួកគេបន្តទៅមុខទៀត។ "ចូរឲ្យមនុស្សខ្វាក់ដឹកនាំមនុស្សខ្វាក់។" ខ្ញុំនឹងរង់ចាំម៉ោងនោះ ទ្រង់នឹងមកដល់ នៅថ្ងៃណាមួយ។

159 សូមកត់សម្គាល់ ការរស់នៅក្នុងពន្លឺរបស់លូធើ រស់នៅក្នុងពន្លឺនៃវេសលី ការរស់នៅក្នុងពន្លឺចាំងនៅទីនោះ នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេមិនអាចមើលឃើញពន្លឺពិត។ ប្រសិនបើពួកគេនឹងឈប់ពីរបីនាទី ហើយគ្រាន់តែយកព្រះគម្ពីរហើយអានវា ពួកគេនឹងឃើញថា...នេះគឺជាពន្លឺដែលបានសន្យាសម្រាប់ម៉ោង។

160 ឥឡូវនេះយើងនឹងយករឿងទាំងនេះមួយចំនួនក្នុងមួយនាទី។ ទ្រង់បានសន្យា

យោងទៅតាមម៉ាឡាគី៤ រឿងទាំងនេះនឹងកើតឡើង។ ទ្រង់បានសន្យា តាមរយៈបទគម្ពីរ ពួកវានឹងកើតឡើង។ ឃើញទេ?

161 សូមកត់សម្គាល់អ៊ីស្រាអែលផងដែរ ជាឧទាហរណ៍របស់យើង នៅក្នុងការធ្វើដំណើរ។ មើល ការបរិភោគនំម៉ាណា ដែលជាពន្លឺជីវិតរបស់ពួកគេ ដែលផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវកម្លាំង ជីវិត។ តើវាត្រូវទេ? អ៊ីស្រាអែលមិនអាចបរិភោគនំម៉ាណាដែលកាលពីម្សិលមិញបានធ្លាក់មកលើពួកគេ។ វាត្រូវបានបំពុល។ វារលួយ។ វាមិនល្អសម្រាប់ពួកគេទេ។ ពួកគេនឹងស្លាប់ បើហូបវា។ នំម៉ាណាដែលរក្សាពួកគេឱ្យនៅរស់កាលពីម្សិលមិញនឹងសម្លាប់ពួកគេនៅថ្ងៃនេះ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា វាមានមេរោគនៅក្នុងនោះ កខ្វក់។ ហើយនំម៉ាណា ពួកគេត្រូវទទួលនំម៉ាណាថ្មីជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ អាម៉ែន។

ហើយតើវាជាអ្វី? មនុស្សដែលរស់នៅលើនំម៉ាណារបស់លូធើ វេសលី ហើយពួកគេត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ អ្នកកំពុងបរិភោគវត្ថុកខ្វក់ដែលសម្លាប់អ្នកខាងវិញ្ញាណ។ វាសម្លាប់អ្នក ស្លាប់នៅក្នុងប្រពៃណីរបស់អ្នក។

162 កាលពីម្សិលមិញ នំម៉ាណារបស់លូធើ នឹងមិនដំណើរការសម្រាប់មេតូឌីស្ទទេ។ នំម៉ាណាមេតូឌីស្ទនឹងមិនដំណើរការសម្រាប់ពេនទីកុស្តទេ។ នំនំពេនទីកុស្តនឹងមិនដំណើរការសម្រាប់ថ្ងៃនេះទេ។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? ជារៀងរាល់ថ្ងៃវាមក ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ស្រស់ៗ ហើយដូច្នេះមានវាតាមរយៈសម័យក្រុមជំនុំ។

នំម៉ាណារបស់លូធើគឺជាសារនៃការរាប់ជាសុចរិត។ សាររបស់វេសលីគឺជាការបង្ហាញពីការរាប់ជាបរិសុទ្ធ។ ពេនទីកុស្តគឺជាការស្តារឡើងវិញនូវអំណោយទាន។ ប៉ុន្តែនេះគឺជាការណែនាំអំពីថ្មដា ដែលជាថ្ងៃចុងក្រោយ ដើមឈើកូនក្រមុំ ដែលផ្ទុយពីវាទាំងអស់ ប៉ុន្តែវាជាពន្លឺដូចគ្នាសម្រាប់អ្នកចាស់ទុំ។

ដូចជាព្រះអាទិត្យដដែល ចែងចាំងនៅថ្ងៃនេះ នឹងកំពុងទុំគ្រាប់ធញ្ញជាតិសម្រាប់ការប្រមូលផលនៅខែកក្កដា។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? ប៉ុន្តែពន្លឺថ្ងៃនេះនឹងមិនដំណើរការល្អទេនៅខែកក្កដា។ វាខ្លាំងជាង។ ស្រូវសាលីគឺជឿនលឿនជាង វាត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីយកវា។ អាម៉ែន។ ប្រាកដណាស់។ ពួកគេមិនអាចយកវាបានទេឥឡូវនេះ វាអាច។ រដូវកាលនេះមិនត្រឹមត្រូវទេ វាគឺឥឡូវនេះ។

163 អ្នកមិនអាចប្រឆាំងនឹងនិស្ស័យរបស់ព្រះបានទេ។ គាត់មានច្បាប់ ហើយផ្ទុយពីច្បាប់នោះ សម្លាប់រុក្ខជាតិរបស់អ្នក។ អ្នកត្រូវតែទៅតាមច្បាប់របស់ព្រះ ហើយច្បាប់របស់ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ច្បាប់ណាមួយគឺជាពាក្យដែលនិយាយ។ ហើយពាក្យមួយគឺជាគំនិតដែលបានបង្ហាញ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះយើង—យើងដឹងថានោះជាការពិត។

164 និមិត្តគឺជាអ្វី? ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ឬអ្វីមួយដែលបានទាយទុកជាមុន ឬការព្យាករណ៍នៃព្រឹត្តិការណ៍មួយ។ ហើយការនិមិត្តដែលហោរាមាន ហើយព្រះយេស៊ូវមាន ប៉ុលមាន និងពួកគេទាំងអស់ ហើយប្រាប់ពីថ្ងៃនេះ គឺជាការព្យាករណ៍ពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ហើយនៅទីនេះយើងឃើញការព្យាករណ៍ត្រូវបានបង្ហាញ ហើយមនុស្សមិនទាំងទទួលស្គាល់វាផង។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? ឥឡូវនេះ នំម៉ាណាកាលពីម្សិលមិញ...

165 សូមមើលនៅទីនេះ តើអ្នកធ្លាប់កត់សម្គាល់ទេ? ព្រះអាទិត្យ ព្រះ-អា-ទិ-ត្យ បានធ្វើដំណើរ ខាងកើតទៅខាងលិច ដូចដែលវាបានទៅរាល់ពេល។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? ហើយសូមកត់សម្គាល់ សម័យក្រុមជំនុំបានធ្វើដូចគ្នា។ អ្វី? ព្រះអាទិត្យ ដូច្នេះ...ព្រះអាទិត្យ បានចាប់ផ្តើមនៅទិសខាងកើត។ ហើយអរិយធម៌បានធ្វើដំណើរជាមួយព្រះអាទិត្យ ជាពន្លឺព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះសម្រាប់ពួកគេរស់នៅ។ ពួកគេបានមកតាមព្រះអាទិត្យ មើលកន្លែងដែលវាកំពុងទៅ។

166 ជីវិតខ្លួនឯង នៅពេលដែលអ្នកកើតមក គឺដូចជាព្រះអាទិត្យ។ អ្នកបន្តទៅមុខទៀត ដល់ពេលព្រះអាទិត្យលិច តាំងពីរះរហូតដល់ព្រះអាទិត្យលិច។

167 មនុស្សបានធ្វើដំណើរទៅទិសខាងលិចជានិច្ច។ អរិយធម៌ចំណាស់បំផុតដែលយើងមានគឺប្រទេសចិននៅបណ្តាប្រទេសភាគខាងកើត។ ក្រុងយេរូសាឡឹម...ហើយសូមកត់សម្គាល់ នាងបន្តធ្វើដំណើរទៅទិសខាងលិចដូចដែលវាទៅ ហើយវាបន្តទៅខាងលិច។

168 ដូច្នេះសម័យកាលក្រុមជំនុំបានធ្វើដំណើរដូចគ្នា ដោយ ព្រះ-បុ-ត្រា នៃព្រះ។ មើល ប៉ុល ជាក្រុមជំនុំដំបូង បានចាប់ផ្តើមនៅបូព៌ា វាបានចេញពីទីនោះ លោតឆ្លងកាត់—នេះ—នេះ—សមុទ្រ ចូលទៅក្នុងប្រទេសអាល្លឺម៉ង់។ វាត្រូវបានធ្វើឡើងបីដង។ សូមមើលនៅទីនេះ។ ពីអាស៊ី ចុះមក—នៅប៉ាឡេស្ទីន វាបានលោតឆ្លងកាត់មហាសមុទ្រទៅកាន់ប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ នោះគឺជាលូធើ។ ហើយវាបាន

លោតចេញពីលូធើ ឆ្លងកាត់ប៉ុស្តិ៍អង់គ្លេស ចូលទៅក្នុងប្រទេសអង់គ្លេសដោយវេសលី។ ហើយពីវេសលី នាងបានលោតទៅឆ្នេរខាងលិច ទៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ ហើយនេះ បើអ្នកទៅឆ្ងាយទៀត វានឹងត្រលប់មកខាងកើតម្តងទៀត។ នេះជាពេលល្ងាចហើយ។

169 រកមើលពីរបៀបដែលសម័យក្រុមជំនុំបានប្រយុទ្ធ។ លូធើ...ប៉ុល ជាដំបូងត្រឡប់ទៅសម័យដើមវិញ បន្ទាប់មកចុះទៅអៀរឡង់ ទៅអ៊ីរ៉ិននាស ជាដើម ចុះទៅប្រទេសបារាំង ពីទីនោះទៅប្រទេសអាឡឺម៉ង់ ចូលទៅក្នុងប្រទេសអង់គ្លេស បន្តទៅខាងលិច។

ហើយឥឡូវនេះយើងមិនអាចទៅឆ្ងាយបានទេ។ នេះគឺជាយុគសម័យចុងក្រោយ។ ហើយតើព្រះគម្ពីរនិយាយអ្វីខ្លះអំពីយុគសម័យចុងក្រោយនេះ? ឃើញទេ តាមភូមិសាស្ត្រ អ្នកស្រាវជ្រាវកាលប្បវត្តិ និងស្ទើរតែគ្រប់វិធីដែលអ្នកចង់យកវា។ ព្រះគម្ពីរ ទីមួយ ជាការពិតបទគម្ពីរដំបូង។ ភស្តុតាង ជាប្រវត្តិសាស្ត្រ វិធីណាមួយដែលអ្នកចង់យកវា យើងនៅចុងបញ្ចប់ គឺជាគ្រាពួកជំនុំចុងក្រោយ។

170 ហើយ មើល នៅពេលដែលវាទៅមុខ វាកាន់តែខ្លាំងឡើង។ ដូច្នេះហើយមានជនជាតិភាគតិចពិតប្រាកដនៃក្រុមជំនុំបានរីកចម្រើនពីការរាប់ជាសុចរិត ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយឥឡូវនេះទៅកាន់ទីក្រុង កែបស្តូនដែលនឹងមកដល់ ដោយរៀបចំខ្លួនវាឡើង។ គ្មានអង្គការទៀតទេបន្ទាប់ពីនេះ។ វានឹងមិនមានទៀតទេ។ ឃើញទេ មិនអាចទេ ឃើញទេ យើងនៅភាគខាងលិច។

171 គ្រាន់តែបង្ហាញអ្នកតាមរយៈគ្រប់ប្រភេទនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ហើយមើលការលោតទាំងបីនោះ ការទាញបី។ យើងនឹងចូលទៅក្នុងនោះនៅយប់នេះ ឃើញឃើញទេ របៀបដែលយើងនៅចុងបញ្ចប់។ វាគ្រាន់តែជា...

172 នេះ។ ព្រះ-អា-ទិ-ត្យ បានធ្វើដំណើរដូចជា ព្រះ-បុ-ត្រា ព្រះ-អា-ទិ-ត្យ។ ក្រុមជំនុំបានមករឿងដូចគ្នា ពីសម័យកាលក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ជាដើម។ អរិយធម៌បានផ្លាស់ប្តូរទៅលោកខាងលិច ហើយក្រុមជំនុំបានផ្លាស់ប្តូរទៅលោកខាងលិច។ ហើយឥឡូវនេះប្រសិនបើយើងទៅឆ្ងាយជាងអ្វីដែលយើងមានឥឡូវនេះ យើងត្រលប់មកខាងកើតម្តងទៀត។ អ្នកចាកចេញពីឆ្នេរខាងលិច អ្នកត្រឡប់ទៅប្រទេសចិន ជប៉ុន ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ ប្រាំពីរពាន់ម៉ាយល៍ អ្នកត្រលប់ទៅ

ខាងកើតម្តងទៀត។ ដូច្នេះ ខាងកើតនិងខាងលិចបានជួបគ្នា នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ យើងនៅគ្រាចុងក្រោយ។ គ្មានអ្វីនៅសល់ទេ។

173 ហើយរឿងដដែលនេះបានកើតឡើង នៅថ្ងៃនេះ ដែលបានកើតឡើងនៅទីនោះ។ រឿងដដែលនេះបានជួបនៅភាគខាងលិចដែលបានជួបនៅខាងកើត។ មនុស្សដែលរស់នៅក្នុងពន្លឺនៃពន្លឺមួយផ្សេងទៀតដែលពិតជាព្យាយាមបង្ហាញពន្លឺ គឺនឹងមកដល់ ហើយបដិសេធវា ពីព្រោះពួកគេទទួលបានពន្លឺចាំងជំនួសឱ្យពន្លឺ។ អូ! "ហើយមានពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងទឹកដីរបស់សាសន៍ដទៃ សាប់យូល៉ូន ណែបថាលី ពីស្រុកកាលីឡេ...នៅស្រុកកាលីឡេ ទឹកដីរបស់សាសន៍ដទៃ។"

174 នេះគឺជាគ្រាពួកជំនុំទីប្រាំពីរ។ សូមចងចាំ ហើយរាល់ពេលដែលព្រះអាទិត្យចាប់ផ្តើមរះនៅទិសខាងកើត គឺជាព្រះអាទិត្យដូចគ្នាដែលភ្លឺនៅទិសខាងលិច។ ហើយព្រះវិញ្ញាណតែមួយដែលបានចុះមកគ្រប់សម័យកាល បែបនោះគឺជាព្រះរាជបុត្រាតែមួយនៅថ្ងៃនេះ។ តែប៉ុណ្ណោះ តើវាជាអ្វី? ដូចជាការទុំ នៃរដូវកាល។ ព្រះអាទិត្យដែលរះឥឡូវនេះ នឹងក្លាយជាព្រះអាទិត្យតែមួយដែលឱ្យគ្រាប់ធញ្ញជាតិទុំនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះនេះ រដូវស្លឹកឈើជ្រុះនេះ ឃើញទេ។ ប៉ុន្តែតើវាជាអ្វី? វាជាព្រះអាទិត្យនេះ បូកនឹងអ្វីដែលវានឹងកើតឡើង។ ហើយសព្វថ្ងៃនេះ នៅក្នុងយុគសម័យចុងក្រោយនេះ គឺជាអ្វីដែលពួកគេមាន បូកនិងនេះ។

ហើយពួកគេចង់រស់នៅទីនោះវិញ ដូចជាមនុស្សតឿ ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ក្រោមដីចាស់-...បន្ទប់ក្រោមដីនិងគោលជំនឿចាស់ ហើយទាញមនុស្សខ្វាក់របស់ពួកគេចុះ និយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែបដិសេធមិនឃើញវា។ វាមិនសមហេតុសមផលទាំងអស់។" ហើយនៅពេលដែលព្រះគម្ពីរ ដែលពួកគេអះអាងថាជឿ ត្រូវបានសម្គាល់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដូចគ្នាដែលនាំពន្លឺនៅថ្ងៃចុងក្រោយ!

175 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? ហើយមើលយ៉ាងជិតស្និទ្ធនៅទីនោះនៅម៉ាឡាគី របៀបដែលគាត់ចាប់ឆ្នោតនោះ "ជំនឿរបស់ឪពុកចំពោះកូនៗ និងកូនៗចំពោះឪពុក។" ឃើញទេ ព្រះវិញ្ញាណដដែលដែលជាកន្លែងដែលវាបានលើកឡើងត្រឡប់មកវិញ ដែលជាកន្លែងដែលវាលើកឡើងនៅទីនេះម្តងទៀត រឿងដូចគ្នា។ ឃើញទេ គ្រាន់តែផ្ទុយមកវិញ យ៉ាងពិតប្រាកដ ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ ហេតុអ្វី? ខាងកើតនិងខាងលិចបានជួបគ្នា។ គ្រាន់តែនៅក្រោមមុខរបស់យើង

ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានឃើញវាទេ។ ហេតុអ្វី? កុំឆ្ងល់ថាព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ទុកឱ្យពួកគេនៅម្នាក់ឯងចុះ។ ពួកគេខ្វាក់ ដឹកនាំមនុស្សខ្វាក់ ពួកគេនឹងធ្លាក់ក្នុងប្រឡាយ។"

176 ពន្លឺនៃយុគសម័យផ្សេងទៀតបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីពន្លឺនេះ។ ឃើញទេ? ព្រះអាទិត្យថ្ងៃនេះគ្រាន់តែឆ្លុះបញ្ចាំង គឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះអាទិត្យដែលនឹងមានខែកក្កដាឬសីហានេះ ប្រសិនបើព្រះ...សម្រាប់ការប្រមូលផល។ ហើយព្រះរាជបុត្រារបស់លូធើ ម៉ាទីនលូធើ និងវេសលី និងសាន់គី ហ្វីននី ណុក ខាលវីន ម៉ូឌី ទាំងអស់ផ្សេងទៀត ពួកគេជាមនុស្សអស្ចារ្យដែលនៅទីនោះដែលមានពន្លឺទាំងនោះ និងចនស្មីតនៃព្រះវិហារបាទីស្ទ និងអាឡិចសាន់ឌឺខេមប៊ែល ព្រះវិហារខេមប៊ែលលីត និងអ្វីដែលគេហៅថា សិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្រុមជំនុំគ្រីស្ទាន និងឈ្មោះអ្វីផ្សេងទៀតដែលពួកគេមានសម្រាប់ពួកគេ។ ពួកគេទាំងអស់ដែលនៅទីនោះ ក្នុងសម័យកាលរបស់ពួកគេ គឺគ្រាន់តែឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលវានឹងមាននៅទីនេះនៅចុងបញ្ចប់។

177 ហើយបន្ទាប់មកនៅទីនេះ កុមារ ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីពួកគេជាស្ថាបនិក តើពួកគេធ្វើអ្វី? ពួកគេមិននៅជាប់នឹងដើមទេ។ ពួកគេបានដកខ្លួនចេញពីវា ហើយធ្វើឱ្យខ្លួនឯងក្លាយជារបស់តូចមួយនៅទីនេះ។ ដែលអ្នកចេញពីប្រភពពិតនៃជីវិត អ្នកគ្មានជីវិតទេ។ អ្នកយកអង្កាមចេញ ហើយដាំវានៅទីនេះក្នុងដី វានឹងដេកហើយរលួយ។ ហើយអ្នកក៏ដូចគ្នាដែរ ដែលព្យាយាមបរិភោគនំម៉ាណាដែលរលួយកាលពីសម័យនោះ។

ការប្រមូលផលបានទុំហើយ! ព្រះយេស៊ូវមានតុមួយ ដែលជាកន្លែងដែលពួកបរិសុទ្ធរបស់ព្រះត្រូវបានបរិភោគនៅលើអាហារទុំនៃថ្ងៃ ដោយពន្លឺនៃដំណឹងល្អដែលបញ្ជាក់និងបង្ហាញថាទ្រង់នៅទីនេះនៅថ្ងៃនេះ។ អាម៉ែន។ ពួកបរិសុទ្ធបរិភោគនំប៉័ង។

178 គ្រាន់តែគិត។ សំបកចាស់កាលពីម្សិលមិញ ឃើញទេ កុំដាំវានៅទីនោះ។ វារលួយ។ វាមិនអាចទេ វាមិនអាចនៅជាមួយវាបានទេ។ អត់ទេ បាទ។ វានឹងមិនធ្វើអីល្អទេ។ វានឹងមិនរីកចម្រើនទេ។ វាចេញពីជីវិត ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាជីវិត។ ហ្នឹងហើយ។ អង្កាមធ្លាក់ចុះ ពុកចង្ការចាស់តូចជ្រុះចេញ ហើយអ្វីៗដូចនោះ។ វាគ្រាន់តែនិកាយខ្លួនឯងហើយធ្លាក់ចុះ។ វាបដិសេធមិនបន្តជាមួយជីវិត។

ប៉ុន្តែពន្លឺបង្ហាញវា។ អូ ខ្ញុំអើយ! បាទ មែនហើយ។

179 ម្សិលមិញ អូ ខ្ញុំអើយ របៀបដែលយើងគួរតែឃើញវា! ឃើញទេ របស់ដែលល្វើយកាលពីម្សិលមិញ កុំបរិភោគវានៅថ្ងៃនេះ។ ឃើញទេ? វាមានដង្កូវនៅក្នុងវា។ តើអ្នកស្គាល់វីកហ្គលថេលតូចៗទាំងនេះដែលខ្ញុំហៅពួកវាទេ? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងច្រើនអំពីជីវិតមេជីវិតទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាយើងតែងតែហៅពួកគេថា វីកហ្គលថេល។ វាចូលទៅក្នុងអ្វីមួយនៅពេលដែលវាល្វើយបន្តិច។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនចង់បានវាទេ។ បើអ្នកពេញចិត្តនឹងវា ទៅមុខ ប៉ុន្តែមិនមែនខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែត្រូវចាំ...

អ្នកនិយាយថា "ចុះហេតុអ្វីបានជាវាល្អកាលពីម្សិលមិញ?"

180 ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែដឹងថាសំបកតូចមួយដែលមាននៅលើស្រូវសាលីនៅដើមដំបូង ប្រសិនបើវាស្ថិតនៅជាប់នឹងគ្រាប់ធញ្ញជាតិ វាធ្វើឱ្យមានគ្រាប់ធញ្ញជាតិបន្ថែមទៀត។ នោះជារឿងដែលធ្វើឱ្យស្រូវសាលីមានផ្កា គឺជាអ្វីដែលកាលពីម្សិលមិញ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាបំបែកខ្លួនចេញពីគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ហើយវាមិនចាស់ទុំទេ នោះវានឹងទៅ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាឆ្លងកាត់ដំណើរការនៃដំណើរការផ្តល់ជីវិត ដូចដែលវាងាប់វាគ្រាន់តែលាយចូលទៅក្នុងអ្វីផ្សេងទៀតនិងធ្វើឱ្យគ្រាប់ធញ្ញជាតិ។ បើមិនមែន តើវាមកពីណា? អាម៉ែន។ អ្នកយល់ទេ?

181 ដូចជាមហាក្សត្រីនៃប្រទេសអង់គ្លេស ម្តង នាងបានទៅក្រុមហ៊ុនក្រដាសដ៏ធំមួយ ហើយនាងបាននិយាយថានាងចង់ឃើញតាមរយៈម៉ាស៊ីនកិនក្រដាស។ ដូច្នេះពួកគេបានបង្ហាញម៉ាស៊ីនកិនក្រដាសដល់នាងជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ មុនពេលពួកគេទៅធ្វើវាទៅជាដុំនិងវត្ថុផ្សេងៗ ដូច្នេះពួកគេរកឃើញ...ធ្វើក្រដាសចេញពីវា។ ដូច្នេះពួកគេ...មួយសន្ទុះក្រោយមក នាងចូលមកក្នុងបន្ទប់ដែលគ្មានអ្វីក្រៅពីគំនរសំរាមកខ្វក់ ហើយនាងបាននិយាយថា "តើនេះមកពីណា? តើនេះជាអ្វី? អូ" នាងនិយាយ។

នេះ—នេះ—ប្រធានរោងចក្របាននិយាយថា "នេះគឺជា—អ្វីដែលយើងនឹងធ្វើក្រដាសចេញពីក្រណាត់កខ្វក់ទាំងនេះ។"

នាងនិយាយ "នោះយក ធ្វើក្រដាស?"

"បាទ។" ដូច្នេះនាងស្ទើរតែមិនជឿ។

182 ដូច្នេះបន្ទាប់ពីនាងទៅបាត់ បុរសនោះបានយកគំនរកខ្វក់ដូចគ្នា ហើយរត់

តាមដំណើរការខ្លះ ហើយបាននាំពួកគេចេញនូវក្រដាសស្អាតមួយ អ្នកដឹងទេ បានឆ្លងកាត់ដំណើរការមួយហើយធ្វើឱ្យពិតប្រាកដ...ហើយដាក់ប្រវត្តិរូបរបស់នាងនៅក្នុងនោះ ហើយផ្ញើវាទៅនាង ដោយឆ្លុះបញ្ចាំងខ្លួនឯងនៅក្នុងអ្វីដែលនាងហៅថា "ក្រណាត់កខ្វក់។"

183 ឥឡូវនេះនោះហើយជាអ្វី។ រឿងដែលបានស្លាប់កាលពីម្សិលមិញ សាររបស់លូធើ សាររបស់វេសលី សារនៃពេនទីកុស្ត ប្រសិនបើវាអាចឆ្លងកាត់ដំណើរការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះនិងព្រះបន្ទូលនៃការបើកសម្ដែង វានឹងនាំមកនូវការឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាស្ដេច។ អាម៉ែន។ ប៉ុន្តែបើអ្នកទុកវាចោល វាជាក្រណាត់កខ្វក់។ ឃើញទេ?

184 វាត្រូវតែត្រូវបានបង្កើតជាអ្វីផ្សេងទៀត។ លូធើត្រូវតែត្រូវបានបង្កើតជាវេសលី ហើយវេសលីត្រូវតែត្រូវបានបង្កើតទៅជាពេនទីកុស្ត ហើយពេនទីកុស្តត្រូវតែត្រូវបានបង្កើតជាព្រះគ្រីស្ទ។ វាឆ្លងកាត់ដំណើរការមួយ។ ដំណឹងល្អបានឆ្លងកាត់ដំណើរការមួយ។ វាកំពុងដំណើរការ។ យុគសម័យលូធើ នៃការរាប់ជាសុចរិត យើងជឿថា វេសលី នៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធ យើងជឿថា ពេនទីកុស្ត នៃការស្ដារឡើងវិញនៃអំណោយទាន សម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យើងជឿថា ពិតណាស់។ ប៉ុន្តែ បង្កើតវាទាំងអស់គ្នា តើអ្នកចេញមកជាមួយអ្វី? ព្រះយេស៊ូវ ត្រូវហើយ ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ អូ! វានឹងចេញមកជាមួយព្រះយេស៊ូវ។

185 នៅពេលដែលបុរសម្នាក់នៅក្នុងរោងជាងកំពុងធ្វើកណ្ដឹង គាត់មានសម្លេងជាក់លាក់មួយដែលគាត់ត្រូវដាក់នៅក្នុងវា។ នៅពេលដែលគាត់ដាក់ផ្សិតហើយចាក់ដែករបស់គាត់ គាត់ដាក់ក្នុងលង្ហិនច្រើន ដែកច្រើន ស្ពាន់ច្រើន។ ហេតុអ្វី? គាត់ដឹងច្បាស់ថាតើត្រូវដាក់ប៉ុន្មាន ដើម្បីបង្កើត ផ្ដល់ឱ្យវានូវសម្លេងត្រឹមត្រូវ។

ហើយនោះជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើដោយកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់។ គាត់ត្រូវដាក់លូធើច្រើន មេតូឌីស្ទច្រើន និងព្រីសប៊ីធើរៀន ពេនទីកុស្តច្រើននៅក្នុងនោះ។ ប៉ុន្តែតើទ្រង់ចេញមកជាមួយអ្វី? ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់របស់ទ្រង់។

តើវាជាអ្វី? ដូចជាសារពីរ៉ាមីត អ្នកឃើញទេ វាកំពុងកើនឡើង នេះគឺ ចូលមកក្នុងជនជាតិភាគតិច ជាមួយនឹងថ្ម។ ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅលើផែនដីត្រូវតែដូចគ្នានឹងព័ន្ធកិច្ចដែលទ្រង់មាន បើមិនដូច្នេះទេ ទ្រង់មិនអាចមកបានទេ។ ដូចជាក្បាល ដល់ជើង។ ក្បាល...ជើងមិនមែនជាក្បាលទេ ប៉ុន្តែក្បាលដាក់ជើង

ឬធ្វើជើង ប្រាប់កន្លែងដែលត្រូវទៅ។ អ្នកយល់ទេ? វាស្អាតណាស់ វាជាពន្លឺនៃសម័យកាល។

186 វេសលីគឺជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ។ ដូចជាទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូហានបាទីស្ទថា "ទ្រង់ជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់សម័យកាលរបស់គាត់។" ប្រាកដណាស់ គឺជាទ្រង់។

187 អត់ទេ។ បាទ លោក កន្សែងស្អាត...ឬ ស្នាមកខ្វក់កាលពីម្សិលមិញ ប្រសិនបើអ្នកនៅតែបែបនោះ វាមាន...វានឹងក្លាយជាស្នាមកខ្វក់គ្រប់ពេលវេលា។ វាបានបម្រើគោលបំណងរបស់វា ដូចជាសម្លៀកបំពាក់ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះវាបានក្លាយជាក្រដាស។

ការរាប់ជាសុចរិតបានបម្រើពេលវេលារបស់វា នៅក្នុងការរាប់ជាសុចរិតនៅក្រោមលោកលូធើ បន្ទាប់មកវាត្រូវតែក្លាយជាការរាប់ជាបរិសុទ្ធតាមរយៈវេសលី។ ហើយការរាប់ជាបរិសុទ្ធបានបម្រើពេលវេលារបស់វា រហូតដល់វាក្លាយជាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបម្រើពេលវេលារបស់វា រហូតដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ដែលមានព្រះតែមួយ) បញ្ចូលគ្នាទៅក្នុងក្រុមជំនុំ ហើយក្រុមជំនុំចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយវាធ្វើឱ្យព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឆ្លុះបញ្ចាំងនៅលើផែនដី អ្វីដែលទ្រង់បានសន្យានៅទីនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ប្រហែលជាមិនជឿទេ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើឲ្យអ្នកធ្វើវាបានទេ។ ខ្ញុំទទួលខុសត្រូវចំពោះព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ? ហ្នឹងហើយ។

188 ដូច្នេះអ្នកឃើញទេ? តើអ្នកឃើញទេ? ប្រសិនបើអ្នកធ្វើ វានឹងដូចជា—បុរសម្នាក់នោះពេលមួយបានទៅ...ក្នុងអំឡុងពេល បានទៅវេលស៍ កំឡុងពេលនៃការប្រជុំរបស់វេច។ មនុស្សមួយក្រុមបានចេញពីសហរដ្ឋអាមេរិក។ ដូច្នេះពួកគេចុះទៅ ហើយពួកគេបាននិយាយថាពួកគេចង់រកឱ្យឃើញនូវអគារអ្វីដែលពួកគេកំពុងរៀបចំការប្រជុំរបស់វេចនេះ។ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើននៅចាំការប្រជុំរបស់វេល ការរីកដុះដុលដ៏អស្ចារ្យបានផ្ទុះឡើងក្នុងចំណោម—ប្រជាជនវេលនៅវេល។ ដូច្នេះបុរសទាំងនេះ អ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះ ជាដើម បានមកពីសហរដ្ឋអាមេរិក ពួកគេជាវេជ្ជបណ្ឌិតនៃទេវភាព។ ពួកគេចង់ទៅមើលអ្វីដែលអស្ចារ្យដែលពួកគេបានធ្វើ អ្នកដឹងទេ។

ដូច្នេះពួកគេកំពុងដើរតាមផ្លូវ ហើយពួកគេនិយាយថា...បានជួបប៉ូលីស

ចាស់ម្នាក់ឈរនៅកាច់ជ្រុង លេងក្លឹបរបស់គាត់ អ្នកដឹងទេ ហើយផ្ទុំកញ្ចែ—ទំនុកតម្កើងដូចនោះ។ ពួកគេបាននិយាយថា "មែនហើយ គាត់គ្រាន់តែផ្លុំកញ្ចែ។ យើងប្រហែលជាឡើងទៅ ហើយមើលគាត់ មើលអ្វីដែលគាត់នឹងធ្វើ។ ហេតុអ្វី សួរគាត់មួយសំណួរ។"

ដូច្នេះពួកគេបានឡើងទៅឯគាត់ហើយនិយាយថា "លោក តើការប្រជុំនៅឯណា?"

189 គាត់បានដោះមួករបស់គាត់ គាត់បាននិយាយថា "លោក វេច ការប្រជុំត្រូវបានធ្វើឡើងនៅ*ទីនេះ* " នៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។ អូ នោះហើយជាវា គាត់គឺជាការប្រជុំរបស់វេច។

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែ—យល់ថាយើងគឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ អ្នកគឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ?

"តើការប្រជុំរបស់វេលធ្វើឡើងនៅឯណា? តើវាស្ថិតនៅក្នុងអគារអ្វី?"

គាត់បាននិយាយថា "លោកម្ចាស់ វាស្ថិតនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។" គាត់គឺជាការប្រជុំរបស់វេច។ ហ្នឹងហើយ។

190 ហើយថ្ងៃនេះក្រុមជំនុំគួរតែជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងសកម្មភាពនៅលើផែនដី។ "ពីព្រោះខ្ញុំរស់នៅ អ្នកក៏រស់នៅដែរ ហើយជីវិតរបស់ខ្ញុំនឹងនៅក្នុងអ្នក។ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏នឹងធ្វើដែរ។" ឃើញទេ? ក្រុមជំនុំត្រូវតែទៅដល់កន្លែងនោះផងដែរ។ ហើយទ្រង់បានសន្យាថាវានឹងធ្វើវា ហើយវានឹងកើតឡើង។ វាត្រូវតែមកតាមផ្លូវនោះ។ ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ នោះហើយជាអ្វីដែលកើតឡើង។ យើង យើងត្រូវតែធ្វើបែបនោះ។

ទ្រង់ជាពន្លឺ។

191 ណូអេជាពន្លឺនៅសម័យរបស់គាត់។ គាត់ជាពន្លឺ។ ណូអេគឺជាពន្លឺនោះ។ គាត់ជាពន្លឺសម្រាប់អ្វី? ដើម្បីបង្កើតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ "អញនឹងបំផ្លាញមនុស្សនៅលើផែនដី ដែលអញបានបង្កើត។ សង់ទូកធំមួយ ហើយបំណងប្រាថ្នាទាំងអស់ដែលចូលមកក្នុងទូកនោះនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។"

ណូអេបានដើរចេញពីទីនោះនិយាយថា "មានផ្លូវមួយ ហើយនោះជាទូកធំ។"

192 ពួកគេបាននិយាយថា "មនុស្សចាស់ឆ្កួត។" គាត់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានបើកសម្តែង។ ណូអេគឺជាពន្លឺនៃសម័យកាល ប្រាកដណាស់។ សម័យកាលរបស់គាត់ គាត់បានផុសចេញពន្លឺ។

193 ម៉ូសេគឺជាពន្លឺនៃសម័យរបស់គាត់។ "ខ្ញុំប្រាកដជានឹងទៅលេងអ្នក" ព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់អ័ប្រាហាំ។ "ខ្ញុំនឹងចុះមក ហើយខ្ញុំនឹងយកប្រជាជនរបស់យើងចេញ ដោយដៃដ៏រឹងមាំ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញអំណាចរបស់យើងនៅអេហ្ស៊ីប។"

ហើយនៅពេលដែលលោកម៉ូសេឡើងទៅទីនោះបានជួបគុម្ពោតដែលឆេះនៅទីនោះ ហើយបានដឹងថាអញនៅក្នុងគុម្ពោតនោះ ម៉ូសេបានចុះទៅទីនោះ ហើយគាត់ជាពន្លឺ។ អាម៉ែន។ កុំឆ្ងល់ថាគាត់អាចយកធូលីដីហើយផ្លុំវាឡើងហើយនិយាយថា "ចូរឲ្យមានចៃមកលើផែនដី។" គាត់មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ តើមានអ្វីកើតឡើង? ធូលីចាប់ផ្តើមបក់ចេញ ហើយចៃក៏ចាប់ផ្តើមកើត។ ហាលេលូយ៉ា! ហេតុអ្វី? គាត់គឺជាការសម្តែងនៃពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ "អញនឹងញាំញីអេហ្ស៊ីប។" គាត់គឺជាហោរា។ អ្វីដែលគាត់បាននិយាយបានកើតឡើង។ គាត់ជាពន្លឺនៃថ្ងៃនោះ។ គាត់ជាពន្លឺរបស់ព្រះ។

194 ផារ៉ោនប្រហែលជាមានអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់ចង់បាន ហើយអ្នកផ្សេងទៀត បូជាចារ្យទាំងអស់មានអ្វីដែលពួកគេចង់បាន ប៉ុន្តែលោកម៉ូសេជាពន្លឺ។ ហេតុអ្វី? គាត់បានបង្ហាញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បានបង្ហាញឲ្យឃើញ។ ព្រះបានសន្យាថា "ខ្ញុំនឹងនាំពួកគេចេញ នៅក្រោមដៃដ៏រឹងមាំ ហើយខ្ញុំនឹងទទួលបានសិរីរុងរឿងរបស់ខ្ញុំ។" នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់កំពុងធ្វើ។

នោះហើយជាមូលហេតុដែលម៉ូសេបានបង្ហាញថាគាត់អាចបង្កើតបាន។ មិនមែនដោយសារតែគាត់ចង់បង្កើតទេ ព្រោះព្រះបានប្រាប់គាត់។ "ហើយជាមួយនោះ 'ទៅក្រុមជំនុំនិយាយថា "ថ្ងៃស្អែក..."' ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះទើបតែមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា 'ចូរយកធូលីមួយក្តាប់តូចហើយបោះវាឡើងលើមេឃ ដូចនេះ ហើយហៅវា។' មិនមាននៅទីនេះទេ ប៉ុន្តែវានឹងនៅទីនោះ។" អាម៉ែន!

អូ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកមិនដេកលក់ទេ។ អូ! ការបើកសម្តែង!

195 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជូន។ ព្រះបានមានបន្ទូលទៅកាន់បុព្វបុរសរបស់យើងថា ទ្រង់នឹងមកលេងយើងនៅទីនេះ ហើយនាំយើងចេញ។ ខ្ញុំ

បានមកដើម្បីបង្ហាញអ្នកដល់ពេលជិតមកដល់ហើយ។ កម្ចាត់អ្វីដែលអ្នកមាន។ តោះទៅ!″ បាទ។

196 ពួកគេខ្លះនិយាយថា ‶មែនហើយ ខ្ញុំជឿ...″ ដាថានបាននិយាយថា ‶ខ្ញុំមិនគិតថាមានការប្រញាប់ទេ។ យើងមិនគួររំភើបនឹងរឿងនេះទេ។″ ហើយមើលទៅដូចជាបរាជ័យបួនឬប្រាំដង។ ប៉ុន្តែ គ្រាន់តែដូចគ្នា វាបានបន្ត។

197 ពួកគេបានគិត។ ពួកគេចេញមកហើយនិយាយថា ‶យើងនឹងគប់លោកម៉ូសេនេះ! ដកគាត់ចេញពីយើង! យើងមិនចង់ឱ្យគាត់នៅក្នុង—ក្រុមរបស់យើងនៅទីនេះទេ។″

ម៉ូសេគ្រាន់តែបន្តទៅមុខទៀត ពីព្រោះគាត់ជាជីវិត គាត់ជាពន្លឺនៃសម័យនោះ។ អ្វីដែលគាត់មាន តើវាជាអ្វី? ព្រះបានសម្ដែងព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់តាមរយៈលោកម៉ូសេ ហើយលោកម៉ូសេគឺជាពន្លឺ។

198 អេលីយ៉ាគឺជាពន្លឺ។ ‶ចេញទៅទីនោះហើយអង្គុយលើភ្នំនោះ! ខ្ញុំបានបញ្ជាឱ្យក្អែកចិញ្ចឹមអ្នក។″ អាម៉ែន! បាទ មែនហើយ។

199 ទ្រង់យាងចុះមកជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ‶សូម្បីតែទឹកសន្សើមក៏មិនធ្លាក់ពីស្ថានសួគ៌ដែរ ទាល់តែខ្ញុំអំពាវនាវរកវា។″ អាម៉ែន! ‶ព្រះអាទិត្យអាចភ្លឺ អ្នកអាចហៅពពកទាំងអស់ ហើយធ្វើអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើ ប៉ុន្តែសូម្បីតែទឹកសន្សើមនឹងមិនមកទាល់តែខ្ញុំអំពាវនាវរកវា។″ តើគាត់ជាអ្វី? ពន្លឺ! ហាលេលូយ៉ា! គាត់ជាពន្លឺ។ ពន្លឺ! គាត់គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានបើកសម្ដែង។

200 ពួកគេគិតថាគាត់ឆ្កួតហើយអង្គុយនៅទីនោះ។ គាត់មានអ្នកដឹកជញ្ជូនចិញ្ចឹមគាត់ ហើយពួកគេស្រេកឃ្លានរហូតដល់ស្លាប់។ ពួកគេចង់រស់នៅក្នុងប្រពៃណីរបស់ពួកគេ ទៅចុះ។ មិនមែនម៉ូសេ ឬមិនមែនអេលីយ៉ាទេ គាត់កំពុងរស់នៅក្នុងពន្លឺ។ អង្គុយនៅទីនោះក្បែរជ្រោះ កេរីត ហើយគ្រាន់តែមានពេលវេលាល្អ មានអាហារ ហើយមានអ្នកមើលថែគាត់ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ពួកគេគិតថាគាត់ឆ្កួត ប៉ុន្តែគាត់គឺជា—គាត់គឺជាពន្លឺ។

201 ពួកគេនិយាយថា ‶ហេ តើអ្វីទៅជាភាពបរិសុទ្ធចាស់ដែលយើងមាននៅទីនេះ? មែនហើយ អ្នកដឹងពីអ្វីទេ? មាននរណាម្នាក់កំពុងបរបាញ់កាលពីថ្ងៃមុន

ហើយនិយាយថាពួកគេបានឃើញគាត់អង្គុយនៅទីនោះ ឡើងលើកំពូលភ្នំនៅទីនោះ។ ខ្ញុំប៉ាានភ្នាល់ថា សត្វចាស់ជិតស្លួតអស់ហើយ នៅពេលនេះ។˝ អូ អត់ទេ។ គាត់ជាពន្លឺ។ គាត់ជាពន្លឺ។ គាត់គឺជាពន្លឺនៃព្រះ នៅក្នុងថ្ងៃរបស់គាត់។

202 យ៉ូហាន នៅពេលដែលគាត់បានមកផែនដី ហើយបានចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថានដើម្បីទទួលបានការអប់រំរបស់គាត់ពីព្រះ មិនមែនជាថ្នាក់សិក្ខាសាលាទេ។ គាត់ត្រូវតែណែនាំព្រះមេស្ស៊ី។ ដូច្នេះពេលគាត់ចេញមក ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា ˝ទ្រង់ជាពន្លឺភ្លឺ។˝ ហាលេលូយ៉ា! ហេតុអ្វី? ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានបង្ហាញ។

អេសាយបាននិយាយដូច្នេះ។ នោះហើយជាវា។ ហ្នឹងហើយ។ ˝ទ្រង់បានបញ្ជូនសំឡេងនៅទីរហោស្ថាន ដោយស្រែកថា ˋចូររៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ហើយតម្រង់ទ្វាររបស់ទ្រង់ឱ្យត្រង់ ធ្វើឲ្យផ្លូវត្រង់។ˊ ទ្រង់នឹងយំ មួយ...សំឡេងម្នាក់ស្រែកនៅទីរហោស្ថាន។˝ នៅទីនេះគាត់ចេញមក។ តើគាត់ជាអ្វី? ˝សំឡេងម្នាក់ដែលស្រែកនៅទីរហោស្ថាន។˝

តើគាត់ជាអ្វី? ការបង្ហាញព្រះបន្ទូល ពន្លឺ។ ព្រះតែមួយដែលបាននិយាយនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ដែលបាននិយាយរឿងនេះ ហើយនៅទីនេះពន្លឺបានមក។ ដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា ˝ចូរឱ្យមានពន្លឺ˝ សម្រាប់ព្រះអាទិត្យ ព្រះអាទិត្យបានមកនៅក្នុងអត្ថិភាព ដូច្នេះទ្រង់មានបន្ទូលថានឹងមានសំឡេងមួយស្រែកនៅទីរហោស្ថាន នៅទីនេះវាចេញមក។ វាជាពន្លឺនៃម៉ោង។

203 គាត់ក៏និយាយដែរ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ! អាម៉ែន! វាជាពន្លឺនៃពេលវេលា យំនៅទីរហោស្ថានបាប៊ីឡូន ˝ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរចេញពីនាងទៅ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកជាចំណែកនៃអំពើបាបរបស់នាង។ កុំប៉ះរបស់មិនស្អាតរបស់នាង! ចេញឱ្យឆ្ងាយពីវា! ចូររត់ចេញពីសេចក្តីក្រោធដែលនឹងមកដល់!˝

204 យ៉ូហានបាននិយាយដូចគ្នា។ ˝ពូថៅត្រូវបានដាក់នៅឫសនៃដើមឈើ។˝ មិនមានការអប់រំ មិននិយាយដូចគ្រូអធិប្បាយ។ ទ្រង់មានបន្ទូលអំពីសត្វពស់ និងដំបង ដើមឈើ និងពូថៅ និងអ្វីៗ ដែលវាធ្លាប់ធ្វើនៅទីរហោស្ថាន។ ទ្រង់មិនបានធំឡើងនៅក្នុងរបស់ល្អ ធំ និងល្អមួយចំនួនដែលពួកគេមាននៅថ្ងៃនេះ ដូចជាពួកគេមាននៅក្នុងថ្ងៃនោះ។ គាត់ចេញមកជាមួយភាសារបស់គាត់។ គាត់មិនឈរហើយនិយាយថា ˝អ្វា-មែន˝ ហើយធ្វើធ្មដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់នេះ។ គាត់ចេញ

មកក្រៅ ពីទីរហោស្ថាន ទាំងស្រស់និងម៉ឹងម៉ាត់។ បាននិយាយថា "តើអ្នកមិនចាប់ផ្ដើមគិតទេ 'ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់*នេះ* ហើយខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់*នោះ*។' ព្រះអាចបង្កើតថ្មទាំងនេះបង្កើតកូនដល់អ័ប្រាហាំ។"

205 កុំគិតព្រោះអ្នកជាមេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ ព្រីសប៊ីធើរៀន ថាអ្នកមានអ្វីកាន់ជាប់ព្រះ។ ព្រះអាចយកអ្នកលួចលាក់និងស្រីពេស្យាលើដងផ្លូវ បង្កើតកូនរបស់ព្រះចេញពីពួកគេ។ នរណាម្នាក់នឹងស្ដាប់វា ហើយនរណាម្នាក់នឹងជឿវា។

206 គាត់និយាយផងដែរថា "ពូថៅត្រូវបានដាក់នៅឫសនៃដើមឈើ។ ហើយដើមឈើណាដែលមិនជឿ ត្រូវបានគេកាប់ទម្លាក់ទៅក្នុងភ្លើង។" ដូច្នេះនោះគឺជាសាររបស់គាត់។ ទ្រង់ជាពន្លឺនៃថ្ងៃ។

207 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ទ្រង់ជាពន្លឺដ៏ភ្លឺហើយអ្នកមួយភ្លែតចង់ដើរចូលទៅក្នុងវា។"

208 ហើយតើយ៉ូហានបាននិយាយអ្វី ហោរា? "ទ្រង់កំពុងឈរក្នុងចំណោមអ្នកឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំមិនសមនឹងដោះស្បែកជើងរបស់ទ្រង់ទេ។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់យាងមកកន្លែងកើតហេតុ ខ្ញុំនឹងចេញទៅ។" អូ ខ្ញុំអើយ! ដ្បិតទ្រង់ជាពន្លឺ។

មិនមានពន្លឺពីរឬបីទេ គ្មានអង្គការបួនឬប្រាំផ្សេងគ្នា។ មានពន្លឺមួយ។ មិនមានមេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ លូធើរៀន ប្រេសប៊ីធើរៀនទេ។ ព្រះគ្រីស្ទជាពន្លឺ ហើយពន្លឺគឺជាជីវិត។ ហើយព្រះបន្ទូលដែលបានបង្ហាញគឺជាពន្លឺនៃម៉ោង។

209 "ចូរឱ្យមានពន្លឺ ហើយមានពន្លឺ។" បាទ មែនហើយ។ "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" ហើយមានពន្លឺ! ទ្រង់មានបន្ទូលថានឹងមានពន្លឺនៅថ្ងៃនេះ ហើយមានពន្លឺ។ ទ្រង់កំពុងមក។ ខ្ញុំជឿវា។ សូមក្រឡេកមើលការសន្យានៅសម័យនេះ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

210 រាល់ពន្លឺដែលធ្លាប់ភ្លឺ សម័យក្រុមជំនុំទាំងនេះ យើងឃើញពីរបៀបដែលពួកគេ...វា—វាជាការមើលឃើញដ៏គួរឱ្យអាណិតមួយក្នុងការមើល ហើយបដិសេធវា។ វិវរណៈ៣ ខ្ញុំបានសរសេរចុះនៅទីនេះ វិវរណៈ៣ ហើយខ្ញុំដឹងថាអ្វី—អ្វីដែលខ្ញុំកំពុងសំដៅទៅលើពេលនោះ។

211 រកមើលការសន្យានៃម៉ោងនេះ អ្វីដែលយើងកំពុងរស់នៅ ពន្លឺដែលត្រូវបានបដិសេធ។ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? ពួកគេបានបដិសេធវានៅទីនោះ។ ហេតុអ្វី? ពួកគេរស់នៅក្នុងពន្លឺចាំង។ តើពួកគេកំពុងធ្វើអ្វីនៅថ្ងៃនេះ? រឿងដូចគ្នា។

212 មែនហើយ តើ—តើអ្នកជាគ្រីស្ទានឬ? "ខ្ញុំជាលូធើរៀន។ ខ្ញុំជាបាទីស្ទ។ ខ្ញុំជាប្រេសប៊ីធើរៀន។"

នោះមិនមានន័យតែមួយទេ។ គ្រាន់តែអាចនិយាយថាអ្នកជា "ជ្រូក ជ្រូក" ឬអ្វីផ្សេងទៀតដែលអ្នកចង់ហៅខ្លួនឯង។ ឃើញទេ? នោះហើយជារបៀបដែលវាមានន័យ។ ឥឡូវនេះទេ—មិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នកទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកកំពុងយកវាទៅផ្នែកមូលដ្ឋានរបស់វា ហ្នឹងហើយ។

ខ្ញុំបានសួរសំណួរថា "គ្រីស្ទានម្នាក់?" នោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអ្នក។ ហើយប្រសិនបើព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងអ្នក នោះព្រះបន្ទូលគឺនៅក្នុងអ្នក។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើព្រះបន្ទូលស្ថិតនៅក្នុងអ្នក នៅពេលដែលពន្លឺកំពុងភ្លឺ តើអ្នកនឹងដើរចេញពីវាដោយរបៀបណា? ឃើញទេ នោះជាសំណួរ។ នោះហើយជាអ្វីដែលមាននៅក្នុងពេលនេះ ពន្លឺ។ ពន្លឺពេលល្ងាចកំពុងភ្លឺ។ ដើមឈើកូនក្រមុំកំពុងរីកដុះដាល។

213 អូ ចាំទេ ពួកគេបានកាត់ដើមឈើចាស់នោះ។ "របស់អ្វីដែលសល់ពីក្រា នោះចង្រិតបានកាត់ រួចអ្វីដែលសល់ពីចង្រិត នោះដង្កូវបានស៊ីទៅ។" អ្វីដែលមេតូឌីស្ទបានបន្សល់ បាទីស្ទបានស៊ី អ្វីដែលបាទីស្ទបានបន្សល់ ពេនទីកុស្ដបានស៊ី។ គាត់បាននិយាយថា "ដើមឈើនេះគឺ" យ៉ូអែលនៅទីនោះ "ត្រូវបានកាប់ទាំងអស់ទៅដល់គល់" ប៉ុន្តែគាត់ចង់ដឹងថាតើវានឹងរស់ឡើងវិញឬអត់។ អូ មែនហើយ! ទ្រង់បានបម្រុងទុកដើមឈើនោះ។ ទ្រង់បានបម្រុងទុកដើមឈើនោះ បាទ មែនហើយ ត្បិតវាជាកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់។

ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងស្ដារឡើងវិញ" ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល។ តើវាជាអ្វី? "ខ្ញុំនឹងនាំវាចេញមក អ្វីទាំងអស់ដែលលូធើរៀនបរិភោគ និងវេសលីយ៉ានបរិភោគ និងអាហារទាំងអស់។ ហើយខ្ញុំនឹងស្ដារវាឡើងវិញ ព្រោះវាទាំងអស់នៅតែនៅក្នុងឫសនៃដើមឈើ។" ឃើញទេ?

វាកំពុងដេកនៅលើដី។ ដូចជាទឹកសាបដែលបានធ្លាក់ចុះ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយអំពីបងស្រី វាកំពុងដេកនៅទីនោះ។ ហើយត្រែរបស់ព្រះនឹងបន្លឺឡើង នៅថ្ងៃណាមួយ ហើយពួកគេបានជ្រើសរើសលូធើរៀន មេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ ដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គការណាមួយឡើយ...

214 លូធើមិនដែលបានរៀបចំអ្វីទាំងអស់។ ម៉ូឌីមិនដែលរៀបចំអ្វីទាំងអស់។ វា

គឺជាក្រុមរបស់រិកគី បន្ទាប់ពីគាត់ គឺជាអ្វីដែលអង្គការ បានយកអង្កាម។ ចនស៊្មីធ មិនបានរៀបចំអ្វីទាំងអស់។ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេរៀបចំទេ វាជាពន្លឺនៃសម័យកាល។ លូធើ វេសលី ឬគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ វាគឺជាក្រុមនោះបន្ទាប់ពីនោះមក ដោយបានបង្កើតអង្គការ។

215 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនដែលរៀបចំអ្វីនៅក្នុងពេនទីកុស្តទេ។ ពេនទីកុស្ដគឺជាបទពិសោធន៍ មិនមែនជានិកាយទេ។ វាមិនបានរៀបចំអ្វីទាំងអស់។ អូអត់ទេ។ ប៉ុន្តែបុរសដែលអះអាងថាជាពេនទីកុស្ត បានរៀបចំវា។ នោះហើយជាអង្កាមដែលជិតស្លាប់។ ជំនួសឱ្យការចុចវាទៅក្នុងក្រដាស ហើយធ្វើឱ្យរូបភាពពេញលេញនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចេញមក ទេ ពួកគេបានទាញខ្លួនឯងចេញ ដូច្នេះពួកគេមិនមានអ្វីត្រូវធ្វើនៅក្នុងវាទេ។ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេតែម្នាក់ឯង។

216 ប៉ុន្តែយើងរកឃើញឥឡូវនេះ ពន្លឺនេះ ដើមឈើនេះ ព្រះគ្រីស្ទបានបដិសេធម្តងទៀតដោយក្រុមជំនុំ។ ហេតុអ្វី? សម្រាប់ហេតុផលដូចគ្នាពួកគេបានធ្វើវាពីដំបូង ពន្លឺក្លែងក្លាយចាស់នៃថ្ងៃផ្សេងទៀត។ ហើយ "ទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" ហេព្រើរ ១៣:៨ ចែងថាទ្រង់។ ទ្រង់នៅដដែលថ្ងៃនេះ ដូចទ្រង់នៅពេលនោះ ពីព្រោះទ្រង់ធ្វើដូចគ្នាដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ព្រះបន្ទូលដដែល ដែលព្រះគ្រីស្ទ...

217 ស្តាប់ ខ្ញុំចង់នាំអ្នកឥឡូវនេះ ហើយទុកឱ្យនេះជារឿងផ្ទាល់ខ្លួន។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំតូច...សម្រេចចិត្តថាតើត្រូវបិទវាឥឡូវនេះឬអត់ ឃើញទេ សម្រាប់កាសែតនោះ។ ខ្ញុំនឹងទុកវានៅទីនោះ។ ឃើញទេ?

218 ខ្ញុំចង់សួរអ្នកអ្វីមួយ។ មើល មើលនេះ។ ឃើញទេ "ទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ និងជារៀងរហូត។" មើល។ កិច្ចការរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានធ្វើ បានបង្ហាញដោយខ្លួនឯង។ ឥឡូវនេះសូមស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់។ នៅពេលដែលទ្រង់ឈរនៅទីនោះ នៅក្នុងយ៉ូហាន ១៤:១២ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏ត្រូវធ្វើដែរ។ អ្នកនឹងធ្វើធំជាងនេះទៅទៀត ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា។" ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូល។ "ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនោះនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។" ឥឡូវនេះប្រសិនបើយើងនៅចុងបញ្ចប់នៃសម័យកាល តើពួកគេ "កិច្ចការធំជាង" នឹងមកដល់នៅឯណា? ឃើញទេ? យើងនៅទីនេះ។ យើងមិនមាន...

219 ស្ដាប់ បើប្រតិទិនរ៉ូម៉ាំងត្រឹមត្រូវ យើងមាន-ប្រាំមួយ...យើងនៅសល់សាមសិបប្រាំមួយឆ្នាំ។ រៀងរាល់ពីរពាន់ឆ្នាំ ពិភពលោកជួបទីបញ្ចប់របស់នាង។ ពីរពាន់ឆ្នាំដំបូង បំផ្លាញដោយទឹក ទីពីរពីរពាន់ឆ្នាំ ព្រះគ្រីស្ទយាងមក។ នេះគឺជាឆ្នាំ ១៩៦៤ មកដល់ សាមសិបប្រាំមួយឆ្នាំ។ ឥឡូវនេះ ប្រតិទិនតារាសាស្រ្តអេហ្ស៊ីបនិយាយថាយើងមានអាយុដប់ប្រាំពីរឆ្នាំហើយ "វាមានអាយុដប់ប្រាំពីរឆ្នាំហើយ" ដែលនឹងនៅសល់ដប់ប្រាំបួនឆ្នាំទៀត។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ការងារនឹងត្រូវកាត់ខ្លី សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ពួកអ្នករើសតាំង ឬមិនដូច្នេះទេគ្មានសាច់ឈាមណាបានសង្គ្រោះទេ។" តើយើងនៅឯណា?

220 "កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏ត្រូវធ្វើដែរ។ ប្រភេទដូចគ្នា ប៉ុន្តែធំជាង អ្នកត្រូវធ្វើ។" ឥឡូវនេះមើល។ ស្ដាប់ឱ្យជិត។ ឡើងលើរបស់អ្នក...ខ្ញុំអធិស្ឋានថាព្រះនឹងបើកចិត្តនិងគំនិតរបស់អ្នកឱ្យមានការយល់ដឹង ដូច្នេះអ្នកនឹងយល់ដោយមិននិយាយថាវាច្រើនពេកនៅទីនេះ។ ចំណាំ។ គាត់និយាយនៅថ្ងៃមួយ...

សូមមើលការងារ "ដ៏អស្ចារ្យ" មួយចំនួនដែលទ្រង់បានធ្វើ។ សូមឈប់សម្រាប់រឿងពីរបី។ ចូរយើងគិត។

មានពេលមួយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកផ្ដល់អាហារឱ្យពួកគេបរិភោគ។"

ពួកគេបាននិយាយថា "យើងគ្មានអ្វីសោះ។"

បាននិយាយថា "តើអ្នកមានអ្វីខ្លះ? យកអ្វីដែលអ្នកមានមកឱ្យខ្ញុំ។"

ហើយពួកគេបាននិយាយថា "យើងមាននំប៉័ងប្រាំដុំនិងត្រីពីរកន្ទុយ។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នាំពួកវាមកឯខ្ញុំ។"

221 ហើយទ្រង់បានយកនំប៉័ងប្រាំដើម ហើយចាប់ផ្ដើមបំបែកនំប៉័ង។ ហើយពីដើមទ្រង់បានធ្វើនំប៉័ង។ វាចិញ្ចឹមប្រាំពាន់នាក់។ តើវាត្រូវទេ? បន្ទាប់មកទ្រង់មានបន្ទូលហើយទ្រង់បានត្រីមួយ "ហុចត្រីមកខ្ញុំ។" វាជាត្រី តាំងពីដំបូង។ ហើយទ្រង់បានយកត្រីនោះ ត្រីមួយទៀត និងត្រីមួយទៀត ហើយចម្អែតប្រាំពាន់នាក់។ តើវាត្រូវទេ?

ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់គ្មានអ្វីសោះ។ ទ្រង់គ្រាន់តែមានបន្ទូល ហើយថា "បន្ទូលថាវានឹងនៅទីនោះ" ហើយវានៅទីនោះ ដោយគ្មានអ្វីនៅក្នុងវា។ គាត់

មិនដែលមានកំប្រុកទេ មិនមាននៅទីនោះទេ។ គាត់គ្រាន់តែនិយាយថា "ចូរឱ្យមាន" ហើយមាន។ ឃើញទេ? អូ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន ហើយវាត្រូវតែបំពេញ។

222 ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកពីរឿងដែលនឹងអង្រួនអ្នក។ ឃើញទេ? វានៅទីនោះនៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាវានៅទីនោះ។ សូមឱ្យទ្រង់មានបន្ទូល។ ឃើញទេ គ្រាន់តែពិតប្រាកដ។

223 ឃើញទេ បូព៌ា លោកខាងលិចនៅទីនេះបានត្រឡប់មកវិញហើយបានជួបខាងកើត។ វាគឺជាលោកម៉ូសេ ថែមទាំងរើសដីខ្សាច់ ហើយនិយាយថា "ចូរឱ្យមានចៃ" ជាដើម "នៅលើផែនដី។" ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ទ្រង់មិនយកអ្វីទាំងអស់ ឃើញទេ គ្រាន់តែព្រះបន្ទូល។ "ចូរឱ្យមាន" ហើយវាគឺមាន។ អ្វីដែលត្រូវបាននិយាយ នោះជារបៀបដែលវានឹងកើតឡើង។

ខ្ញុំចង់ថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីរឿងខ្លះនៅយប់នេះ ឃើញទេ ឃើញពីអ្វីដែលបានកើតឡើង ដែលអ្នកអាចឃើញថាទ្រង់នៅតែជាព្រះ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មិនអាច...

"កិច្ចការទាំងនេះដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនឹងធ្វើដែរ ហើយអ្នកនឹងធ្វើធំជាងនេះ។ ខ្ញុំយកត្រីមកបង្កើតត្រី អ្នកមិនចាំបាច់មានត្រីទេ។" ឃើញទេ? ទ្រង់នៅតែជាព្រះ នៅតែជាព្រះរាជបុត្រាដដែល។ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះតែមួយដែលបានយកត្រីចេញពីត្រី វាជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ "កិច្ចការទាំងនេះដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏ត្រូវធ្វើដែរ។ អ្នកនឹងធំជាងនេះទៅទៀត។" វានឹងត្រូវបានពង្រីក "ធំជាងនេះអ្នកនឹងធ្វើ។" ហើយមនុស្សបដិសេធមិនឃើញវា។ ហ៊ឺ! "ស្នាដៃធំជាង!"

224 ពន្លឺមិនពិត។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែគិតអំពីអ្វីមួយ។ ខ្ញុំបានសំដៅជាច្រើនអំពីប្រទេសអង់គ្លេស ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងគិតអំពីពន្លឺខុស។ នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ អ្នកទាំងអស់គ្នាចងចាំពីការប្លន់ដ៏ធំបំផុតដែល—ដែលប្រទេសអង់គ្លេសមិនធ្លាប់មាននោះត្រូវបានកើតឡើង។ វាជាការកាន់កាប់ប្រាំពីរ-លាន-ដុល្លារ។ ខ្ញុំមិនគិតថាមានអ្វីដែលនៅលើពិភពលោកអាចប្រៀបធៀបជាមួយវាបានទេ។ ការកាន់កាប់ដ៏អស្ចារ្យ ថ្មីៗនេះ ចំនួនប្រាំពីរលានដុល្លារ សូម្បីតែស្កុតលែនយ៉ាដក៏មិនអាចរកវាឃើញដែរ។

តើអ្នកដឹងពីរបៀបដែលពួកគេធ្វើវាទេ? ដោយពន្លឺមិនពិត។ ពួកគេដាក់ភ្លើងនៅលើផ្លូវដែក ដោយប្រយ័ត្ន ចុះរហូតដល់ភ្លើងក្រហម ហើយបញ្ឈប់ពួកគេ។ ហើយនៅទីនោះការប្លន់បានកើតឡើង នៅកន្លែងដែលត្រឹមត្រូវ។ ពន្លឺខុសបានផ្តល់ការប្លន់ដ៏ធំបំផុតដែលប្រជាជាតិមិនធ្លាប់ដឹង។ វាបានប្លន់ប្រជាជាតិនានា។ នៃការកាន់កាប់ដ៏ធំបំផុត ការប្លន់ដ៏ធំបំផុត វាត្រូវបានធ្វើដោយពន្លឺខុស។

225 ហើយការប្លន់ដ៏ធំបំផុតដែលក្រុមជំនុំនៃព្រះមិនធ្លាប់មានគឺជាពន្លឺខុស ពន្លឺចាំង និកាយរបស់ពួកគេ។ វាត្រូវបានប្លន់ពួកគេពីអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ វាត្រូវបានយកចេញពីព្រះវិហារខ្សែជីវិត។ វាត្រូវបានប្លន់ពួកគេពីព្រះបន្ទូល នៅពេលដែលពួកគេទទួលយកគោលលទ្ធិជំនួសឱ្យព្រះបន្ទូល។ វាបានប្លន់ពួកគេ។

អូ ពួកគេអះអាងថាមានព្រះបន្ទូល។ ព្រះបន្ទូលរស់នៅដោយខ្លួនវាសម្រាប់សម័យកាល វាធ្វើឱ្យខ្លួនឯងស្គាល់។ ពួកគេអះអាងថា ពួកគេមានព្រះបន្ទូល ផងដែរ នៅទីនោះក្នុងថ្ងៃរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ប៉ុន្តែវាបាននិយាយថា "ពួកគេបានឃើញពន្លឺដ៏អស្ចារ្យមួយ" ហើយពួកគេបានបដិសេធវា។ ពួកគេបានឃើញវា ប៉ុន្តែបានបដិសេធវា។

226 អូ ពន្លឺខុស បាទ វាធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំខាតបង់ការប្លន់ដ៏ធំបំផុតដែលមិនធ្លាប់មាន។ គោលលទ្ធិនៃនិកាយត្រជាក់ បងប្រុស នឹងមិនទុំព្រះបន្ទូលដែលត្រឹមត្រូវទេ គ្រាប់ធញ្ញជាតិ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជា—គ្រាប់ពូជដែលអ្នកព្រួសបានព្រួស។" ឃើញទេ? ហើយគោលលទ្ធិត្រជាក់នឹងមិនធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលនោះទុំទេ។ អត់ទេ អត់ទេ!

ថ្ងៃដែលមានខ្យល់ព្យុះទឹកកកនឹងមិនទុំស្រូវសាលីទេ។ អត់ទេ ពិតណាស់! វាត្រូវការភាពកក់ក្តៅនៃពន្លឺព្រះអាទិត្យ ព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដើម្បីធ្វើរឿងបែបនេះជាមួយ។

ហើយវានឹងយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីបង្ហាញពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់។ ដូចគ្នានឹងទ្រង់កាលពីម្សិលមិញដែរ ទ្រង់គឺថ្ងៃនេះ។ គោលលទ្ធិនិងនិកាយនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ពួកគេត្រជាក់និងព្រងើយកណ្តើយ ហើយគ្រាប់ធញ្ញជាតិនឹងរលួយនៅក្នុងដី។ វាមិនអាចចេញមកក្រោមនោះទេ។

227 នោះហើយជាមូលហេតុ ថ្ងៃនេះ យើងមានអ្វីដែលយើងធ្វើ។ ដូចជាបងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់យើង ប៊ីលីហ្គ្រាហាំ ដែលជាអ្នកបង្កើតការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យ។ ខ្ញុំគិតថាព្រះកំពុងប្រើបុរសនោះ។ ប៉ុន្តែមើលអ្វីដែលគាត់ធ្វើ ចេញទៅទីនោះក្នុងចំណោមពួកគេបាទីស្ទនិងព្រីសប៊ីធើរៀន។ តើអ្នកធ្វើអ្វី? ទទួលបានក្រុមអ្នកចូលរួមព្រះវិហារ។

228 សូមមើលកន្លែងដែលពួកបាទីស្ទខាងត្បូងកំពុងអង្គុយនៅទីនោះព្រោះពួកគេមាននិកាយច្រើនបំផុត ឬនិកាយរបស់ពួកគេរីកចម្រើនជាងប្រូតេស្តង់ផ្សេងទៀត? កាតូលិកបានយកពួកគេទាំងអស់ កាលពីឆ្នាំមុន។ តើអ្នកឃើញវានៅក្នុងក្រដាសទេ? វាប្រាកដជាបានកើតឡើង។ កុំបារម្ភ វានឹងយកពួកគេទាំងអស់ ព្រោះវាត្រូវការបាទីស្ទនិងទាំងអស់ ជាមួយគ្នា។ ហើយពួកគេទាំងអស់គឺតែមួយ ហើយមិនដឹងអ្វីទេ។

ក្រុមប្រឹក្សាព្រះវិហារ ក្រុមប្រឹក្សាព្រះវិហារ បានដាក់ពួកគេទាំងអស់គ្រាន់តែជារឿងដូចគ្នា។ និកាយដាក់...ហេតុអ្វី ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចង់នៅ*ទីនេះ*ឬនៅ*ទីនេះ*? ដរាបណាអ្នកបដិសេធរឿង*នេះ* តើវាខុសគ្នាយ៉ាងណា? តើអ្នកមិនប្រើស្លាកនិកាយដូចគ្នា ដូចអ្នកនៅកន្លែងតែមួយទេឬ? មួយ សត្វសាហាវ និងមួយទៀតសញ្ញាសម្គាល់។ ដូច្នេះ អ្នកនៅទីនោះ ដូច្នេះមិនមានភាពខុសគ្នាទេ។

229 វាជាកន្លែងដែលគាត់បានទៅ។ គាត់បានបោះត្រានៃការយល់ព្រមរបស់គាត់ ហើយអ្នកយកវា។ ហើយនៅទីនោះនាងបានដឹកនាំ ត្រង់ទៅសេតវិមាន និងទៅវ៉ាស៊ីនតោនឌីស៊ី និង—និងក្រុមប្រឹក្សាព្រះវិហារ ហើយអ្នកទៅទីនោះ។ បព្វជិតបានយកពួកគេត្រឡប់មកវិញ ពិតជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាពួកគេនឹងធ្វើ។

ខ្ញុំអើយ សង្ឃឹមថានាឡិកាមិនលឿនពេកទេ!

230 ឥឡូវនេះ សូមគិតឥឡូវនេះថាតើយើងនៅឯណា។ មើលការសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃ បដិសេធម្តងទៀត។ របៀបដែលក្រុមជំនុំបានធ្វើនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ពន្លឺនៃនិកាយ!

231 ការរស់នៅក្នុងពន្លឺមិនពិតគឺជាហេតុផលដែលវាមិនទំ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះបន្ទូលនេះ អ្នកមិនឃើញការអស្ចារ្យទេ។

232 បូជាចារ្យម្នាក់បានសម្ភាសខ្ញុំ មិនយូរប៉ុន្មានទេ ហើយគាត់បាននិយាយថា

"លោកប្រាណហាំ" គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកជ្រមុជទឹកដោយរបៀបណា?" ក្មេងស្រី—ក្មេងស្រីម្នាក់ដែលចេញពីព្រះវិហារនេះ ហើយបានឈប់ជឿហើយ រៀបការជាមួយក្មេងប្រុសកាតូលិក ហើយបានចូលទៅក្នុងព្រះវិហារកាតូលិក។ ហើយគាត់នឹងនាំនាងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ។

233 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានជ្រមុជទឹកឱ្យនាងនៅក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក គ្រីស្ទាន។"

គាត់បាននិយាយថា "ប៊ីស្សពចង់ដឹង។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មិនអីទេ វានៅទីនោះ។"

បាននិយាយថា "តើអ្នកស្បថនឹងរឿងនេះទេ?"

234 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនស្បថអ្វីទាំងអស់។" ហើយគាត់បាននិយាយ ថា..."បាទ" បាននិយាយថា "ប្រសិនបើគាត់មិនអាចទទួលជឿពាក្យរបស់ខ្ញុំ សម្រាប់វាបានទេ នោះមិនអីទេ។ ព្រោះខ្ញុំមិនស្បថទេ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា 'កុំ ស្បថទោះនឹងស្ថានសួគ៌ ព្រោះវាជាបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ ឬផែនដីព្រោះជាកំណល់ជើង របស់ទ្រង់។ អនុញ្ញាតឱ្យបាទរបស់អ្នក "បាទ" និងទេគឺ "ទេ។"'" ខ្ញុំបាននិយាយថា "គាត់នឹងត្រូវទទួលយកពាក្យរបស់ខ្ញុំសម្រាប់វា។"

បាននិយាយថា "មែនហើយ អ្នក—អ្នកបាននិយាយថា 'ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក របស់គ្រីស្ទាន' តើអ្នកមានន័យយ៉ាងណា ដោយ—ដោយការជ្រមុជ?"

235 ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគ្រីស្ទាន ត្រូវបានអនុវត្ត។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានជ្រមុជទឹកឱ្យនាងនៅទន្លេអូហៃអូ បាន យកនាងនៅក្រោមទឹក ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយនាំនាងឡើង។ ខ្ញុំ បានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យនាងក្នុង 'ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ' ដែលជា បុណ្យជ្រមុជទឹកគ្រីស្ទានតែមួយគត់នៅទីនោះ។"

បាននិយាយថា "បាទ មែនហើយ។" គាត់ដាក់វាដូចនោះ។ ហើយគាត់បាន និយាយថា "ចម្លែក!" បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ព្រះវិហារកាតូលិកធ្លាប់ធ្វើពិធី ជ្រមុជទឹកតាមរបៀបនោះ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ពេលណា?"

ហើយគាត់និយាយ។ កាលពីមុន ហើយការពិភាក្សាបានបន្តមួយរយៈ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ យើងជាកាតូលិកដើម។"

236 ដោយដឹង នៅទីនោះបានដាក់—សៀវភៅនៅទីនោះ អ្នកដឹង និងប្រវត្តិនៅលើវា ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះជាការពិត ប៉ុន្តែ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនធ្វើវានៅថ្ងៃនេះ?"

គាត់ថា "យើងមានអំណាចដើម្បីលះបង់អំពើបាប។" បាននិយាយថា "ព្រះយេស៊ូវមិនបានប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ទេ 'អំពើបាបរបស់អ្នកណាដែលអ្នកបានលើកលែង នោះគេនឹងរួចពីបាប ហើយអ្នកណាដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តអំពើបាប នោះគេនឹងនៅជាប់ឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ មែនហើយ។ ទ្រង់បានធ្វើ។"

គាត់ថា "ដូច្នេះតើមិនផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ក្រុមជំនុំទេឬ? ពេត្រុសជាមេក្រុមជំនុំ។"

237 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រសិនបើក្រុមជំនុំនឹងលះបង់អំពើបាបតាមរបៀបដែលពេត្រុសបានធ្វើ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលពួកគេសួរថា 'តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីបានសង្គ្រោះ?' គាត់ថា 'ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្តាច់បាបរបស់អ្នក។'" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកធ្វើវា ហើយខ្ញុំនឹងទៅជាមួយអ្នក។"

"អូ" គាត់បាននិយាយថា "អ្នកកំពុងព្យាយាមអង្វរព្រះគម្ពីរ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះជាព្រះបន្ទូល។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ព្រះគង់នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះគឺនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ 'មនុស្សគ្រប់រូប ពាក្យរបស់បុរសផ្សេងទៀត គឺជាការកុហក ទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។'" ឃើញទេ?

238 ដូច្នេះគ្មានផ្លូវដែលគាត់អាចមើលឃើញទេ។ ប៉ុន្តែនៅទីនោះ—ពួកគេទៅ ក្នុងភាពងងឹត។ ហើយពួកប្រូតេស្តង់ រាប់ពាន់នាក់បានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងនោះ។ នៅទីនេះពួកគេគឺត្រឹមត្រូវដើម្បីទទួលយកគោលលទ្ធិនិងអ្វីៗរបស់ពួកគេ ដែលកំពុងដំណើរការនៅខាងក្នុង។ ព្រះបន្ទូលចេញមក បញ្ជាក់វា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបង្ហាញអង្គទ្រង់ "ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" នៅក្នុងពន្លឺនៃគោល

លទ្ធិនោះ ពួកគេបន្តចូលទៅក្នុងភាពងងឹត។ ដូចជាពួកគេបានធ្វើនៅសម័យណូអេ ដូចជាពួកគេបានធ្វើនៅគ្រប់ពេលវេលា ពួកគេធ្វើវាម្តងទៀតនៅថ្ងៃនេះ នៅក្នុងភាពងងឹត! ហេតុអ្វី? ពួកគេបដិសេធពន្លឺដោយសារតែគោលលទ្ធិបានធ្វើឱ្យពួកគេខ្វាក់។

239 អូ តើម៉ោងងងឹតដែលយើងកំពុងស្ថិតនៅក្នុងពេលនេះ! អូ-ហូ! មែនហើយ ពួកគេបដិសេធពន្លឺដ៏អស់កល្បដ៏ពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយនោះជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។

240 និកាយត្រជាក់មិនអាចនាំជីវិតទៅកាន់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានទេ ព្រោះវានាំមកនូវជីវិតដល់និកាយរបស់ពួកគេ។ យើងមានគ្រីស្ទានដែលមានតែឈ្មោះច្រើនជាងឥឡូវនេះ...មើលនៅទីនេះ ប្រសិនបើគ្រីស្ទាន...

ខ្ញុំបានសួរបូជាចារ្យនេះថា: "ប្រសិនបើ...ខ្ញុំនឹងទៅជាមួយអ្នកថាព្រះវិហារកាតូលិកគឺ នៅដើមដំបូង នៅពេនទីកុស្ត មិនមែននៅនីសៀ ទីក្រុងរ៉ូមទេ។" ក្រុមជំនុំមិនដែលបានចាប់ផ្តើមនៅនីសៀ ទីក្រុងរ៉ូម វាចាប់ផ្តើមនៅពេនទីកុស្ត ឃើញទេ នៅក្រុងយេរូសាឡឹមគឺជាកន្លែងដែលក្រុមជំនុំចាប់ផ្តើម។

241 ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយថា "នៅទីនេះ ខ្ញុំនឹងសារភាពថាមនុស្សទាំងនេះ ពួកគេជាទាសករ និងអ្វីៗដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពួកគេ...ចៅហ្វាយបានឃើញអំណាចរបស់ពួកគេ និងអ្វីៗដែលពួកគេកំពុងធ្វើ ប្រោសមនុស្សស្លាប់ និយាយភាសាដទៃ ដេញអារក្ស ទាយរឿង និងហោរាក្នុងចំណោមពួកគេជាដើម ចេញមកដោយមានស្បែកចៀមនៅជុំវិញពួកគេ បរិភោគឱសថ មកក្រុមប្រឹក្សានីសៀ ជាដើម អា ជាមនុស្សអស្ចារ្យ ហើយនៅទីនោះពួកគេចេញពីទីនោះ ហើយឡើងមកក្រុមប្រឹក្សានីសៀ ឈរសម្រាប់ព្រះបន្ទូលនោះ។

"ប៉ុន្តែ ការបង្អួរឈាមដប់ប្រាំថ្ងៃនោះ ពួកគេបានទទួលយក 'ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ' ជាគោលលទ្ធិមួយ ជំនួសឱ្យគោលលទ្ធិព្រះគម្ពីរ 'ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ' តាមរយៈនោះមកក្រុមជំនុំប្រូតេស្តង់ទាំងអស់ កើតនៅក្នុងវា រឿងដូចគ្នា រឿងផ្សេងទៀតទាំងអស់នេះ គំនិតខុសឆ្គងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពួកគេបានយក ការប្រកបរួបរួម ផឹកស្រា 'នោះគឺជា*អ្នកគោរពបូជាដ៏បរិសុទ្ធ* ដែលមានន័យថា 'ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ' បូជាចារ្យឲ្យវាទៅអ្នក។"

242 ឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរមិនបានអានទេ "នៅពេលដែលថ្ងៃបុណ្យទី៥០បានមកដល់យ៉ាងពេញលេញ នៅទីនេះមានសង្ឃម្នាក់ឡើងមកតាមផ្លូវ កអាវបែរមកនិយាយថា 'លិខិតអណ្តាតរបស់អ្នកហើយយកបូជាចារ្យបរិសុទ្ធ។'" ទេ វាមិនបាននិយាយថា "អ្នកទាំងអស់គ្នារត់មកទីនេះ ហើយផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវដៃស្តាំនៃការប្រកបអ្នកបាទីស្ទ មេតូឌីស្ទ និងបាទីស្ទ ខ្ញុំនឹងដាក់ឈ្មោះរបស់អ្នក។ យកសំបុត្រពីកន្លែងណាមួយ។"

243 គាត់បាននិយាយថា "ពួកគេទាំងអស់នៅកន្លែងតែមួយ នៅក្នុងការព្រមព្រៀងតែមួយ។ រំពេចនោះមានសំឡេងពីស្ថានសួគ៌ដូចជាខ្យល់បក់បោកយ៉ាងខ្លាំង ហើយវាពេញបន្ទប់ដែលពួកគេអង្គុយ។ ពួកគេទាំងអស់បានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាផ្សេងទៀត ដូចជាព្រះវិញ្ញាណបានប្រទានដល់ពួកគេ។ ហើយនៅទីនោះ..." ពួកគេបានទៅតាមផ្លូវ ងើងឆ្ងល់ដូចជាមនុស្សស្រវឹង ម៉ារីនិងអ្នកផ្សេងទៀតទាំងអស់ នៅក្រោមឥទ្ធិពលនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ហេតុអ្វី មនុស្សនិយាយ សើចដាក់ពួកគេ ហើយនិយាយថា "បុរសទាំងនេះពេញដោយស្រាថ្មី។" តើពួកគេជាអ្វី? ខ្វាក់ដោយគោលលទ្ធិមួយ។

244 គ្រូអធិប្បាយតូចពីរគុណនឹងបួនបានក្រោកឈរនៅទីនោះ ឈ្មោះពេត្រុស ហើយគាត់បាននិយាយថា "អ្នកស្រុកយូដា និងអ្នកដែលរស់នៅ...អ្នកក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយរស់នៅក្នុងស្រុកយូដា សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹង ហើយស្តាប់តាមពាក្យខ្ញុំចុះ។ ទាំងនេះមិនស្រវឹងទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលបទគម្ពីរបាននិយាយថាវានឹងកើតឡើង។ នេះគឺជាពន្លឺ។ នេះគឺជាព្រះបន្ទូលដែលត្រូវបានបង្ហាញ។" អាម៉ែន។

រឿងដដែលនេះកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ ហើយពួកគេធ្វើដូចពួកគេបានដើរចេញ ហើយគ្រវីក្បាល។ បាននិយាយថា "អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេនៅតែគេចុះ មនុស្សខ្វាក់ដឹកនាំមនុស្សខ្វាក់ ពួកគេទាំងអស់ធ្លាក់ក្នុងប្រឡាយ។"

245 អូ វាត្រូវការព្រះគ្រីស្ទ ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីនាំយកព្រះបន្ទូលនៃជីវិតទៅកាន់ការបើកសម្តែង បានក្លាយជាសាច់ឈាម។ អូ ភាពល្អអើយ! យកព្រះបន្ទូល...យកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីដំណើរការព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

246 នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់។" ឥឡូវនេះមើល ម៉ាកុស ១៦ ដែលជាបេសកកម្មចុងក្រោយរបស់ទ្រង់។ "ពិភពលោកទាំងមូល" វាមិនដែលមាននៅទីនោះនៅឡើយទេ ឃើញទេ។ "ពិភពលោកទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់។ អ្នកណាដែលជឿ" នៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល "ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនឹងបានសង្គ្រោះ អ្នកណាមិនជឿនឹងត្រូវទទួលទោស។ ហើយទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។"

"ពួកគេនឹងចាប់ដៃជាមួយអធិប្បាយ..."? អត់ទេ។ "ពួកគេនឹងក្លាយជាសមាជិកក្រុមជំនុំដ៏ល្អ"? អត់ទេ។

"ក្នុងនាមខ្ញុំ ពួកគេនឹងដេញអារក្ស ពួកគេនឹងនិយាយភាសាថ្មី ពួកគេនឹងចាប់ពស់ ឬផឹកអ្វីដែលពុល វានឹងមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ពួកគេទេ បើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជា។" អូ ខ្ញុំអើយ!

247 ឆ្ងាយប៉ុណ្ណា? "គ្រប់សត្វទាំងអស់។" ប៉ុន្មាន? "ពិភពលោកទាំងមូល" រហូតដល់ទ្រង់យាងមកម្តងទៀត។ "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹង..." "អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ។ ទ្រង់នឹងធ្វើធំជាងនេះទៅទៀត ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា។"

248 អូ របៀបដែលយើងអាចដើរចេញពីនោះ គឺលើសពីអ្វីដែលខ្ញុំអាចនិយាយបាន! ឥឡូវនេះយើងស្ថិតនៅក្នុងភាពងងឹតជាងពួកគេ។ ឥឡូវនេះមានខពីរបីទៀតនៅទីនេះ បន្ទាប់មកខ្ញុំចង់ដល់ទីបញ្ចប់ឱ្យបានលឿនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន-... យើងស្ថិតនៅក្នុងភាពងងឹតជាងពួកគេ។

ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំពាក់អ្នកនៅទីនេះប្រហែលមួយម៉ោងកន្លះ។ [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "ទេ។"—អេដ។] ប៉ុន្តែ ឃើញទេ ខ្សែអាត់នេះកំពុងបន្តនៅទីនោះ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ?

249 ពួកគេនៅក្នុងភាពងងឹតជាងយើងទៅទៀត។ ខ្ញុំបានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍នោះ។ ហេតុអ្វី? ក្រុមជំនុំនៅក្នុងពន្លឺនេះ គឺបោកបញ្ឆោត វាមើលទៅដូចជាវាជាការពិត។ ឥឡូវនេះ តើព្រះយេស៊ូវមិនបានមានបន្ទូលទេឬ? សូមមើលម៉ាថាយ

២៤ ឃើញទេ។ ម៉ាថាយ ២៤ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នៅថ្ងៃចុងក្រោយ វិញ្ញាណទាំងពីរនឹងស្រដៀងគ្នា រហូតដល់វានឹងបញ្ឆោតអ្នករើសតាំងប្រសិនបើវាអាចទៅរួច។" នឹងមានក្រុមដែលបានជ្រើសរើសចេញមកដើម្បីបង្កើតក្រុមជំនុំនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ហើយអង្គការទាំងនេះ ជាមួយនឹងអ្វីដែលហៅថាសេចក្ដីពិតរបស់ពួកគេ នឹងមានភាពស្រដៀងដូចជារឿងពិត ថាវានឹងបញ្ឆោតអ្នករើសតាំង សូម្បីតែពេនទីកុស្ត។

250 ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថាអ្នកនឹងមិនយកពេនទីកុស្តហើយបញ្ឆោតគាត់ដោយគោលលទ្ធិមេតូឌីស្ទឬបាទីស្ទមួយចំនួន។ អ្នកនឹងមិនប្រាប់គាត់បែបនោះទេ។ គាត់ដឹងច្បាស់ជាង។ អ្នកក៏នឹងមិនបញ្ឆោតបាទីស្ទខ្លះជាមួយនឹងគោលលទ្ធិលូធើរៀនដែរ។ ឃើញទេ?

ហើយអ្នកក៏នឹងមិនទទួលមេសា-...សារបញ្ឆោតដែរ ឥឡូវនេះនៅក្នុងព្រះបន្ទូលនេះ ដោយគោលលទ្ធិពេនទីកុស្តខ្លះ ក្លែងក្លាយ "ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ" និងអ្វីៗទាំងអស់នេះដូចនោះ ហើយនៅទីនោះនៅក្នុងគោលលទ្ធិដែលពួកគេមាននៅក្នុងការរៀបចំអង្គការនោះ។ ទេ ពិតណាស់។ អ្នកនឹងមិនបញ្ឆោតពួកគេទេ ព្រោះអ្នករើសតាំងនឹងមិនត្រូវបានបញ្ឆោតឡើយ។

251 តើវាជាអ្វី? តើវាជាអ្វី? បោកបញ្ឆោត។ ពន្លឺទាំងនេះតើពួកគេកំពុងធ្វើអ្វី? ពួកគេកំពុងដឹកនាំក្រុមជំនុំទៅកាន់ទីសំលាប់ដោយពន្លឺរបស់ពួកគេ។ នោះនឹងក្លាយជាការសម្លាប់ចុងក្រោយ នៅពេលដែលនាងនិងរ៉ូមភ្ជាប់ជាមួយគ្នា។ នៅពេលដែលពួកគេបង្កើតរូបភាពនៃសត្វនោះ នោះគឺជាការសម្លាប់ចុងក្រោយ។ ហើយពន្លឺទាំងនេះដែលអ្នកបានទទួលឥឡូវនេះ រកមើលអ្វីដែលវាកំពុងធ្វើ ដឹកនាំមនុស្ស។ វាជាពពែ។

252 ពពែតែងតែនាំចៀមទៅរកការសម្លាប់។ អ្នកបានឃើញវានៅក្នុងទីសម្លាប់។ ពពែនោះនឹងរត់ទៅទីនោះ ហើយដឹកនាំចៀម បន្ទាប់មកវានឹងលោតចេញ ហើយឲ្យចៀមបន្តចូល។ នោះហើយជាអ្វីដែលវាធ្វើ។ វាតែងតែធ្វើអញ្ចឹង។

វាគឺជាពពែដែលនាំព្រះយេស៊ូវ ជាកូនចៀម ទៅរកការសម្លាប់។ ពពែរ៉ូម៉ាំង! ហ្នឹងហើយ។

វាជា—វាជាពពែនិកាយនៅថ្ងៃនេះ ដែលនាំចៀមស្លូតត្រង់ទៅរកការសម្លាប់។ ដាក់ឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅលើសៀវភៅនោះ ហើយពួកគេត្រូវបានបញ្ចប់។ នោះគឺជាសញ្ញារបស់សត្វ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំនិយាយ។ កាន់វាជាយូរមកហើយ។ នោះជាការពិត។ នោះជាការពិត។ តើសត្វអ្វី? តើសត្វអ្វី? វាជាឋានានុក្រមរ៉ូម៉ាំង ដែលជាអង្គការដំបូង។ តើអ្វីជាសញ្ញាសម្គាល់របស់វា? រឿងដូចគ្នា យ៉ាងពិតប្រាកដ រឿងដូចគ្នាយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ការសម្លាប់ ទៅនឹងពន្លឺ!

253 ប៉ុន្តែនៅចំពោះមុខភាពងងឹតបច្ចុប្បន្ន យើងនៅតែបានឃើញពន្លឺនៃព្រះភ្លឺ។ យើងពិតជាអរគុណណាស់ចំពោះរឿងនោះ!

254 ស្តាប់ឱ្យជិត។ យើងបានឃើញពន្លឺ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃនេះ បង្ហាញឱ្យឃើញនិងបង្ហាញ។ វាជាសេចក្តីពិត ជាពន្លឺនៃសម័យកាល។ អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំរីករាយណាស់។ មិនមានអ្វីខុសទេ។ គ្មានអ្វីទេ។

255 នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ មានអ្នកបម្រើព្រះម្នាក់បាននិយាយថាគាត់ចុះនៅរដ្ឋផ្លរីដា ហើយគាត់មាន—ឡានមួយ ខ្ញុំជឿថាវាជារថយន្ត ឆេវរ៉ូឡែត ហើយរឿងនោះបានកើតឡើងលើគាត់។ គាត់មិនអាចជួសជុលវាបានទេ។ ហើយគាត់បានចូលទៅក្នុងហ្គារ៉ាស ហើយមានមេកានិកចាស់តូចមួយកំពុងនៅក្រោមវា ហើយនៅលើវា ហើយ ខាំនៅជុំវិញ គាត់មិនអាចជួសជុលវាបានទេ។ ហើយគាត់—គាត់នឹងព្យាយាម*បែបនេះ* ហើយវានឹងមិនដំណើរការទេ។ ហើយគាត់នឹងព្យាយាមអ្វីផ្សេងទៀត វានឹងមិនដំណើរការទេ។ គាត់បានដាក់ម៉ាស៊ីនភ្លើង ដាក់*លើនេះ* ហើយដាក់ដោត ដាក់ចំណុច គាត់មិនអាចធ្វើឲ្យរឿងនោះដំណើរការបានទេ។ គាត់គ្រាន់តែមិនអាចធ្វើឱ្យវាដំណើរការបាន។

ទីបំផុត បុរសស្លៀកពាក់ស្អាតម្នាក់បានដើរឡើង។ គាត់បាននិយាយថា "តើខ្ញុំអាចផ្តល់ដំបូន្មានខ្លះបានទេ?"

256 មេកានិចតូចមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីនិយាយថា "បាទ លោក។"

គាត់បាននិយាយថា "អ្នកយក*នេះ* ហើយដង*នេះ*និង*នេះ* ហើយ" គាត់បាននិយាយថា "ដាក់វាជាមួយគ្នាម្តងហើយសាកល្បងវា។" ហើយគាត់បានយក*បែបនេះ*ពេលវេលា*នោះ* ហើយដាក់វាជាមួយគ្នា ហើយវាបានដំណើរការ។

257 មេកានិកតូចបែរមក ហើយនិយាយថា "និយាយថា តើអ្នកជានរណា?" គាត់

ជាវិស្វករ ជាប្រធានវិស្វកររបស់ក្រុមហ៊ុន ម៉ូទ័រទូទៅ។ គាត់បានបង្កើត។ គាត់ជាអ្នករចនាវា។

258 ហើយ ថ្ងៃនេះ ពេលយើងនិយាយអំពីមេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ និងប្រេសប៊ីធើរៀនប្រធានមេកានិចនៅទីនេះ អ្នករចនាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ មនុស្សដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ហើយរចនាព្រះវិហាររបស់ទ្រង់! តើទ្រង់ជ្រាបបន្ថែមទៀតអំពីអ្វីដែលវាត្រូវការសម្រាប់ការលើកឡើង ឬតើក្រុមជំនុំមេតូឌីសឬបាទីស្ទដឹងបន្ថែមទៀតអំពីអ្វីដែលវាត្រូវការ? គាត់គឺជាអ្នករចនា។ ទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលវាត្រូវការ។ ទ្រង់បានស្លៀកពាក់យ៉ាងល្អនៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ ហាលេលូយ៉ា! ទ្រង់កំពុងដើរក្នុងចំណោមយើង សព្វថ្ងៃនេះ នៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។

ទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលវាត្រូវការដើម្បីដាក់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងលំដាប់លើកឡើង។ ទ្រង់បានរចនាវា ហើយដាក់ផ្នែកជាមួយគ្នានៅទីនេះក្នុងព្រះគម្ពីរ។ អាម៉ែន! គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យចរន្តឆ្លងកាត់វា ឥឡូវនេះមើលវាដំណើរការ។ សូមឱ្យសេចក្តីជំនឿនៅក្នុងព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃនេះ ហូរកាត់ អ្នកនឹងឃើញពីរបៀបដែលវាដំណើរការ។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់បានរចនារបស់។ ទ្រង់បានរចនាក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ដោយព្រះបន្ទូល។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់បានដាក់បញ្ចូលគ្នា។ មិនមែនដោយមេតូឌីស្ទ ឬបាទីស្ទ ឬប្រេសប៊ីធើរៀន ឬអង្គការពេនទីកុស្ដ ប៉ុន្តែដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ "មនុស្សនឹងរស់មិនមែនដោយសារនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះទេ គឺដោយសារគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះ។" បាទ មែនហើយ។

259 ចេញពីពន្លឺនៃពួកគេ នៅកណ្តាលភាពងងឹត ពេលវេលាដ៏ងងឹតដែលយើងកំពុងរស់នៅឥឡូវនេះ។ (នៅសល់ប្រហែលប្រាំនាទីទៀត។) នៅកណ្តាលភាពងងឹត តើអ្នកណានឹងនាំកូនក្រមុំតូចចេញ? តើអ្នកណាដឹងអំពីវា? អ្នករចនាម៉ូដ។ អូ បាទ។ ពីភាពច្របូកច្របល់នៃពន្លឺចាំងនេះ!

នៅទីនេះ មេតូឌីស្ទសម្លឹងមើលផ្លូវមួយ បាទីស្ទម្នាក់ទៀត និងព្រីសប៊ីធើរៀនម្នាក់ទៀត និងពេនទីកុស្តមួយផ្សេងទៀត ទាំងអស់នេះមានពន្លឺចាំងនៅជុំវិញ។ ពួកគេរត់ ដាក់ឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅ*ទីនេះ* នៅក្នុងពន្លឺនេះនៅទីនេះ មករកអ្វីមួយនៅទីនោះ។ ហើយមក*ទីនេះ* និងអ្វីមួយនៅទីនោះ។ មក*ទីនេះ*...

260 ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បូជាចារ្យនោះ "ប្រសិនបើអ្នកទាំងអស់គ្នាជាក្រុមជំនុំដើម ហើយអ្នកបានដើរតាមគោលលទ្ធិរបស់មនុស្សទាំងនេះដែលបានប្រមូលផ្តុំនៅនីសៀ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនមានអំណាចដែលពួកគេមានតាំងពីដើមមក? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនធ្វើអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ ដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល?"

បាននិយាយថា "អូ យើងជាមនុស្សកាន់តែច្រើនឥឡូវនេះ។ យើង យើងរស់នៅក្នុងសម័យកាលខុសគ្នា។"

261 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា 'ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងតាមពួកគេទៅគ្រប់សម័យកាល។ ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនឹងមិនបាត់ឡើយ។' នោះហើយជាវា។"

គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ អ្នកកំពុងនិយាយអំពីព្រះគម្ពីរ។"

262 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ព្រះបន្ទូល ដែលជាព្រះគ្រីស្ទ។" នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ហើយដូច្នេះអ្នកនៅទីនោះ។ ឃើញទេ?

263 ហើយនៅក្នុងពន្លឺនេះ មេតូឌីសបង្ហាញរបស់ពួកគេ បាទីស្ទបង្ហាញរបស់ពួកគេ ប្រេសប៊ីធើរៀនរបស់ពួកគេ នីមួយៗកាន់តែធំឡើងៗ គ្រប់ពេលវេលា។

កូនក្រមុំតូចកំសត់ តើនាងនៅឯណា? នាងបានរត់មកទីនេះនៅឯពេនទីកុស្ដ មួយខណៈពេល នាងដាក់ឈ្មោះរបស់នាងនៅទីនោះ ហើយនាងនិយាយថា ល្អ…មករក រកមើលអ្វីដែលពួកគេធ្វើ។ ពួកគេមកទីនេះ ហើយ "អ្នកត្រូវតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើង។ ប្រសិនបើអ្នកមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំរបស់យើងទេ អ្នកក៏មិនមែននៅក្នុងកូនក្រមុំដែរ។ អ្នកមិនសូម្បីតែអ្វីសោះ។" ទៅទីនេះនៅឯសភា ហើយមើលអ្វីដែលពួកគេទទួលបាន អ្នកនៅទីនោះម្តងទៀត។ ចុះទៅពួកបាទីស្ទ មើលអ្វីដែលពួកគេទទួលបាន។ សូមមើល ព្រេសប-…

264 តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះរឿងតូចដ៏កំសត់? ឃើញទេ? ប៉ុន្តែនាងកំពុងចេញមក។ កុំបារម្ភអី។ នាងនឹងនៅទីនោះ។

265 មិត្តម្នាក់បាននិយាយថា នៅទីនេះប្រហែលពីរបីឆ្នាំមុន។ គាត់បានចុះនៅម៉ិកស៊ិកថ្មី។ ខ្ញុំបានធ្វើការប្រជុំមួយនៅទីនោះនៅជិតខាលបាដខាវើន។ អ្នកបានឮពីពួកគេនៅទីនោះ ដ៏អស្ចារ្យ…ហើយពួកគេបានយកបុរសម្នាក់និងប្រពន្ធរបស់

គាត់និងកូនមួយក្រុម បានទៅលើជណ្ដើរយន្តនេះ បានចុះទៅបាតរណ្ដៅ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេចុះទៅទីនោះ ពួកគេបានបិទភ្លើងទាំងអស់។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានបិទភ្លើងទាំងអស់ វាងងឹតពាក់កណ្ដាលអធ្រាត្រ។

ខ្ញុំមានពួកគេដើម្បីធ្វើវានៅទីនេះនៅក្នុងសួនច្បារទាំងនេះនៅទីនេះ ហើយនៅពេលមួយនៅរដ្ឋខូឡូរ៉ាដូនៅទីនោះ ប្រពន្ធនិងខ្ញុំនៅខាងក្រោយទីនោះ។ ហើយពួកគេបានបើកភ្លើង។ ខ្ញុំអើយ អ្នកដាក់ដៃរបស់អ្នកដូច*នេះ* អ្នកមិនអាចមើលឃើញអ្វីទាំងអស់។

ហើយមានក្មេងស្រីតូចម្នាក់ឈរនៅទីនោះ ហើយនាងចាប់ផ្ដើមស្រែក "អូ!" ស្រែក។ នាង នាងខ្លាចស្ទើរស្លាប់ វាងងឹតណាស់។ រឿងតូចតាចដ៏កំសត់នេះត្រូវបានគេចាប់យកគ្រប់ទីកន្លែង ហើយព្យាយាមស្រែករកប៉ាប៉ា ម៉ាក់ៗរបស់នាង គ្រប់ទីកន្លែង។ នាងគ្រាន់តែមិនអាចទ្រាំបាន វាងងឹតណាស់។ នាងមិនដែលឃើញភាពងងឹតបែបនេះទេ។

266 ហើយនោះជារបៀបដែលវាឥឡូវនេះ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ វាងងឹតណាស់ អ្នកមិនដឹងថាត្រូវទៅណាទេ។ អ្នកទៅមេតូឌីស ទៅបាទីស្ទ ទៅប្រេសប៊ីធើរៀន វាជារឿងដូចគ្នា ឃើញទេ បរិភោគនំចាស់ដែលងាប់ នំម៉ាណាដែលរលួយជាមួយវិកហ្គលថេលនៅក្នុងវា។ ឃើញទេ រឿងដូចគ្នា គោលលទ្ធិខ្លះ "ចូលមកហើយចូលរួម*នេះ* និងមួយទៀត *បែបនោះ*" គោលលទ្ធិចាស់និងអ្វីៗទាំងអស់។ អ្នកមិនឃើញព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងនោះទេ។ ឃើញទេ? អូ អ្នកឃើញមនុស្សសុចរិតដោយខ្លួនឯង ខ្ញុំនឹងនិយាយដូច្នេះ។ មនុស្សជាច្រើនជាមនុស្សល្អនៅទីនោះឥឡូវនេះ នៅក្នុងនិកាយរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំនិយាយប្រព័ន្ធ មិនមែនមនុស្សនៅទីនោះទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ នោះជាអ្វីដែលពួកគេកំពុងញ៉ាំ។ ប្រាប់ពួកគេអំពីវា!

ហើយ*នៅទីនេះ*មានអាហារស្រស់ៗ!

267 ហើយក្មេងស្រីតូចនេះឈរនៅទីនោះ នាងត្រូវបានគេស្រែក កំពូលនៃសំឡេងរបស់នាង ហៀបនឹងចូលទៅក្នុងភាពងឿងឆ្ងល់ ដូចជាកូនក្រមុំតូចដែរ។ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ? ប្អូនប្រុសរបស់នាងបានស្រែកឡើង ថា "បងស្រីតូច កុំខ្លាចអី។" ព្រោះគាត់ឈរក្បែរវិស្វករ។ បាននិយាយថា "មានបុរសម្នាក់នៅទីនេះដែលអាចបើកភ្លើងបាន។"

កុំខ្លាចអី បងស្រីតូច មានបុរសម្នាក់នៅទីនេះដែលអាចបើកពន្លឺបាន។ ទ្រង់អាចធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលនេះរស់។ យើងមិនដឹងថាទ្រង់យាងមកដោយរបៀបណាទេ។ យើងមិនធ្វើយ៉ាងម៉េចទេ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក។ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីរឿងនោះ។ ប៉ុន្តែទ្រង់នៅទីនេះ ហើយទ្រង់អាចបើកពន្លឺ។ តើយើងនឹងចេញពីវាដោយរបៀបណា? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់នៅទីនេះ ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកដែលអាចបើកពន្លឺបាន។ បាទ មែនហើយ។ ទ្រង់គឺជាម្នាក់។ ទ្រង់ជាពន្លឺ។ ទ្រង់គ្រាន់តែធ្វើឱ្យអង្គទ្រង់ស្គាល់ នោះហើយជារបៀបដែលទ្រង់បើកពន្លឺ។ ពិតជាត្រឹមត្រូវ។

វាត្រូវការព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីបញ្ចេញពន្លឺរបស់ទ្រង់ បន្ទាប់មកភាពងងឹតទាំងអស់ខ្ចាត់ខ្ចាយ។ ទ្រង់បំបែក។ ទ្រង់កំពុងទាញកូនក្រមុំតូចរបស់ទ្រង់ចេញ។ "អញនឹងយកមនុស្សចេញពីសាសន៍ដទៃ ដោយព្រោះនាមអញ នោះនឹងមាននាមអញ។" តើព្រះនាមទ្រង់ជាអ្វី? ត្រូវហើយ។ មិនមែនមេតូឌីស បាទីស្ទ ប្រេសប៊ីធើរៀន លូធើរៀន។ វាជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហ្នឹងហើយ។

268 ទ្រង់ជាពន្លឺ ជាសេចក្តីពិត ពន្លឺ ហើយគ្មានភាពងងឹតនៅក្នុងទ្រង់ទេ។ ហើយទ្រង់បានកំចាត់កំចាយភាពងងឹតនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក ពីព្រោះទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ព្រះបន្ទូលគឺជាពន្លឺ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ដោយសារតែទ្រង់មានបន្ទូលហើយមានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" នោះគឺជាព្រះបន្ទូលដែលក្លាយជាពន្លឺ។ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូល*នេះ* វាជាពន្លឺនៃសម័យកាលនោះ រាល់ពេល។

ឥឡូវនេះទ្រង់គង់នៅទីនេះ—មិននៅក្នុងពន្លឺ ប៉ុន្តែមនុស្សរស់នៅក្នុងពន្លឺ។ ប៉ុន្តែទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានបើកសម្តែង។ ទ្រង់គឺជា—ពន្លឺនៅក្នុងពេលនៃភាពងងឹត។ បាទ មែនហើយ។ ពន្លឺនិងរបស់ក្លែងក្លាយទាំងអស់នេះនឹងរលាយបាត់។ បាទ មែនហើយ។ ទ្រង់នៅទីនេះ។ កុំខ្លាច។ បើកពន្លឺ ព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់។ វារស់នៅ។ វាធ្វើឱ្យ…

"អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នករាល់គ្នាក៏ធ្វើដែរ។" បន្ទាប់មកវាគឺជាព្រះបន្ទូល។ "ដូចដែលព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំមក ដូច្នេះខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាឲ្យមក។" ព្រះវរបិតាដែលបានចាត់ទ្រង់ យាងមកក្នុងទ្រង់។ ព្រះយេស៊ូវដែលចាត់អ្នក មកក្នុងអ្នក។ ហើយកិច្ចការដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលនោះ ទ្រង់ធ្វើដូចគ្នាពីព្រោះ (ហេតុអ្វី?) ព្រះបន្ទូលត្រូវបានបង្កើតជាសាច់ឈាម នៅក្នុងសាច់ឈាមមនុស្ស បង្ហាញខ្លួនវាថាជាពន្លឺនៃថ្ងៃ។ យើងនៅទីនោះ។ ហ្នឹងហើយ។ វាគ្រាន់តែ

បង្ហាញផ្លូវទៅកាន់ពន្លឺ នៅក្នុងពន្លឺ។ អ្នកប្រាជ្ញដែលមិនត្រូវបានខ្វាក់ដោយគោលលទ្ធិនិងនិកាយ នឹងដើរក្នុងពន្លឺនោះ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

269 មានបុរសម្នាក់នៅទីនេះដែលអាចបើកភ្លើងបាន ត្រឹមត្រូវ។ តើទ្រង់ធ្វើអ្វី? ដោយការបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់សម្រាប់ថ្ងៃនេះ។ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលបានសន្យាព្រះបន្ទូលសម្រាប់ថ្ងៃនេះ គឺនៅទីនេះជាមួយយើង។

កុំភ័យខ្លាច។ កុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ អ្នកធ្វើ អ្នកនឹងដើរក្នុងភាពងងឹត។

ត្រូវមានប្រាជ្ញា។ ដានីយ៉ែលបាននិយាយថា "អ្នកដែលធ្វើប្រាជ្ញា" ដានីយ៉ែលបាននិយាយថា "នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ នឹងធ្វើការកេងចំណេញសម្រាប់ព្រះរបស់ពួកគេ។" ឃើញទេ? ឃើញទេ? ពួកគេនឹងដើរក្នុងពន្លឺ ដូចជាទ្រង់នៅក្នុងពន្លឺ។

270 កុំបារម្ភ។ វាប្រហែលជាងងឹត មើលទៅដូចជាពួកគេនឹងបង្ខំយើងគ្រប់គ្នា។ ទាំងអស់នេះ អ្នកឃើញការប្រកាសរបស់ពួកគេចេញមក "ក្រុមជំនុំតូចៗនិងអ្វីៗទាំងអស់នេះត្រូវតែចូលមកឥឡូវនេះ។ អ្នកត្រូវតែចូលមក" ឬពួកគេនឹងបិទអ្នក។ ពួកគេនឹងធ្វើវា។

271 ឥឡូវនេះយើងចង់វាយយ៉ាងខ្លាំង យប់នេះ នៅពេលដែលខ្ញុំមកដល់ពេលនេះ ឃើញទេ។

272 ឥឡូវនេះ ពួកគេ "យើងនឹងបញ្ចប់។" អ្នកត្រូវតែជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ឬមិនមែន។ អ្នក—អ្នកចូលទៅក្នុងនោះ ឬអ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបាន មិនអាចសូម្បីតែទិញឬលក់។ នោះហើយជាវា។ អ្នកមិនហ៊ានអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺទេ។ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានគេចាប់បានបម្រើដល់អ្នកជំងឺឬមនុស្សណាដែលមានរឿងខាងវិញ្ញាណណាមួយនៅទីនោះ អ្នកគឺជាកម្មវត្ថុនៃច្បាប់សហព័ន្ធ ដែលត្រូវបានប្រតិបត្តិ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ឃើញទេ? អ្នកដឹងទេ។ ហ្នឹងហើយ។ វាមាននៅក្នុងក្រដាសរបស់ពួកគេ។ បាទ មែនហើយ។ ដូច្នេះ អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ អ្នកត្រូវតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកខុសឆ្គង។

បងប្រុស ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកអ្វីមួយ។ អ្នកគួរតែប្រាកដថាព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកឥឡូវនេះ ព្រោះមានពេលមួយដែលអ្នកនឹងត្រូវការវា។ អ្នកចេញទៅក្រៅហើយ។ សូមចាំថា នៅពេលដែលត្រានោះត្រូវបានពាក់ នាងនឹងនៅទីនោះ។

ឃើញទេ? ដូច្នេះ អ្នកកុំធ្វើវា។ តើអ្នកមិនជឿរឿងនោះទេ។ អ្នកចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទតឡូវនេះ ព្រះបន្ទូល។ បាទ មែនហើយ។

273 បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូល ហើយបង្ហាញថាវាជាពន្លឺនៃម៉ោង។ នោះហើយជារបៀបដែលយើងដឹងថាទ្រង់ជាពន្លឺ ពីព្រោះទ្រង់គឺជាពន្លឺដែលបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងសាច់ឈាម។

តើយើងដឹងដោយរបៀបណា? ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានក្លាយជាសាច់ឈាម។ ឃើញទេ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានបង្ហាញអង្គទ្រង់ បង្ហាញអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ នៅពេលដែលព្រះមេស្ស៊ីយាងមក តើទ្រង់នឹងធ្វើអ្វី។

274 ស្ត្រីនោះបាននិយាយថា នៅអណ្តូង "នៅពេលដែលព្រះមេស្ស៊ីយាងមក ទ្រង់នឹងធ្វើការទាំងនេះ។ អ្នកច្បាស់ជាហោរា ដែលជាព្រះបន្ទូល ទាយប្រាប់យើងពីរឿងទាំងនេះ។"

275 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាទ្រង់។" ឃើញទេ? នោះគឺគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ ពន្លឺបានចាំងលើព្រះបន្ទូលសន្យា។ មានពន្លឺ។

276 ចូលទៅក្នុងទីក្រុងដែលនាងបានទៅ បាននិយាយថា "មកមើលបុរសម្នាក់ដែលប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ តើនេះមិនមែនជាព្រះមេស្ស៊ីទេឬ?" នោះហើយជាវា។ ឃើញទេ? មិនថាអ្នកផ្សេងទៀតនិយាយអ្វីទេ នាងដឹងថានោះជាព្រះមេស្ស៊ី។

277 សូមចាំថា នៅគ្រប់សម័យកាល ក្នុងភាពងងឹត ព្រះតែងតែមានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដើម្បីបែងចែកពន្លឺពីភាពងងឹត។

ទ្រង់មានវានៅក្នុងថ្ងៃរបស់លូធើ នៅពេលដែលព្រះវិហារកាតូលិកមានអ្វីគ្រប់យ៉ាង ទ្រង់បានបញ្ជូនលូធើជាពន្លឺភ្លឺ ហើយលូធើបានបែងចែកសេចក្តីពិតពីភាពងងឹត។

ហើយនៅពេលដែលលូធើរៀនបានក្រោកឡើង ទ្រង់បានបង្កើតចនវេសលី ហើយគាត់បានបែងចែកពន្លឺពីភាពងងឹត។

ហើយនៅក្នុងថ្ងៃនៃពេនទីកុស្ត នៅពេលដែលវេសលីបានទទួលទាំងអស់... ហើយមេតូឌីស្ទបានអញ្ជាញផ្ទេញទាំងអស់ និងបាទីស្ទ និង ព្រីសប៊ីធើរៀន ទ្រង់បានបញ្ជូនសារពេនទីកុស្តដើម្បីញែកពន្លឺចេញពីភាពងងឹត។

ពេនទីកុស្ដបានចូលទៅក្នុងភាពងងឹតម្ដងទៀត បែបនោះ នៅក្នុងអង្គការរបស់ពួកគេ យកគោលលទ្ធិនិងអ្វីៗរបស់ពួកគេ។

ឥឡូវនេះពេលវេលាបានមកដល់សម្រាប់ព្រះបន្ទូលនេះនឹងត្រូវបានបើកសម្ដែង។ ទ្រង់បញ្ជូនពន្លឺ ព្រះបន្ទូលបានបើកសម្ដែង ដូចជាទ្រង់បានធ្វើនៅដើមដំបូង បញ្ជូនព្រះបន្ទូល ហើយវាបង្ហាញខ្លួនឯង។ មានពន្លឺ ហើយទ្រង់តែងតែញែកចេញ។ ឥឡូវនេះគឺដូចគ្នាដែរ ដូចជាពន្លឺតិចតួចដ៏អស់កល្បនៅដើមដំបូង។

278 សម្លឹងមើលក្មេងៗ ដូចដែលខ្ញុំនិយាយ ខ្ញុំហួសពេលប្រាំនាទីហើយឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមនិយាយរឿងមួយ។

មានវត្តមានបុរសម្នាក់! កុំភ័យខ្លាច មិនថាពួកគេនិយាយអ្វីក៏ដោយ។ ខ្ញុំបានឃើញវាមកដល់កន្លែងដែលខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវទៅទីណាបន្ទាប់ ប៉ុន្តែទ្រង់តែងតែមានវត្តមាន។ វត្តមានមិនដែលបរាជ័យ ទ្រង់តែងតែនៅទីនោះ។ ទ្រង់អាចបើកពន្លឺ។ បាទ មែនហើយ។ ទ្រង់កំពុងរង់ចាំ មើលអ្វីដែលអ្នកនឹងធ្វើ។ ទ្រង់អាចបង្វិលកុងតាក់នៅពេលណាដែលទ្រង់ចង់។ បាទ មែនហើយ។

279 មានបុរសម្នាក់នៅទីនេះដែលអាចបើកភ្លើងបាន។ "អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់នៃស្រមោលនៃសេចក្ដីស្លាប់" ពួកគេខ្លះស្ថិតនៅក្រោមជំងឺមហារីក ពួកគេខ្លះស្ថិតនៅក្រោមការស្លាប់នៃនិកាយ ខ្លះស្ថិតនៅក្រោមជំនឿសាសនា ខ្លះស្ថិតនៅក្រោមការស្លាប់តាមប្រពៃណី និងការស្លាប់គ្រប់ប្រភេទ "ហើយពួកគេបានឃើញពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ។" បុរសដែលបញ្ចេញពន្លឺនៅពេលនោះ គឺជាអ្នកដែលបាននិយាយនៅដើមដំបូងថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ។" ព្រះដដែលនោះ "កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត" ទ្រង់មានវត្តមាននៅថ្ងៃនេះ នៅទីនេះឥឡូវនេះ។ កុំភ័យខ្លាច។ ទ្រង់អាចបើកភ្លើងបាន។

ពេលការបៀតបៀនមកដល់ កុំភ័យខ្លាច។ មានពន្លឺមួយ បាននិយាយថាទ្រង់នឹងចាប់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ទៅឆ្ងាយ។ នាងនឹងមិនឆ្លងកាត់ទុក្ខវេទនាឡើយ។ នាងនឹងមិនធ្វើវាទេ។ គាត់បាននិយាយថានាងនឹងមិនធ្វើទេ។ នាងនឹងត្រូវគេចាប់បាន។ "តើពួកគេនឹងធ្វើវាដោយរបៀបណា បងប្រុសប្រាណហាំ? មើលទៅងងឹតណាស់!" មិនថាវាងងឹតយ៉ាងណា អ្នកមិនអាចមើលដៃអ្នកនៅពីមុខអ្នកបានទេ គ្រាន់តែចាំថាមានបុរសម្នាក់នៅទីនេះដែលអាចបើកពន្លឺ។ ទ្រង់នឹងលើកក្រុមជំនុំនោះ។

អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំនិយាយត្រូវ..."

280 មែនហើយ សាជ្រាក់ មេសាក់ និងអ័បេឌនេកោ បានឡើងទៅគុកភ្លើង ប៉ុន្តែមានបុរសម្នាក់នៅទីនោះដែលអាចបើកខ្យល់បាន។ បាទ មែនហើយ។ ខ្យល់បក់បោកយ៉ាងខ្លាំងដែលចុះមកនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ទ្រង់បានបើកវាម្តងទៀតហើយបក់ខ្យល់ទាំងអស់ចេញពីពួកគេ ភ្លើងទាំងអស់។ មានបុរសម្នាក់នៅទីនោះ ទ្រង់ត្រូវបានគេហៅថា "បុរសទីបួន។"

281 មានមួយនៅទីនេះនៅថ្ងៃនេះ។ ទ្រង់តែមួយគត់! ហាលេលូយ៉ា! ទ្រង់មានកុងតាក់ពន្លឺនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់។ "អស់អ្នកដែលអង្គុយនៅក្នុងតំបន់នៃស្រមោលនៃសេចក្តីស្លាប់ ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យបានផុសឡើង។" កុំបដិសេធវា។ ទទួលវា ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។ ខណៈពេលដែលយើងឱនក្បាលរបស់យើងមួយភ្លែត។

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺ ពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត
មកកន្លែងដែលដំណក់ទឹកសន្សើមនៃសេចក្តីមេត្តាករុណាភ្លឺ
បំភ្លឺជុំវិញយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ។

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺ វាជាពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត
វាមកដល់កន្លែងដែលដំណក់ទឹកសន្សើមនៃសេចក្តីមេត្តា
  ករុណាភ្លឺ
បំភ្លឺជុំវិញយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ។

ចូរមក អ្នករាល់គ្នាជាពួកបរិសុទ្ធនៃពន្លឺ ចូរប្រកាស
ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ
បន្ទាប់មកកណ្តឹងនៃស្ថានសួគ៌នឹងបន្លឺឡើង
ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺ...

តើជាអ្វី? ព្រះបន្ទូលដែលបានបញ្ជាក់គឺព្រះយេស៊ូវនៅថ្ងៃនេះ។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺនេះ វាជាពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត

វាមកដល់កន្លែងដែលដំណាក់ទឹកសន្សើមនៃសេចក្ដីមេត្តា
  ករុណាភ្លឺ
អូ ភ្លឺនៅជុំវិញយើងទាំងថ្ងៃទាំងយប់
ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃ...

282 ដោយឱនក្បាលចុះ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះចង់ដើរក្នុងពន្លឺនេះ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាព្រះបន្ទូលដែលបានបញ្ជាក់នៅថ្ងៃនេះ? ឃើញទេ? ព្រះបន្ទូលដែលព្រះបានសន្យានៅថ្ងៃនេះ សូមមើលវាបានបង្ហាញ!

តើនោះមិនមែនជាអ្វីដែលទ្រង់នៅដើមដំបូងទេឬ? ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ព្រះរាជបុត្រាបានកើតមក ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ទ្រង់ជាព្រះមេស្ស៊ី ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានបើកសម្ដែង។ ដូច្នេះ បន្ទាប់មក ព្រះបន្ទូល ព្រះបានមានបន្ទូលជា...ចុងបញ្ចប់តាំងពីដើមដំបូង។

283 ឥឡូវនេះមានព្រះបន្ទូលសម្រាប់ថ្ងៃនេះ ហើយទ្រង់នៅទីនេះបង្ហាញព្រះបន្ទូលនោះ។

នៅកណ្ដាលភាពច្របូកច្របល់ ភាពងងឹត និងពន្លឺចាំង វាមើលទៅដូចវា ប៉ុន្តែវាមិនមែនទេ។ វាមិនបង្ហាញថាជាវាទេ គោលលទ្ធិ។

284 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បើខ្ញុំដេញអារក្សដោយម្រាមដៃរបស់ព្រះ តើអ្នកដេញវាចេញដោយអ្នកណា?" ពួកគេមិនបានដេញវាចេញទេ។ ឃើញទេ? "ប៉ុន្តែអត់ទេ ប្រសិនបើខ្ញុំដេញអារក្សដោយម្រាមដៃរបស់ព្រះ នោះព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះជិតមកដល់ហើយ។"

អូ សូមគិតពីវា ដូចដែលយើងលើកដៃឡើង។ បន្តិចម្ដងៗ ហើយគិត ស្ងាត់។

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺនេះ នេះគឺជាពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត
ហើយវាមកដល់កន្លែងដែលដំណាក់ទឹកសន្សើមនៃ...

ធ្វើឱ្យការសារភាពរបស់អ្នក។ ជឿព្រះឥឡូវនេះ។

បំភ្លឺជុំវិញយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ។
យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺនេះ វាជាពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត

វាមកដល់កន្លែងដែលដំណក់ទឹកសន្សើមនៃសេចក្ដីមេត្តា
  ករុណាភ្លឺ
បំភ្លឺជុំវិញយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ។

285 ខណៈពេលដែលពួកគេបន្តលេង ខ្ញុំចង់សួរ។ គ្រប់សម័យកាលគឺដូចគ្នា។ នៅសម័យលោកណូអេ អស់អ្នកដែលបដិសេធពន្លឺ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? បានដើរចូលទៅក្នុងការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ។ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះផារ៉ោននៅក្នុងថ្ងៃនៃពន្លឺនៃគុម្ពោតដែលកំពុងឆេះនោះគឺនៅក្នុងលោកម៉ូសេ? បានដើរចូលទៅក្នុងសមុទ្រនៃសេចក្ដីស្លាប់។ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះដាថានដែលបានចាប់ផ្ដើមហើយបន្ទាប់មកបានបដិសេធពន្លឺ? ដើរចូលទៅក្នុងស្នាមប្រេះនៃផែនដី វាបានលេបគាត់។ តើមានអ្វីកើតឡើងនៅគ្រប់សម័យកាល ចំពោះអ្នកដែលបរាជ័យក្នុងការដើរក្នុងពន្លឺ ជាពន្លឺនៃថ្ងៃ?

វាជាព្រះយេស៊ូវគ្រប់ពេលវេលា។ វាគឺជាព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងថ្ងៃនៃពួកគេជាមនុស្ស។ វាគឺជាព្រះយេស៊ូវនៅថ្ងៃនេះ ដ្បិតទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលបង្កើតពន្លឺ។ វាជាពន្លឺនៃថ្ងៃ។

គិតអំពីវាឥឡូវនេះ ស្ងាត់ស្ងៀម ខណៈពេលដែលយើងនៅជាមួយភាពស្មោះត្រង់ សួរថា តើអ្នកកំពុងដើរក្នុងពន្លឺទេ? ខណៈពេលដែលយើងស្រែកម្ដងទៀត។

…ពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត
មកកន្លែងដែលទឹកសន្សើមនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណាភ្លឺ
បំភ្លឺជុំវិញយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ឱព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ។

សូមក្រោកឈរឡើងឥឡូវនេះ ដល់ជើងរបស់យើង។

286 ខ្ញុំអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ សូមឲ្យសារនេះជ្រាបចូលជ្រៅទៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សដែលមានវត្តមាន និងអ្នកដែលនឹងស្ដាប់វាតាមរយៈកាសែត។ ហើយសូមឲ្យពន្លឺចេញមកលើព្រះបន្ទូល គ្រាប់ពូជ ហើយនាំមកនូវគ្រាប់ពូជដែលបានតំរូវទុកជាមុនដែលត្រូវបានដាំនៅទីនេះនៅក្នុងពន្លឺនិងអង្គការផ្សេងៗគ្នា។

សូមឱ្យពួកគេឃើញដូចនីកូដេម ទោះបីពួកគេត្រូវ "មកនៅពេលយប់" មករកពន្លឺ។ ផ្តល់វា ព្រះបិតា។

287 សូមឱ្យបញ្ហាដ៏អស្ចារ្យនេះកើតឡើង នៃថ្មនេះដែលត្រូវបានកាត់ចេញពីភ្នំដោយគ្មានដៃ។ វានឹងកំទេចនគរសាសន៍ដទៃទាំងនេះឲ្យទៅជាដី នគរទាំងអស់នេះ នគរខាងវិញ្ញាណ និងនគរធម្មជាតិ។ ថ្មដានឹងគ្របលើផែនដីទាំងមូល វានឹងក្លាយជាកិច្ចការដ៏បរិសុទ្ធ។ អស់អ្នកដែលកំទេចថ្មនោះនឹងក្លាយទៅជាម្សៅ អស់អ្នកដែលធ្លាក់លើថ្មនោះនឹងមានគ្រឹះរឹងមាំ។

288 ឱព្រះគ្រីស្ទអើយ សូមឲ្យទូលបង្គំជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ សូមស្លាប់នៅលើថ្មដានេះ ថ្មនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យទូលបង្គំឈរដូចដាវីឌ ហើយពួកគេជាអ្នកចម្បាំងពីបុរាណដែលឈរសម្រាប់ដាវីឌ សូមឱ្យខ្ញុំឈរសម្រាប់ព្រះបន្ទូលនេះនៅថ្ងៃនេះខណៈពេលដែលខ្ញុំឃើញថាវាត្រូវបានបដិសេធដោយនិកាយ។ វាត្រូវបានដាក់នៅទីនេះនៅក្នុងការដកថយបន្តិចនៅកន្លែងណាមួយ។ ឱព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំ...សូមប្រទានឲ្យទូលបង្គំមានកម្លាំង និងភាពក្លាហាន និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីឈរ សម្រាប់ម៉ោងកាន់តែងងឹតទៅៗ។

ប៉ុន្តែសូមឲ្យយើងចងចាំជានិច្ចថាទ្រង់មានវត្តមានដើម្បីបើកពន្លឺ។ នៅគ្រប់ម៉ោងដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យ ទ្រង់អាចបើកពន្លឺ ព្រះបិតា។ ដូច្នេះយើងអធិស្ឋាន...

289 ដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទ្រង់គឺជាពន្លឺនៃលោកិយ។" ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានពន្លឺរបស់យើង ដែលជាការបម្រើរបស់ទ្រង់ នឹងភ្លឺចាំងដល់អ្នកដទៃ ដែលពួកគេនឹងឃើញពន្លឺនៃដំណឹងល្អ ដូចដែលយើងរស់នៅ ព្រះអម្ចាស់ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ឆ្លុះបញ្ចាំងពីជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចជាទ្រង់នៅលើផែនដី ពេញដោយការបន្ទាបខ្លួននិងភាពផ្អែមល្ហែម ប៉ុន្តែជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលត្រូវបានរស់នៅត្រឹមត្រូវតាមរយៈទ្រង់។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។

ដ្បិតយើងកំពុងសម្លឹងមើលទ្រង់ ដែលជាព្រះដ៏អស្ចារ្យដែលមានកុងតាក់នៅក្នុងដៃ។ ទ្រង់កាន់ពិភពលោកនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់កាន់របស់ទាំងអស់នៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយគាំទ្រលោកិយដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមឲ្យយើងទទួលព្រះបន្ទូល សូមទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ? សូមឱ្យនោះជាទីបន្ទាល់និងបំណងប្រាថ្នារបស់គ្រប់ដួងចិត្តនៅទីនេះ។

290 ឱព្រះវរបិតាអើយ កាលដែលយើងច្រៀងទំនុកតម្កើងទាំងនេះ...នៅពេលដែលដាវីឌបានច្រៀងទំនុកតម្កើង ពួកគេក្លាយជាទំនាយ។ ពួកគេគឺជាទំនាយ ហើយទ្រង់បានទទួលស្គាល់ពួកគេ ជាទំនាយ។ នៅពេលយើងច្រៀងវា ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យវានៅក្នុងចិត្តរបស់យើងផងដែរ ដូចដែលយើងច្រៀង "យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺនេះ។" សូមឱ្យវាកើតឡើង ព្រះអម្ចាស់។

នេះគឺជាពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត។ វាជាព្រះបន្ទូល។ វាគឺជាព្រះគ្រីស្ទដែលគង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។ មិនមែនជាអ្វីដែលទ្រង់មានទេ តើទ្រង់ជាអ្វី ហើយយើងដឹងថាទ្រង់ជាអ្វីដែលត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងថាទ្រង់ជាអ្វី។ ហើយយើងអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតាថា មនុស្សនឹងយល់ ហើយដើរក្នុងពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាតនេះ។ យើងសូមក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

291 ខណៈពេលដែលយើងឈរមួយភ្លែត ខ្ញុំចង់ឱ្យយើងទាំងអស់គ្នាច្រៀង។

292 ឥឡូវនេះនៅទីនេះមានព្រីសប៊ីធើរៀន មេតូឌីស្ទ កាតូលិក។ នេះគឺជាទស្សនិកជនចម្រុះ នៅពេលដែលវាមកដល់និកាយ។

293 ឥឡូវនេះ សូមចាំថា អនុញ្ញាតឱ្យវាដឹង ថាខ្ញុំមិននិយាយអ្វីប្រឆាំងនឹងមនុស្សនៅក្នុងពន្លឺទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានបង្ហាញវា ចំពោះព្រះគម្ពីរថា ពួកគេគឺជាពន្លឺចាំង។ ប្រសិនបើវាមិនមែនទេ ព្រះគ្រីស្ទនឹងធ្វើដូចទ្រង់បានសន្យាថានឹងធ្វើជាមួយពួកគេ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែពួកគេបដិសេធ។ ឃើញទេ? ហើយពេលអ្នកទៅដល់ទីនោះ តើអ្នករកឃើញអ្វី? "ចូលរួមព្រះវិហារ សូត្រគោលលទ្ធិ។" ហើយតើវាចេញមកអ្វី? មកដល់ចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ អ្នកដឹងថាវាជាការខុសឆ្គង។

ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះបន្ទូល។ ទ្រង់ជាពន្លឺ។ រស់នៅឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលអ្នកអាចរស់នៅបាន។ អ្នករស់នៅសម្រាប់អ្វីមួយ។

294 តើអ្នករស់នៅដើម្បីអ្វី? ដូច្នេះអ្នកអាចស្លាប់។ អ្នកទាំងអស់គ្នា តើអ្នកធ្វើការដើម្បីអ្វី? ដើម្បីបរិភោគ។ តើអ្នកញ៉ាំដើម្បីអ្វី? ដើម្បីរស់នៅ។ តើអ្នករស់នៅដើម្បីអ្វី? ដើម្បីស្លាប់។

ដូច្នេះហេតុអ្វីមិនរស់នៅដើម្បីរស់នៅ? ហេតុអ្វីមិនរស់នៅដើម្បីរស់? បន្ទាប់មក វិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចរស់នៅគឺទទួលយកព្រះបន្ទូល។ មូលហេតុ "មនុស្សនឹងមិនរស់នៅដោយនំប៉័ងតែម្នាក់ឯងទេ" អ្វីដែលយើងបង្កើតនៅទីនេះ

ដោយញើសនៃការរស់រានរបស់យើង "ប៉ុន្តែដោយព្រះបន្ទូលទាំងអស់ដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះ។" ឥឡូវនេះ ព្រះបន្ទូលនៃមាត់របស់ព្រះត្រូវបានបើកសម្ដែងនៅទីនេះនៅចំពោះមុខយើង ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ រស់នៅដោយវា មែនទេ?

295 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ ខណៈពេលដែលយើងច្រៀងម្ដងទៀត សូមឲ្យម្នាក់ៗឈរជំនួសយើង ឈោងចាប់ដៃនរណាម្នាក់ ហើយនិយាយថា "បងប្រុស ចូរដើរក្នុងពន្លឺនេះ" ខណៈពេលដែលយើងច្រៀង *ដើរក្នុងពន្លឺ*។ តើអ្នកនឹងច្រៀងទេ? អធិស្ឋានឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ពេលអ្នកដាក់ដៃជាមួយគ្នា ខណៈពេលដែលយើងច្រៀងជាមួយគ្នា ដោយបិទភ្នែករបស់យើងតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺ ជាពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត
វាមកដល់កន្លែងដែលដំណក់ទឹកសន្សើមនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណាភ្លឺ
ភ្លឺនៅជុំវិញយើងទាំងថ្ងៃទាំងយប់ (តើវាជានរណា?)
ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ។

ឥឡូវនេះសូមលើកដៃឡើង។

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺ វាជាពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត
មកកន្លែងដែលដំណក់ទឹកសន្សើមនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណាភ្លឺ
បំភ្លឺជុំវិញយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
អូ ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ។

ចូរមកអ្នករាល់គ្នាជាពួកបរិសុទ្ធនៃពន្លឺ ចូរប្រកាស (តើវាជាអ្វី?)
ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ
បន្ទាប់មកកណ្ដឹងនៃស្ថានសួគ៌នឹងបន្លឺឡើង
ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ។

ទាំងអស់គ្នា សូមច្រៀងវាឥឡូវនេះ។

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺ ហើយវាជាពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត
មកកន្លែងដែលដំណក់ទឹកសន្សើមនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណាភ្លឺ
បំភ្លឺជុំវិញយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ

ព្រះយេស៊ូវ ជាពន្លឺនៃលោកិយ។

296 ដោយឱនក្បាលរបស់យើងឥឡូវនេះ។ ចងចាំនៅពេលដែលអ៊ីស្រាអែល កំពុងធ្វើដំណើរ បរិភោគនំម៉ាណាថ្មីជារៀងរាល់ថ្ងៃ ពួកគេបានដើរក្នុងពន្លឺនៃបង្គោលភ្លើង។ បង្គោលភ្លើងនោះគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះគម្ពីរនិយាយថាវាអញ្ចឹង។ ហើយថ្ងៃនេះទ្រង់គង់នៅជាមួយយើង យើងមានវា។ យើងដឹងថាទ្រង់គង់នៅជាមួយយើង បង្គោលភ្លើងដដែល ធ្វើដូចគ្នាដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់នៅទីនេះនៅលើផែនដី ដើម្បីបំពេញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

297 ពេលយើងចេញពីទីនេះ ចូរយើងចងចាំ រក្សាបទចម្រៀងនោះនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ពេលយើងទៅផ្ទះរបស់យើង ដូចជាចង្វាក់ស្រែកច្រៀង។ មុនពេលអ្នកញ៉ាំអាហារពេលល្ងាច សូមឱនក្បាលចុះ ហើយអរគុណព្រះដែលបានបញ្ជូនពន្លឺមកនាំអាហារមកលើផែនដី សម្រាប់រាងកាយរបស់អ្នក។ បន្ទាប់មកសូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ដែលបានបញ្ជូនពន្លឺខាងវិញ្ញាណ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់អាចផ្តល់អាហារដល់ព្រលឹង។ "ដ្បិតមនុស្សមិនមែនរស់ដោយសារនំបុ័ងប៉ុណ្ណោះទេ គឺដោយសារគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះ។"

298 គ្រាន់តែបន្តច្រៀងទំនុកតម្កើងនេះសម្រាប់ខ្លួនអ្នក នៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់អ្នក ហើយជួបយើងត្រឡប់មកវិញនៅទីនេះប្រហែលម៉ោងប្រាំមួយសាមសិបយប់នេះ សម្រាប់កាតអធិស្ឋានជាដើម។ យើងនឹងជួបអ្នក។ រហូតដល់ពេលនោះ សូមអោនក្បាលចុះ។

299 ខ្ញុំនឹងសួរបងប្រុសនេវីលថាតើគាត់នឹងដើរមកទីនេះឥឡូវនេះ គ្រូគង្វាល ហើយបញ្ចប់យើងដោយពាក្យអធិស្ឋាន។

63-1229M មានបុរសម្នាក់នៅទីនេះដែលអាចបើកភ្លើងបាន

ពោងឧបោសថប្រាណហាំ

ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ពនៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញយកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org